

DCP1/2021

BOHATEROWIE: JOEL MEYEROWITZ • GRZEGORZ DEMBIŃSKI
STREFA SPRZĘTU: LEICA SL2-S • RADIOWE WYZWALACZE

Digital Camera

WWW.DIGITALCAMERAPOLSKA.PL

POLSKA

Czy rok 2020
więcej dał czy zabrał?
Pytamy polskich
fotografów
str. 26

WYBRALIŚCIE!
Najlepsze produkty
i wydarzenia
fotograficzne roku!

TEMAT MIESIĄCA
Nowe techniki
fotografowania
krajobrazów

**10 EDYCJA LEICA
STREET PHOTO**
Najlepsze zdjęcia
uliczne roku 2020

**FOTOGRAFIA
KULINARNA**
Proste przepisy na
apetyczne zdjęcia

eprasa.pl b7f8f46106

NR 1 2021 INDEKS: 267260 19,90 zł w tym 8% VAT

ISSN 2082-1182

Zofia Rydet_ Doku mentacje_ zagra niczne

zofiarydet.com

Organizatorzy:

Finansowanie:

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego**

Dofinansowano ze środków
Ministra Kultury i Dziedzictwa
Narodowego.

Patroni medialni:

SZUM

**NOTES—
—NA—6
TYGODNI**

fotopolis.

**Digital
Camera**
POLSKA

Miesięcznik Digital Camera Polska
wydawany jest przez Wydawnictwo AVT:
AVT-Korporacja Sp. z o.o.
ul. Leszczyńska 11, 03-197 Warszawa

Digital
Camera

Redakcja

Redaktor naczelny

Maciej Zieliński
maciej.zielinski@digitalcamerapolska.pl

Redaktor prowadzący

Krzysztof Mularczyk
krzysztof.mularczyk@digitalcamerapolska.pl

Współpracują:

Monika Szewczyk-Wittek, Kamila Snopek,
Rafał Gasiński, Julia Kaczorowska, Joanna
Kinowska, Maciej Luśtyk, Piotr Kalisz,

Kontakt do redakcji

redakcja@digitalcamerapolska.pl
tel. (22) 257 84 13

Skład

Jakub Tarnowski

Tłumaczenia

Hobby Media

Zdjęcie na okładce

Łukasz Dziewicz

Reklama

Katarzyna Gutkowska (szef działu)
katarzyna.gutkowska@avt.pl
tel. (22) 257 84 84

PR i Promocja

Maciej Zieliński (szef działu)
maciej.zielinski@digitalcamerapolska.pl

Prenumerata

tel. (22) 257 84 22,
fax (22) 257 84 00
prenumerata@avt.pl

Czy możemy już przestać udawać?

zy 20 lat po tym jak, cyfrowa technologia opanowała fotografię, możemy przestać w końcu udawać, że postprodukcja nie jest ważna? Czy możemy przestać się wstydić tego, że poświęciliśmy naprawdę dużo czasu, by końcowy efekt zachwycał? Czy pogodzimy się w końcu z tym, że cyfrowy obraz jest przetwarzany już w momencie naciśnięcia spustu, a praca przy monitorze jest tylko kolejnym jej pracy etapem?

Odwieczne pytanie o granice edycji pozostaje oczywiście aktualne (i bez jednej odpowiedzi), ale nie bójmy się korzystać z tego co oferują nam dziś zdobycze technologii. Coraz bogatsze w informacje pliki aż proszą przecież o to, by poddać je obróbce, wykorzystać ich potencjał i wycisnąć do granic możliwości.

Naszym tematem miesiąca (str. 60) są nowoczesne techniki obrazowania, które koniecznie musicie w tym roku wypróbować. Skupiamy się na pejzażu, ale wiele z nich z powodzeniem można rozciągnąć również na inne dziedziny fotografii.

Na 14 stronach pokażemy Wam, że niesławny dziś HDR wcale nie musi być obciążeniem, a łączenie nawet kilkudziesięciu ujęć z przesuniętym punktem ostrości (focus stacking), dzięki zautomatyzowanym procesom, jest dziś naprawdę proste. Dowiedziecie się jak mieszać ujęcia, by uzyskać obraz o dużej rozpiętości tonalnej, oraz jak twórczo podejść do fotografii, by edycja była tylko wisienką na torcie!

Mieję lektury i jeszcze lepszych zdjęć, w nowym roku 2021!

jest znakiem towarowym Future Publishing Limited, należącym do grupy Future plc. Wykorzystano na licencji.

Artykuły w tym wydaniu są tłumaczone i reprodukowane z miesięcznika Camera. Tytuły prawne należą do Future Publishing Limited, grupy Future plc, UK 2009. Wykorzystano na licencji. Wszystkie prawa zastrzeżone. Wszystkie ceny podane w magazynie Camera o ile nie zostały uzyskane od polskiego dystrybutora, są cenami uśrednionymi, zebranymi z ofert

uznanych sklepów, w tym internetowych, na terenie Polski (w przypadku braku ofert polskich, są to ceny przeliczone z cen brytyjskich). Więcej informacji dotyczących tego i innych tytułów wydawanych przez grupę Future plc, zamieszczono na stronie <http://www.futureplc.com>. Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść reklam i ogłoszeń zamieszczonych w numerze.

eprasa.pl b7f8f46106

PLIK I FILM NA
WWW.MEDIA.AVT.PL

Aby uzyskać dostęp do plików szkoleniowych oraz materiałów wideo, które do tej pory dołączaliśmy na płycie, wystarczy zalogować się do Biblioteki Multimedialnej AVT

Maciej Zieliński

Redaktor Naczelny
Maciej Zieliński

TwojeMedia

Camera
Digital Camera

Nowe Technologie i Lightroom

01/2021

spis treści

26

Rok 2020 okiem fotografów

Czy mijający rok więcej dał czy zabrał? Zapytaliśmy o to samych fotografów!

Digital Camera Polska

Nie tylko na papierze

Social media

Mamy łącznie ponad 60 000 fanów na [Facebook](#) /DigitalCameraPolska oraz [Instagram](#) /DigitalCameraPolska

Portal Digital Camera

Zapraszamy również na nasz portal [DigitalCameraPolska.pl](#)

WARSZTAT I INSPIRACJE

6 Leica Street Photo

Prezentujemy najlepsze, naszym zdaniem, zdjęcia 10. edycji konkursu organizowanego przez Leica Polska

20 Co było / Co dalej?

Nasz nowy jubileuszowy cykl. O przyszłość fotografii pytamy ludzi branży i kultury

22 Recenzje

Nowości wydawnicze - książki i albumy foto

26 Rok 2020 okiem fotografów

Jak pandemia zmieniła rynek? 16 fotografów podsumowuje dla nas mijający rok

60

Temat numeru
Współczesna fotografia krajobrazu to już nie tylko odległość hiperfokalna i filtry ND. Przybliżamy Wam techniki, których używają dziś najlepsi

W tym numerze gościmy

6 10. Leica Street Photo
Najlepsze zdjęcia pierwszej międzynarodowej edycji konkursu.

48 Fotoprojekty
Kreatywne projekty, które pozwolą Ci rozwinąć swój talent

60 Temat numeru
Prezentujemy najnowsze techniki, stosowane we współczesnej fotografii krajobrazowej

74 Oko w oko
David Shoukry zabiera nas do przydomowego studia, by odsłonić kulisy swojej zawodowej pracy

80 Pytania czytelników
Pomagamy i rozwiązujemy Wasze fotograficzne problemy

84 Akademia DCP
Przedstawiamy Wam sprawdzone przepisy na udane zdjęcia kulinarne

114 Fotograficzny omnibus
Sprawdź, ile naprawdę wiesz o fotografii

STREFA SPRZĘTU

94 Leica SL2-S
Solidny jak czołg pełnoklatkowy bezlusterkowiec, który ma ambicje rywalizować z liderami rynku

96 Zdalne wyzwianie
Porównujemy sześć sprytnych rozwiązań do zdalnego sterowania aparatem

98 Plebiscyt 2020
Oto najlepsze, zdaniem Czytelników Digital Camera Polska i Fotopolis, produkty, wydarzenia i publikacje fotograficzne minionego roku

CYFROWA CIEMNIA

108 Lightroom
Wykorzystaj funkcję Split Toning i nadaj swoim ujęciom wygląd klasycznych starych odbitek

110 Photoshop
Poznaj narzędzie Pióro, aby dokładnie zaznaczyć obiekt i umieścić go na zupełnie innym tle

112 Krok po kroku
Użyj naszych niestandardowych szablonów, by Twoje fotografie zyskały oryginalny wygląd

48 Fotoprojekty
Nasz comiesięczny cykl pełen inspiracji

Mateusz Luzar
Fotograf reklamowy

Na co dzień zajmuje się szeroko pojętą fotografią reklamową, ale specjalizuje się w still-life i portrecie. Od 5 lat wykładowca Akademii Fotografii w Warszawie i Krakowie.
Strona 56

Grzegorz Dembiński
Dokumentalista

Fotoreporter w Głosie Wielkopolskim, dokumentalista, autor książek fotograficznych. Gość w naszym jubileuszowym cyklu, w którym próbujemy przewidzieć, co przyniesie nadchodząca dekada.
Strona 20

David Shoukry
Fotograf portretowy

Pracował jako muzyk i nauczyciel, ale to w fotografii odnalazł swoje powołanie. Udało mu się zamienić hobby w dochodowy biznes, dziś jest uznanym specjalistą od fotografii portretowej.
Strona 74

Andrew James
Redakcyjny mądrala

Gubisz się w technicznych zawiłościach? Nasz ekspert od spraw beznadziejnych rozwiąże każdy problem!
Strona 86

James Paterson
Fotograf

Dziennikarz i fotograf z ponad 10-letnim doświadczeniem, a także specjalista od edycji. Operowanie Lightroomem i Photoshopem opanował do perfekcji!
Strona 110

hotshots

10. LEICA STREET PHOTO

Ponad 2500 zgłoszeń i ponad 10 000 zdjęć z całego świata.
Poznaliśmy wyniki pierwszej międzynarodowej edycji konkursu
fotografii ulicznej, organizowanego przez Leica Polska.

Krid Karnsomdee
Wyróżnienie

Zdjęcie zrobiłem przed Centrum Sztuki Współczesnej w Bangkoku. Spacerowałem i robiłem zdjęcia, gdy przed moim obiektywem zatrzymał się ten autobus. Zgłosiłem je do konkursu z dwóch powodów. Przede wszystkim uważam, że idealnie realizuje ideę „decydującego momentu”. Powstało w odpowiednim miejscu i czasie, i z właściwą kompozycją. Jednocześnie może jednak wywoływać refleksję nad obecną kondycją społeczeństwa i stylem życia. Jest czytelne dla wszystkich i stanowi symboliczną przestrożę.

Michael Kowalczyk
Wyróżnienie

Najlepsze uliczne zdjęcia ubiegłego roku wybrało 7-osobowe jury w składzie: Karol Grygoruk (RATS Agency), David Rojkowski (LFI), Chris Niedenthal, Agata Grzybowska (RATS Agency), Maciej Zieliński (Fotopolis / Digital Camera Polska), Patryk Wiśniewski (6x7.com) oraz Rafał Wojciechowski (Gazeta Wyborcza). By zdecydować o wyborze zdjęcia roku, Jury zbierało się aż trzykrotnie. „Wiele godzin spędziliśmy na dyskusjach o tym, czym jest fotografia uliczna i gdzie jest granica między street photo, a fotografią reporterską, aby ostatecznie podjąć decyzję o przyznaniu nagrody Grand Prix za zdjęcie autorstwa Marka M. Berezowskiego” – tłumaczy Patryk Wiśniewski. „Susan Sontag pisała, że fotografia jest jak cytat, maksyma albo przysłowie. Taką maksymą, a właściwie symbolem, jest właśnie fotografia Marka. Zmusza do zatrzymania się, zapada

w pamięć, a od jej powidoku trudno się uwolnić”.

Jak czytamy w uzasadnieniu, zdjęcie z Warszawy jest kadrem kompletnym. „To świetnie zakomponowana, dramatyczna scena, w której opresja zderza się z czułością, granat policyjnych mundurów kontrastuje z ciepłym odcieniem płaszczy tulących się kobiet. Zamaskowane twarze wszystkich postaci oraz opór przed opresją widoczny na zdjęciu to zeitgeist, który brutalnie osadza nas w 2020 roku”. Zdaniem jurorów zdjęcie możemy czytać jako swoisty symbol ubiegłego roku, który świetnie komentuje pandemię i niepokoje społeczne obserwowane obecnie na całym świecie. Za swoje zdjęcie Marek M. Berezowski otrzymał aparat Leica Q2. Wszystkie 20 wyróżnionych prac zostanie zaprezentowanych na zbiorowej wystawie. Ze względu na związane z pandemią obostrzenia, jej termin nie jest jeszcze znany.

Marek M. Berezowski
GRAND PRIX

W ramach projektu „To nie jest czarny łabędź” (Not a Black Swan) dokumentuję epidemię koronawirusa w Polsce, w tym również protesty Strajku Kobiet. Tym razem na miejsce zdjęć dojechałem z plecakiem prosto z lotniska. Pod Sądem Rejonowym na ulicy Solidarności w Warszawie odbywała się demonstracja solidarnościowa. Sytuacja stała się coraz bardziej napięta, policjanci legitymowali wszystkich protestujących. Doszło do zatrzymań kolejnych osób. Wszedłem na murek, z którego zobaczyłem dziewczyny otoczone przez policjantów. Myślałem, że to koleżanki, albo przyjaciółki. Jedna z bohaterek ze zdjęcia natrafiła jednak na moją fotografię i napisała taki oto komentarz: „Dziękuję za uchwycenie tej pięknej chwili! To ja i jedna z osób, które pomogły mi wyrwać z rąk funkcjonariuszy. Jedna z nich dała mi maseczkę, druga zapytała czy potrzebuje czegoś, może kawy lub przytulenia. I właśnie to widzimy na zdjęciu. Nigdy przedtem jej nie spotkałam. Solidarność naszą bronią”.

Cedric Roux
Wyróżnienie

San Francisco w pięknym popołudniowym świetle. Spacerowałem po dystrykcie finansowym, gdy zobaczyłem dwóch mężczyzn w garniturach, łapiących taksówkę. W pewnej chwili jeden z nich schował się całkowicie za drugim i tylko ramię pojawiło się ponad ramieniem kolegi. To było coś, jak poklatkowa seria obrazów, więc nie zastanawiając się długo wcisnąłem spust. Uwielbiam ten obraz za jego oryginalność, to był po prostu szczęśliwy traf!

To było coś, jak poklatkowa seria obrazów. Nie zastanawiając się długo wcisnąłem spust

Siegfried Hansen
Wyróżnienie

Piotr Pietrus

Wyróżnienie

Zrobiłem to zdjęcie w pobliżu placu budowy przy Alexander Platz w Berlinie. Jest to mój komentarz na temat tego, jak postrzegam szybko postępujący proces gentryfikacji w tym mieście. Nowe biura i drogie apartamenty pojawiające się w całym Berlinie obiecują zyskowne nieruchomości w wielokulturowym i modnym otoczeniu. Niestety to właśnie ta dynamika powoduje ogromny wzrost czynszów, co oznacza, że rodowitych mieszkańców, którzy stworzyli ten szczególny klimat, nie stać już na życie w swoich dzielnicach. Zdjęcie ukazuje nadciągającą pustkę, która kryje się za wyidealizowanym przedstawieniem wyjątkowego (jeszcze) miejsca.

Mohsen Kaboli
Wyróżnienie

Każdego roku w Iranie, w miesiącu Muharram, odbywa się ceremonia żałobna o nazwie Ashura na cześć Imama Husajna i jego towarzyszy. Wielu mężczyzn, kobiet i dzieci bierze udział w tym rytuale. Zrobiłem to zdjęcie przed szkołą na jednej z ulic wioski Kuh-e Zar w prowincji Semnan. Połączenie w jednym kadrze trzech mężczyzn, trzech gór namalowanych na ścianie i nastolatków ponad nimi, może być odczytywane jako symbol wytrzymałości i wsparcia. Właśnie taka refleksja towarzyszyła wykonaniu tego zdjęcia.

—

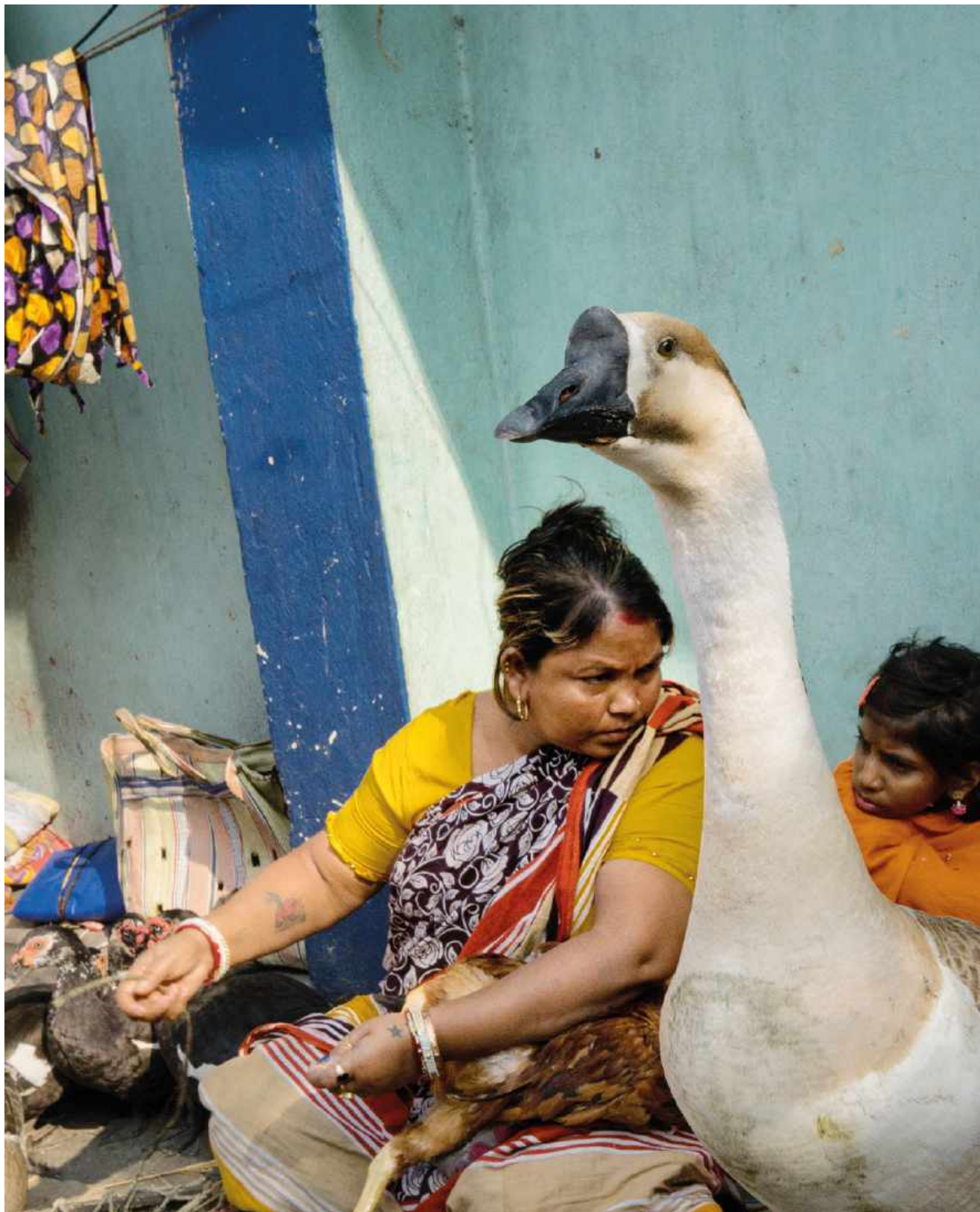
To zdjęcie symbolizuje ból odczuwany przez Czarnych ludzi, którzy oglądali wideo George'a Floyda z kolanem policjanta trzymanym na jego szyi

Janick Galpin

28 sierpnia 2020 r., Waszyngton, USA. Dziesiątki tysięcy ludzi zebrały się, by uczcić 57. rocznicę historycznego Marszu z 1963 r. w Waszyngtonie, gdzie dr Martin Luther King Jr. wygłosił słynne słowa: „Mam marzenie”. Wśród mówców znaleźli się Al Sharpton, Martin Luther King III oraz rodziny George'a Floyda, Breonna Taylor i Ahmaud Arbery. To zdjęcie symbolizuje ból odczuwany przez Czarnych ludzi, którzy oglądali wideo George'a Floyda z kolanem policjanta trzymanym na jego szyi przez 8 minut i 46 sekund, co ostatecznie doprowadziło do jego śmierci.

Samrat Sur
Wyróżnienie

Ustawiłem się
w odpowiednim
miejscu czekając
aż wejdzie w kadr.
W decydującym
momencie wcisną-
łem spust

Nayeem Siddiquee
Wyróżnienie

Mario Schneider
Wyróżnienie

Dariusz Szubiński
Wyróżnienie

Maung Thaw Aung
Wyróżnienie

Zdjęcie powstało w Rangunie, drugiej stolicy Myanmaru. Pewnego dnia w poszukiwaniu ciekawych kadrów wybrałem się na duży mokry targ. Czekać na dobre światło, wypatrując mocnych kadrów, dostrzegłem mężczyznę niosącego kurczaki z rzeźni. Ustawiłem się w odpowiednim miejscu czekając aż wejdzie w kadr. W odpowiednim momencie wcisnąłem spust migawki. Lubię to zdjęcie bo pokazuje prawdziwe życie i trud człowieka, który walczy o utrzymanie siebie i swojej rodziny, co jak sądzę, wyraża jego spocona, zmęczona i spalona słońcem twarz.

CO BYŁO / CO DALEJ?

Jak w ciągu ostatnich 10 lat zmienił się sposób funkcjonowania obrazu i sama fotografia? I co przyniesie nadchodząca dekada? Co miesiąc pytamy o to zawodowców i ludzi branży.

Grzegorz Dembiński

Fotoreporter w Głosie Wielkopolskim, dokumentalista, autor książek fotograficznych

Powyżej 24 października, Poznań. Jeden z pierwszych protestów kobiet po ogłoszeniu przez Trybunał Konstytucyjny orzeczenia w sprawie zakazu aborcji. Grupa kilkudziesięciu pań z parasolkami spacerowała w milczeniu na ulicy Św. Marcina.

Większość zmian, które dotyczyły branży w ostatniej dekadzie ma swoje korzenie na początku wieku. Dwie rewolucje, które mają decydujący wpływ na fotografię i fotografów to rozwój cyfrowego zapisu i przetwarzania obrazu, a także rozwój Internetu i mediów społecznościowych. Te dwa zjawiska sprawiły, że na naszych oczach praca fotografa, użycie fotografii w działalności artystycznej, a także sposób dystrybucji obrazów fotograficznych w ogólności, zmieniły się w stosunku do wieku XX diametralnie.

Biorąc pod lupę praktykę fotoreporterów i dokumentalistów widać wyraźnie kontynuację tendencji, które były widoczne od pierwszych lat dwutysięcznych. Kurczenie się rynku prasy drukowanej i przenoszenie przekazów dziennikarskich do Internetu spowodowały, że grupa zawodowych fotoreporterów znacząco się skurczyła. Charakter pracy również uległ zmianie. Gro zamówień redakcyjnych i agencyjnych dziś to tematy niusowe i ilustracje prasowe. Znacząco zmniejszyło się zapotrzebowanie na portret czy reportaż.

O ile zmiany te można z pewnością nazwać regresem, czy też kryzysem fotografii prasowej, ponieważ fotoreporterzy nie znajdują dziś poza konkursami fotografii prasowej miejsca na autorskie wypowiedzi (esej czy fotoreportaż), o tyle

wypchnięcie rzeszy utalentowanych fotografów z reżimu pracy redakcyjnej, czy generalnie z rynku prasowego, zaowocowało rozwojem fotodokumentu. Dokumentaliści skorzystali z okazji jaką okazała się łatwiejsza technologicznie i cenowo dostępność druku. Wielu polskich autorów w pierwszej dekadzie XX wieku związana z rynkiem prasowym rozpoczęła przygodę z książką fotograficzną. Mimo, że te publikacje nie są nową formą zarabiania na życie, widać wyraźnie, że dają fotografom dużą satysfakcję twórczą, ale też dzięki wysokiej jakości stanowią znaczący, choć zapewne jeszcze niedostatecznie doceniony wkład we współczesną kulturę.

Trudno dziś prorokować czy te trendy będą w najbliższych latach kontynuowane. Kryzys pandemiczny również dla branży fotograficznej może oznaczać duże zmiany. Potrzeba ograniczania kontaktów, przenoszenia aktywności i interakcji międzyludzkich do sieci, może oznaczać również spore zmiany w nawykach i praktyce fotograficznej. Zawód fotoreportera, który musi obsługiwać wydarzenia polityczne, społeczne, czy sportowe nie zniknie. Będzie to prawdopodobnie jeszcze mniejsza niż dziś, wąska grupa fachowców, świetnie obsługujących zapotrzebowanie na tego typu obrazy. Sądzę, że rola dokumentalistów będzie korygowana przez aktualne wydarzenia społeczne, ale także przez szybko zmieniający się charakter globalnej transmisji obrazów fotograficznych.

PRENUMERATA

ROCZNA

WERSJA DRUKOWANA

218,90 zł

1 WYDANIE GRATIS

DWULETNIA

WERSJA DRUKOWANA

358,20 zł

6 WYDAŃ GRATIS

**BONUS
DO PRENUMERATY**

Każdorazowo opłacenie prenumeraty jest premiowane prezentem. W tym numerze do wyboru są następujące płyty: Zbigniew Preisner „Twilight” i „Keep Calm and Move to the Dancefloor” (various artists). Zamów swój prezent mailowo (prenumerata@avt.pl)

E-PRENUMERATA

- e-prenumerata roczna 139,00 zł (2 e-wydania gratis)
- e-prenumerata dwuletnia 250,20 zł (6 e-wydań gratis)

Prenumeratory wersji drukowanej za równoległe e-wydania płać 20% ceny: opłata za e-prenumeratę równoległą wynosi 33,30 zł/rok i 66,70 zł/2 lata.

Administratorem Twoich danych osobowych jest AVT-Korporacja sp. z o.o., ul. Leszczyńska 11, 03-197 Warszawa, prenumerata@avt.pl.

Przetwarzamy Twoje dane, aby móc wysłać Ci nasze czasopisma w formie drukowanej lub elektronicznej oraz inne towary (np. prezenty), a także w innych prawnie uspra-

wiedliwionych celach, w tym marketingu bezpośredniego naszych produktów i usług (tzw. uzasadniony interes administratora). Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do zrealizowania zamówienia na prenumeratę. Twoje dane osobowe przekazujemy Poczcie Polskiej, która dostarcza do Ciebie przesyłki. Bez Twojej zgody nie

przekazemy i nie będziemy dokonywać obrotu (nie użyjemy, nie sprzedamy) Twoich danych osobowych innym osobom lub instytucjom. Twoje dane osobowe możemy przekazać jedynie podmiotom uprawnionym do ich uzyskania na podstawie obowiązującego prawa (np. sądy lub organy ścigania) – ale tylko na ich żądanie w oparciu o stosowną podstawę

prawną. Będziemy przetwarzać Twoje dane osobowe przez 5 lat od zakończenia roku obrotowego, w którym wystąpiła ostatnia płatność. Dane osobowe do celów marketingowych będziemy przetwarzać do czasu wycofania przez Ciebie zgody na przetwarzanie lub do czasu usunięcia danych. Informujemy, że masz prawo do żądania od

administratora dostępu do Twoich danych, ich sprostowania, usunięcia, ograniczenia ich przetwarzania, wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania Twoich danych lub ich przenoszenia. W każdej chwili możesz odwołać zgodę na przetwarzanie Twoich danych osobowych oraz możesz zażądać, by Twoje wszystkie dane zostały przez nas usunięte.

Przywileje Prenumeratorów:

• jeśli zamawiasz prenumeratę drukowaną na www.avt.pl po raz pierwszy lub przedłużasz ją po zalogowaniu na www.avt.pl, otrzymasz kody

rabatowe na bezpłatne pobranie dowolnych e-wydań z oferty na stronie UlubionyKiosk.pl
• prenumeratory mają

od 30 do 50% zniżki na zakupy na UlubionyKiosk.pl (wystarczy podczas zamówienia powołać się na swój numer prenumeraty)

PRENUMERATĘ ZAMÓWISZ:

• na www.avt.pl • mailowo – prenumerata@avt.pl • wpłacając na konto: AVT Korporacja sp. z o.o., ul. Leszczyńska 11, 03-197 Warszawa, ING Bank Śląski 18 1050 1012 1000 0024 3173 1013

01846106

SAPEURS

LADIES AND GENTLEMENS OF THE CONGO

Gdy przechodzą ulicami Brazzaville i Kinszaszy, nie sposób nie zwrócić na nich uwagi.

Tariq Zaidi sportretował przedstawicieli barwnej afrykańskiej subkultury

Tekst: Kamila Snopek

Są wśród nich biznesmeni i nauczyciele, murarze i urzędnicy, policjantki, artyści, gospodynie domowe... La Sape - od franc. Société des Ambianceurs et des Personnes Élégantes (Stowarzyszenie Osób Eleganckich i Wprowadzających Dobry Nastrój)

- przyciąga ludzi różnych płci, profesji i wieku. Najstarsi mają nawet siedemdziesiąt lat, najmłodsi to kilkulatki, których w arkana sztuki wtajemniczają ich rodzice.

Opowiadając o początkach swojej fascynacji subkulturą, Tariq cofa się pamięcią do wyprawy z Maroka do Afryki Południowej sprzed kilku lat. „Zobaczyłem tam pierwszego sapeura i zachwyciłem się jego wyglądem, uderzającym szczególnie w kontekście otaczającej go przestrzeni” - wspomina. „Obiecałem sobie, że wrócę, by dowiedzieć się więcej o nim i innych sapeurs”. Wrócił w 2017 roku i rozpoczął

pracę nad projektem. W ciągu kolejnych trzech lat sfotografował kilkudziesięciu modeli, mieszkańców sąsiadujących ze sobą, ale rozdzielonych rzeką stolic dwóch kongijskich republik: Brazzaville i Kinszaszy.

By zrozumieć istotę La Sape, należy cofnąć się do lat 20. ubiegłego wieku, gdy Kongo znajdowało się pod panowaniem francuskich i belgijskich władz kolonialnych. Służący u europejskich przybyszów młodzi Kongijczycy, którzy niekiedy jako wynagrodzenie otrzymywali ubrania po swoich pracodawcach, zainspirowali się paryską modą, tworząc własne stylizacje o unikalnym charakterze. Noszenie strojów łączących afrykańską tradycję z europejskim stylem stało się wyrazem sprzeciwu i manifestem niezależności.

„La Sape to zachowanie, filozofia i sztuka życia, która jednoczy” - opowiada jeden z jej adeptów. Człowiek, który postanawia zostać sapuerem lub sapeuse, uczy się pracowitości i poświęcenia w dążeniu do celu, kształtuje swój estetyczny smak, zdobywa umiejętność wyrażenia swojej osobowości poprzez modę. Nosi ubrania Hugo Bossa, Louisa Vuittona, Dior, Versace czy Prady (kupowane lub otrzymane od kolegów na zasadzie wymiany), ale także produkty miejscowych krawców czy skarby zdobyte w lokalnych secondhandach. Nie o markę bowiem chodzi, ale o kreatywność i odważny styl idące w parze z klasyczną elegancją. La Sape wymaga od swoich wyznawców także postępowania zgodnego z ich dekalogiem, w tym szacunku dla każdego człowieka i wyrzeczenia się nacjonalizmu, rasizmu, przemocy i jakiegokolwiek formy dyskryminacji.

Z twarzy modeli sportretowanych przez Zaidiego bije pewność siebie i radość w czystej postaci. Brytyjczyk fotografuje ich w najbliższym otoczeniu, często w towarzystwie sąsiadów, znajomych i rodziny, wśród zwierząt domowych, na tle odrapanych ścian i błotnistych ulic, w ich domach i garderobach. „Chciałem zrozumieć, gdzie i jak żyją, w jaki sposób oszczędzają pieniądze na swoją garderobę i jak reaguje na nich ich własna społeczność. To właśnie aspekt dokumentalny stanowi o wyjątkowej mocy jego zdjęć.

Opowiadając o roli sapeurs i sapeuses, Tariq Zaidi porównuje ich do gwiazd rocka, które budzą zachwyt samym pojawieniem się na ulicach. Dla swojej wspólnoty, na co dzień zmagającej się z niełatwymi warunkami życia, są źródłem nadziei, radości i dumy. Jak stwierdził cytowany we wstępie do książki kongijski piosenkarz i jedna z ikon La Sape Papa Wemba: „biali ludzie wymyślili ubrania, ale to my uczyniliśmy z nich sztukę”.

Biali ludzie wymyślili ubrania, ale to my uczyniliśmy z nich sztukę

Stron: 176
Oprawa: twarda
Format: 19 x 27 cm
Wydawca: Kehr
Cena: 155 zł

Nikt nie spodziewał się wówczas tego, co miało niebawem nadejść

JOEL MEYEROWITZ PROVINCETOWN

Co się stanie, gdy jeden z najsłynniejszych fotografów ulicznych zamieni niewielką Leikę na wielkoformatowy aparat 8x10”?

Tekst: Maciej Zieliński

W albumie *Provincetown* wracamy do Cape Cod, małego portu w stanie Massachusetts u wybrzeży Atlantyku. Ale, o ile *Cape Light* była książką poświęconą krajobrazom (wydana po raz pierwszy w 1978, niedawno wznowiona), *Provincetown* skupia się w zasadzie w całości na człowieku. To portrety rdzennych mieszkańców niewielkiej rybackiej miejscowości i letników, którzy - podobnie jak Meyerowitz - spędzają tam wakacje.

Zdjęcia powstały na początku lat 80. Meyerowitz używał aparatu 8x10” co, jak sam przyznaje, było dla niego wyzwaniem. Ale też cenną lekcją. „Jako fotograf uliczny, nie miałem żadnego doświadczenia z tego typu fotografią - wielki format nie występował w ogóle w moim słowniku. Szukałem jednak sposobu by jeszcze dokładniej opisywać rzeczywistość. I móc tworzyć naprawdę duże odbitki. Tak więc, gdy znalazłem ten wielki drewniany aparat, postanowiłem wypróbować go podczas letniego pobytu na wybrzeżu” - wspomina.

Nie mógł wybrać lepiej. Otwarta i tolerancyjna społeczność Cape Cod (miejsce to znane było wówczas jako przyjazne osobom LGBTQ+) dostarczyła fotografowi wielu okazji do

stworzenia niezwykle barwnej i różnorodnej serii portretów. Serii, która nieoczekiwanie stała się również dokumentem i obrazem nastrojów panujących w tamtym czasie – atmosfery wolności, niewinności i beztroski w przeddzień kryzysu AIDS. Jak powiedział w jednym z wywiadów, nikt nie spodziewał się wówczas tego co miało niebawem nadejść".

Wzorował się na ówczesnych mistrzach portretu, takich jak Richard Avedon, Irving Penn czy Eugene Atget, ale od początku wiedział, że jego podejście będzie musiało być zupełnie inne. „Richie mógł pracować z modelem wiele godzin, aż do całkowitego zmęczenia. Zrobić setki ujęć w kontrolowanych warunkach studyjnych. Ja pracowałem w świetle zastanym, portretując nieznajomych napotkanych na drodze. Przeważnie miałem szansę na tylko jedno ujęcie” – wyjaśnia, i dodaje, że niecodziennosc sytuacji, w której drogę zastępuje Ci fotograf wyjęty żywcem z XIX wieku, sprawia, że nie sposób odmówić zapozowania.

W efekcie powstaje więc niemal tysiąc klatek, spośród których w albumie znalazła się setka. Niektóre z nich widzieliśmy już w innych retrospektywnych publikacjach (cały rozdział poświęcono Cape Cod chociażby w wydanej w 2018 monografii *Where I find Myself*), znakomita większość publikowana jest jednak po raz pierwszy.

Niemal 40 lat później zdjęcia zyskują też dodatkowy, sentymentalny walor, świadomie wzmacniany jeszcze przez wydawcę. Zaprojektowany przez Duncana White'a album również swoją formą (płócienna oprawa, tłoczenia i centralnie umieszczone na okładce zdjęcie) nawiązuje niewątpliwie do klasycznych publikacji z tamtych lat.

Dla mnie, jako fana naturalnego, wielkoformatowego portretu, to zdecydowanie jedna z najciekawszych pozycji ubiegłego roku. Dla wszystkich fotografujących może być z kolei dobrym dowodem na to, że nie warto zamykać się na jedną tylko niszę czy dziedzinę, a fotografia powinna być nieustannym poszukiwaniem.

Stron: 160
Oprawa: twarda
Format: 27,7 x 32,8 cm
Wydawnictwo: Aperture
Cena: 299 zł

OKIEM POLSKICH FOTOGRAFÓW

2020

Brak nowych zleceń i utrata tych już zaplanowanych. Niepewność jutra, ale też odzyskany czas dla siebie i rodziny. Czy lockdown i mijający rok więcej dał czy zabrał? Zapytaliśmy o to samych fotografów. I poprosiliśmy o ulubione zdjęcie wykonane w 2020.

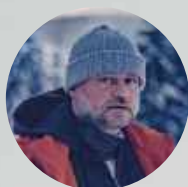

Adam Lach Fotograf dokumentalista

Ten rok, mimo pandemii, był dla mnie i Dyby niezwykle intensywny. Początek roku to prace edycyjne nad książką "Rewizje"/"How to Rejuvenate an Eagle", przez kolejne miesiące aż do czerwca całą moc skierowaliśmy na doprowadzenie do jej premiery, promocję w Polsce i za granicą. Kilka dni po premierze otworzyliśmy jedną z głównych wystaw Miesiąca Fotografii w Krakowie "Ranne ptaki są nieufne", która stała się trochę inną odsłoną naszej kilkuletniej opowieści o Polsce. Udział w krakowskim festiwalu, chwilę później także w łódzkim Fotofestiwalu, kilka spotkań z ludźmi w reżimie sanitarnym, dały nam przez moment poczucie powrotu do normalności, ale przede wszystkim umożliwiły kontakt z odbiorcami i innymi twórcami na żywo, za czym niezwykle tęskniłem. W drugiej połowie roku, wzięliśmy udział w cudownym projekcie „Portret Osobisty vol.3”, i jeszcze przed drugą falą pandemii pracowaliśmy nad zagadnieniem portretu i relacji człowieka z poza ludzkim światem z siedmioma niezwykle osobami - wystawa kończąca tę edycję musiała zostać przesunięta, ale na pewno wydarzy się w 2021 r. w Galerii Promocyjnej w Warszawie. We wrześniu przyszła wspaniała wiadomość o nominacji "Rewizji" do nagrody Photobook of the Year w konkursie książek fotograficznych Aperture Foundation i Paris Photo. Ostatnie miesiące spędziłem na ulicach, w związku z trwającymi protestami kobiet i działalnością kolektywu APP, co także miało swoją formę publikacji - gazety strajkowej, rozdawanej na demonstracjach w całej Polsce. Te wydarzenia stały się dla nas też pretekstem do zorganizowania przedświątecznej akcji charytatywnej sprzedaży pięciu sygnowanych odbitek z protestów, z których dochód w całości przekazaliśmy Centrum Praw Kobiety. W przyszłym roku czekam z utęsknieniem na jedno - spotkania z ludźmi.

Ludzie protestują w Warszawie przeciwko orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego w sprawie aborcji. To już ponad miesiąc protestów, które rozniosły się po całym kraju.

Bart Pogoda Fotograf, reżyser

2020 to był rok bardzo sinusoidalny. Nie tylko w sferze zawodowej, ale i prywatnie. To zwykłe domowe życie zostało wywrócone do góry nogami i pomieszane już zupełnie z pracą. Początek roku był bardzo dobry - miałem sporo dni zdjęciowych, zarówno foto jak i video. Gdy fala pandemii rozlewała się po świecie ja wciąż latałem po Europie za zleceniami. W lutym polecieliśmy na ferie zimowe do Chorwacji odetchnąć trochę od smogu. Nie wiedzieliśmy, że zostaniemy tam do lipca. 5 miesięcy totalnego luzu, ale też i niepewności. Co dalej? Czy będzie praca? Co z rynkiem foto i reklamy? Z drugiej strony miałem czas dla rodziny bez konieczności latania po świecie, nerwówki, nieprzespanych nocy.

Także ten pierwszy lockdown był dla mnie czymś w rodzaju wypoziomowania. Gdy w końcu wróciliśmy wiedziałem już, że czeka mnie zawodowy maraton. Przez 4 miesiące robiłem zlecenia bez przerwy, planując, że w zimie wyjedziemy na Słowację, do kraju rodzinnego mojej żony. Podsumowując, nie był to tak straszny rok jeżeli chodzi o zlecenia i pracę. Natomiast skończyła się pewna epoka, jeżeli chodzi o realizację zleceń. Na planie zdjęciowym nie ma aż tylu ludzi, gorzej pracuje się w maskach no i oczywiście sam COVID-19 - całość przypomina mi grę w chińczyka. Startujesz, grasz, już prawie jesteś w domu, a tu bach! Kwarantanna, covid i jesteś wykluczony z pracy na miesiąc.

Uciekliśmy w góry do Słowacji i był to pierwszy śnieg jaki doświadcziliśmy całą rodziną. Fotografowanie błota Europy Środkowo-Wschodniej jest dość depresyjne, ale jak tylko złapie mróz i spadnie śnieg wszystko staje się podobne do starych ilustrowanych bajek.

Całość przypomina mi grę
w chińczyka. Startujesz, grasz,
już prawie jesteś w domu, a tu
bach - kwarantanna, covid i jesteś
wykluczony z pracy na miesiąc

Silvia Pogoda
Fotografka

Hiszpania, styczeń 2020

Mam to wielkie szczęście, że nie należę do ludzi, którzy w tym roku stracili kogoś bliskiego. I jakkolwiek był to dziwny, przerażający, trudny czas mnie osobiście więcej dał niż zabrał. Nowe podejście do wielu spraw - inną optykę, pokazał, że za dużo rzeczy uważałam za automatyczne,

dał mi czas, by być blisko z rodziną, zmusił do przekroczenia swojego cienia i zwalczania lęków. Dał mi nowe doświadczenia, patrząc na ludzi którzy wyszli ze strefy komfortu i zrobili rzeczy, których wcześniej bali się zrobić. Pokazał mi, że żyć trzeba codziennie i nie ma co odkładać na

„lepsze” czasy, bo teraz już wiadomo że może to właśnie dziś są te lepsze czasy. Dał mi czas na to, co odkładałam na później, dał mi możliwość uczyć się, i dał mi poczucie siły. Zabronił mi może wyjścia do świata, ale zmusił do wejścia w siebie. No i dał mi moją pierwszą fotograficzną książkę.

Jacek Gąsiorowski Fotograf ślubny

Jaki był ten rok? Mnóstwo epitetów ciśnie się na usta. Początkowo te wyrażające zwątpienie, przerażenie i niepokój. Później niecenzuralne, które przez cały rok się przewijały. Dla mnie prywatnie nadspodziewanie dobry, łagodny, spokojny. Pełen zbalansowania pracy z życiem prywatnym. Pięć tysięcy kilometrów pośród lasów i jezior na motocyklu. Poszukiwanie słońca. Kolejny rok spokojniejszej już obróbki zdjęć w przyczepce kempingowej. Rozwijanie firmy nowymi kompetencjami. Unijne programy operacyjne. Świat pełen nowych możliwości. Upgrade sprzętu fotograficznego, najnowsze zabawki i odkrywanie na nowo, że można się tym cieszyć jak dziecko. Oczekiwanie na wybuch nowej, dynamicznej rzeczywistości wraz z wiosną 2021 roku...

Michał „Massa” Mąsior Fotograf komercyjny

Kiedy zostałem poproszony o komentarz, mój mózg zaczął się zachowywać jak przeciążona sieć elektroniczna. Ten rok dla większej części ludzkości był dramatem. To jakby przejechał po nas walec, a kto się podniósł, ten ma szczęście. W pierwszym lockdownie moja praca komercyjna została wycięta na trzy miesiące. To trudny czas, ale pozwalał zwolnić i przemyśleć. Jednocześnie zająć się prywatnymi projektami. Wydawało się, że świat się zmienia. Delfiny pływały w weneckich kanałach, a cała przyroda otrzymała chwilę wytchnienia. Gdy poluzowano restrykcje, ruszyliśmy do nadrabiania zaległości. Oczywiście budżety komercyjne się skurczyły, ale miałem wrażenie, że pracy starczało dla wszystkich. Chcieliśmy zdążyć przed drugą falą. Z powrotem jesteśmy w fazie lockdownu. I mimo, że nie mogę tego roku zawodowo uznać za całkiem zły, to marzę by ten cyrk się już skończył.

Zdjęcie pochodzi z cyklu (2017-)
„Ile dam rady przeżyć / How much will
I be able to go through”.

Marcin Kruk **Fotograf ślubny, dokumentalista**

Mijający rok był dla mnie bardzo dziwny, ale pomimo zawirowań uważam go za udany. Na początku pandemii straciłem wszystkie śluby w sezonie, a moja żona została zwolniona z pracy. W tym czasie postanowiliśmy skupić się na rozwoju naszego internetowego sklepu vintage, który powoli rozkręcałismy od 2018 roku. Mielismy więcej czasu dla siebie, ja mogłem się skoncentrować na swoich projektach. Po drodze wpadło kilka fajnych nagród - wyróżnienie w Grand Press Photo 2020, I miejsce w Slovak Press Photo (kat. projekt długoterminowy), TIFF (shortlisted), Pix House Scholar i Format21 Festival (finalist). Niedawno, dzięki Rafałowi Milachowi i Michałowi Adamskiemu dołączyłem do Archiwum Projektów Publicznych, które wspieram. Ciągłe nie rozstaję się z moim średnioformatowym Fujim, ciągle fotografuję, trochę inaczej, spokojniej. Brakuje mi bardzo zjazdów na Bevcę i mam nadzieję, że w przyszłym roku wrócimy do „normalności”, czego wszystkim życzę!

Sonia Szóstak

Fotografka mody

Nie pamiętam dokładnie ostatnich lat mojego życia, bo działo się tak dużo - ciągle gdzieś pędziłam, zmieniałam miejsce pobytu, swoje mieszkanie w Paryżu widywałam trzy, cztery razy w roku. To było szaleństwo. Szaleństwo, które przyniosło wiele fajnych wspomnień, dalekich podróży i super sesji, ale jednocześnie bardzo mnie zmęczyło. Trochę bez zastanowienia realizowałam setki projektów, również takie, które nie zawsze były w zgodzie ze mną i tym co naprawdę chce robić. Pod koniec 2019 roku obiecałam sobie, że w kolejnym roku zrealizuje tylko 20 sesji, które naprawdę będę chciała zrobić, ograniczę podróżowanie, a wolny czas poświęcę innym zainteresowaniom. Co by nie powiedzieć 2020 okazał się niezwykle sprzyjać moim postanowieniom noworocznym, które zazwyczaj kończyły się fiaskiem. Gdyby ktoś w połowie 2019 powiedział mi, że za rok wszystko się zatrzyma, na świecie będzie szaleć epidemia, a ja w międzyczasie się zaręcę, przeprowadzę do Kalifornii i przestanę podróżować, pewnie bym nie uwierzyła. A jednak życie jak zwykle pełne jest niespodzianek. Oczywiście nie mam słów na fatalne i smutne konsekwencje epidemii, ale wiem, że dla wielu osób, którym szczęśliwie udało się przetrwać ten trudny czas takie spowolnienie mogło naprawdę pomóc otworzyć szerzej oczy i zwrócić uwagę na istotne problemy, o których czasem zapominamy.

Agata Serge
Fotografka mody

Pandemia pokrzyżowała mi wiele planów, ale też otworzyła na nowe perspektywy - podjęłam się projektów, których wcześniej nie brałabym nawet pod uwagę. Jednym z nich, był edytorial dla *Fashion Magazine*, który wykonałam podczas największych obostrzeń związanych z pandemią. Przebieg całego planu zdjęciowego był nadzorowany przez moją ekipę na wideokonferencji, a ja wcieliłam się w rolę nie tylko fotografa, ale również modelki. Oczywiście był to dopiero początek, zrobiłam też wiele sesji na Face Time, poprowadziłam kilka edycji warsztatów on-line i stopniowo przenosiłam plany zdjęciowe do studia w swoim mieszkaniu. Pomimo pandemii i ograniczeń w podróżowaniu udało mi się dwukrotnie odwiedzić Mediolan, gdzie zrealizowałam jedno z najważniejszych zdjęć w tym roku - sesję dla *Vanity Fair Italia*. 2020 to był na pewno wyjątkowy rok, który pokazał, że nie można się poddawać i trzeba nieustannie szukać nowych rozwiązań.

Łukasz Ziętek
Fotograf mody

W ostatnich latach większość projektów które miałem przyjemność realizować wymagało dalekich podróży, w związku z czym z oczywistych powodów rok 2020 był inny. Na pewno pracowałem mniej niż zwykle, za to spędziłem dużo wspaniałego czasu z rodziną i przyjaciółmi - po raz pierwszy odwiedziłem Cape Town nie będąc tam w pracy, podróżowałem motocyklem po Sri Lance, surfowałem w Portugalii. Było super! Podsumowując, oby rok 2021 nie był gorszy od minionego.

OKIEM POLSKICH FOTOGRAFÓW

2020

2020

Marek Ogień Fotograf sportowo-lifestylowy

Kiedy wiechał wirus, moje zdjęcia wisiały już w centrach handlowych na witrynach dwóch dużych marek sportowych. To był miły początek roku. Od marca wszystko zaczęło spadać i tak do września zawodowo nie trzymałem aparatu w ręce. Udało mi się za to wyskoczyć w lipcu z kumplami do Szwajcarii na prawie 2 tygodnie. To była miła odskocznia od rzeczywistości. Chodziliśmy po górach i robiliśmy zdjęcia. Covid sprawił, że wszystkie te piękne miejsca nie były oblegane przez ludzi. Ostatni kwartał roku był bardziej optymistyczny jeżeli chodzi o pracę. Mimo, że 2020 był trudny to jednak dał mi do myślenia. Miałem więcej czasu żeby spojrzeć na swoje zdjęcia z dystansu, mogłem zastanowić się co i jak chciałbym zrobić w nowym roku. Nawet jeżeli 2021 będzie drugą falą tsunami to zawsze jest 2022.

Szwajcaria, lipiec 2020 / fot. Marek Ogień

Tomasz Zienkiewicz Fotograf portretowy

Natasza / fot. Tomasz Zienkiewicz

To był rok pełen turbulencji i zmian, na które chyba nikt nie był przygotowany. Covid oznaczał dla większości fotografów przymusowy business-stop i niepewność co do przyszłości. Łatwiej mieli Ci, którzy zbudowali już swoje portfolio i zapracowali na zaufanie klientów, pozbiali referencje. I Ci, którzy mieli szczęście operować w kilku domenach fotografii - by przełączyć się np. z fotografowania ślubów na fotografię produktową czy reklamową. Mielśmy więcej czasu, by zająć się inwestycją w siebie i swój marketing w social mediach. U mnie - wstrzymane sesje prywatne wróciły po pierwszym lockdownie. I to w większej ilości: może ze względu na to, że osoby poczuły większą potrzebę zrobienia sobie prezentu. Sesje korporacyjne - z tymi gorzej, bo zmieniły się zwyczaje biurowe i odwołano eventy pracowników, przy których takie portrety również powstawały. Mogłem za to zrealizować długo odkładany projekt zdjęciowy, opracowałem też kurs sensual, który przez parę lat „czekał”. Wszedłem też w fascynujący świat fotografii analogowej i powoli ją odkrywam. W trakcie lockdownu bardzo pomogły mi codzienne spotkania online z fotografami - czyli „Fotokawki” na YouTube - udało się razem te trudne chwile pandemii przetrwać. Ostatecznie - to był mimo wszystko dobry rok i z nadzieją patrzę na kolejny.

Łatwiej mieli Ci, którzy operowali w kilku dziedzinach i mogli przełączyć się z fotografowania ślubów na fotografię produktową czy reklamową

Bartek Wieczorek

Portrecista, fotograf mody

Zdecydowanie ten rok nie był schematyczny i nie pozwolił na spektakularne kroki zawodowe, dalekie fotograficzne wyjazdy czy przygody. Z drugiej strony dał wiele możliwości na robienie projektów bliżej domu. Zwykle nie mam na to czasu, a tym razem było go aż za dużo. Po pierwsze spędziłem dużo czasu z Martą i Mirą. Robiłem dużo zdjęć tego co dookoła i miałem wreszcie czas na edycję tych zdjęć, siedzenie godzinami w ciemni. Po drugie razem ze znajomymi fotografami, Maksymem Rudnikiem i Wiktorem Malinowskim zrobiliśmy wystawę „Ostatnie takie lato”. Zaprosiliśmy na nią fotografki i fotografów, z którymi razem pokazaliśmy nasze lockdownowe zdjęcia. Wiele razy wcześniej rozmawialiśmy o wspólnych projektach, ale zawsze rozbijało się to o brak czasu i inne zobowiązania. Miałem też wielką przyjemność wziąć udział w trzeciej edycji projektu, Portret Osobisty. Poznałem dzięki temu wiele ciekawych osób, dla których fotografia jest bardzo ważna. Jest jeszcze jeden projekt, nad którym pracujemy razem z Martą Mach i Elizą Dunajską i który również dotyczy fotografii. Pracujemy nad nim od lockdownu i mam nadzieję, że wystartujemy na początku 2021.

To, co fotograficznie zrobiło na mnie wrażenie to super praca wielu fotografek i fotografów, którzy relacjonowali zeszłoroczne protesty. To bardzo ważny dokument pokazujący, że potrafimy się razem zebrać i walczyć o swoje nawet w takich trudnych momentach. Więc mimo że ten rok był inny, trudniejszy i stresujący, to gdy podsumowuję wszystko, okazuje się, że nie był zły i dał kilka ciekawych, nowych kierunków. Mam nadzieję, że następny pozwoli je rozwijać.

Marta i Mira / fot. Bartek Wieczorek

Łukasz Dziewic **Portrecista, fotograf mody**

W 2020 skupiłem się na własnych projektach i na relacjach między ludźmi. Kupiłem kamerę VHS bo chce też iść w tę stronę. Podczas lockdownu spróbowałem paru sesji przez kamerkę internetową (Face Time) co było dosyć ciekawym doświadczeniem, ale nic nie zastąpi spotkania się na żywo. Uważam, że ten rok dał mi dużo zapału, żeby mierzyć wyżej i wymagać od siebie więcej.

Asia Piwka i Dominika Drozdowska
/ Fot. Łukasz Dziewic

Bartek Woliński Fotograf komercyjny

2020 był zdecydowanie najtrudniejszym rokiem w mojej karierze. Zajmuję się fotografią komercyjną, głównie w branży rowerowej, fotografuję również sporo eventów, między innymi Puchar Świata MTB oraz Redbull Rampage, co wiąże się z ciągłymi podróżami. Zdecydowanie więcej czasu spędzam fotografując za granicą niż w Polsce, co niestety oznaczało utratę wszystkich zleceń aż do początku lipca. Mniej więcej w tym czasie zacząłem pracę przy katalogach dla firm rowerowych, miałem też kilka sesji za granicą, jednak każda podróż wiązała się z problemami, planowaniem oraz testami na koronawirusa. Niestety w kilku krajach lokalne obostrzenia nie pozwoliły na realizację sesji i podróży, klienci wybierali lokalnych fotografów. W 2020 roku, zauważyłem również duże problemy wielu firm z którymi współpracuję, upadek kilku czołowych

magazynów w branży rowerowej, ograniczone budżety na realizację zagranicznych projektów. Miało to bezpośredni wpływ na moją działalność, ale też branżę eventową - widziałem wycofywanie się głównych sponsorów tuż przed dużymi wydarzeniami. Uważam że ten rok mimo wszystko pozwolił mi odetchnąć i набrać dystansu do tego co robię, oraz oderwać się od życia w ciągłym biegu. Pomogła w tym również przeprowadzka do Bielska Białej, gdzie żyję już od 1,5 roku. Bliskość gór i możliwość spędzania większości wolnego czasu na świeżym powietrzu zdecydowanie wpływa na mój komfort psychiczny, oraz powoduje napływ pomysłów i chęć ich realizacji. Mam nadzieję że 2021 pozwoli nam na powrót do normalnego, codziennego życia oraz na powrót do podróży, bo tego brakuje mi najbardziej!

OKIEM POLSKICH FOTOGRAFÓW

2020

Pierwszy raz robiłem sesję z dziećmi w Alpach na dosyć hardcorowych trasach. Miałem pewne obawy co do ich skilla. Jednak okazało się że zarówno 6-latkowie, jak i starsze dzieciaki radzą sobie doskonale i mają z tego mega fun. Na zdjęciu 10-latek na 12-metrowej skoczni w Schladming w Austrii.

Maciej Dakowicz Fotograf uliczny

Moją główną działalnością jest prowadzenie warsztatów fotograficznych w różnych zakątkach świata. Rozkład wyjazdów miałem już dawno zaplanowany, praktycznie wszystkie miejsca na cały rok zarezerwowane. Zapowiadało się świetnie. Niestety przyszedł Covid i po warsztatach w Manili, Bangkoku i Indiach w styczniu i lutym zaczęło się odwoływanie wyjazdów, jeden po drugim. Dopiero we wrześniu, gdy covid chwilowo odpuścił udało mi się zorganizować warsztaty w Turcji. Tak więc zamiast 15 czy 20 wyjazdów miałem jedynie cztery, większość czasu spędziłem w domu. Na dodatek w październiku mnie również dopadł wirus. Na szczęście bardzo łagodny. Z pozytywnych rzeczy - w końcu udało mi się zabrać za przygotowanie swojej drugiej książki, która ukaże się na początku roku 2021. Uporządkowałem też swoje archiwa fotograficzne - przejrzałem ponad dwieście tysięcy zaległych zdjęć z poprzednich wyjazdów. No i w listopadzie przyszedł na świat mój syn pierwszorzony. Tak więc ten 2020 był bardzo różnorodny i na pewno na długo pozostanie w mojej pamięci.

Diyarbakir, Turcja, wrzesień 2020.

Jeden z najstarszych Gigantów w Polsce.
Maska żyje na ulicy od ponad 37 lat.

Karol Grygoruk
Fotograf dokumentalny
i współzałożyciel RATS Agency

Wraz z pierwszym lockdownem zacząłem pracę nad materiałem o osobach w kryzysie bezdomności i ich wyjątkowo trudnej sytuacji w obliczu pandemii COVID-19. Gdy większość z nas mogła schronić się w domach oznaczając swoje posty hashtagiem #stayathome, ci którzy pozostawali przez lata niewidoczni stali się jedynymi przechodniami na ulicach opuszczonych miast. Każdej nocy wychodziłem, by słuchać bolesnych historii. Zbierałem nagrania łącząc po zapomnianych pustostanach,

marznąc na parkowych ławkach i jeżdżąc w nocnych autobusach krążących od pętli do zajezdni. Słuchałem opowieści o tragediach, traumach i życiowych błędach. Szybko przekroczyłem granice klasycznego dokumentu, niekiedy zaprzyjaźniając się z portretowanymi Gigantami. Dzięki wspólnej pracy zrozumiałem i porzuciłem krzywdzące projekcje i stereotypy dotyczące życia na ulicy. Nauczyłem się radykalnej empatii - dostrzegać więcej i nie oceniać.

OKIEM POLSKICH FOTOGRAFÓW

2020

Tomasz Lazar
Fotograf

Rok 2020 był to rok wielu zmian. Czas, w którym trzeba było odłożyć wiele marzeń i pragnień na późniejszy czas. Spotkaliśmy się z naszymi lękami, oczekiwaniami i tym co przyniesie przyszłość. Dla mnie był to również czas pracy nad moim projektem „Notatki z pustki” dotyczącego tego, jak zmieniło się i jak zmienia się nadal nasze życie w trakcie trwania pandemii Covid-19.

Foto projekty

Pejzaż, kreatywny portret,
fotografia makro - oto pięć
pomysłów na oryginalne
i kreatywne zdjęcia!

1 | KREATYWNIE

Muzyczna lewitacja

Sarah Bowman zdradza nam kulisy swojej baśniowej sesji

S

pecjalizuję się w modzie i portretach, a moje portfolio składa się z surrealistycznych, eterycznych i fantazyjnych obrazów. Mimo, że jestem

fotografką od ponad 10 lat, wciąż uważam się za nowicjuszkę, ponieważ wiem wiele nauki nadal przede mną. Niektóre z moich ulubionych zdjęć pochodzą z sesji eksperymentalnych, w których starałam się wyjść ze strefy komfortu. Początkowo, często jestem sceptycznie nastawiona do moich pomysłów, ale jeśli nie spróbujesz czegoś nowego, nigdy nie zrobisz kolejnego kroku. Od komponowania po crafting, od tworzenia garderoby po scenografię - możliwości są nieograniczone! Kiedy już nabierzesz pewności siebie, proponuję nawiązać kontakt z podobnie myślącymi twórcami; zawsze staraj się uczyć od innych. Wasza wspólna wiedza na temat każdego aspektu procesu tworzenia będzie się poszerzać.

Facebook: @sarahbowmanphotographs

Instagram: @sarahbowmanphotography

1

Zacznij od głównego tematu

Kiedy robię zdjęcia do fotomontażu, lubię zaczynać od ujęcia, które będzie zawierało temat. Na tym zdjęciu moja szwagierka usiadła na stołku i położyła nogi na stole, ponieważ planowałam zrobić zdjęcie lewitacji. Kazałam jej też przewrócić włosy do przodu, aby uzyskać bardziej tajemnicze ujęcie.

2

Uchwycenie ruchu

Następnie poprosiłam modelkę by podrzuciła sukienkę, żebyśmy mogły ją uchwycić w ruchu. Użycie krótkiego czasu otwarcia migawki i trybu zdjęć seryjnych pozwoli Ci na zrobienie ostrych zdjęć, ale czasami nie mam nic przeciwko rozmyciu ruchu, co może wyglądać nawet bardziej naturalnie.

3

Dodatkowe elementy

Ostatnim etapem zdjęć było sfotografowanie kartek z nutami. Wyrzucałam je w powietrze i wyzwalałam aparat za pomocą pilota. Aby proces komponowania był łatwiejszy, należy pamiętać o zamontowaniu aparatu na statywie.

Czym fotografuję?

Ogólnie rzecz biorąc, lubię ograniczać swój sprzęt do minimum; rzadko nawet używam statywu. Jednak dla bardziej skomplikowanych zdjęć jak to, gdzie ważna jest spójność, używanie statywu jest koniecznością. Moim podstawowym obiektywem jest 85 mm f/1,8, ale uwielbiam też 70-200 f/2,8. Wolę fotografować na świeżym powietrzu z pięknym naturalnym światłem. Na tym zdjęciu wykorzystałam naturalne światło z za okna, statyw i mojego Canona EOS 5D Mark IV z obiektywem 50 mm f/2,5.

Łączenie zdjęć

Po zaimportowaniu ujęć do programu Photoshop jako warstw, należy użyć masek warstw, aby wszystko wymieszać. Możesz malować każdą z masek warstw na biało lub czarno, aby pokazać lub ukryć dowolne obszary każdego z ujęć.

2 | MAKRO

Kolorowe zbliżenia

Claire Gillo podpowiada, jak uchwycić barwy Twojego kolorowego tematu

Fotografia makro i kwiaty po prostu do siebie pasują. Kwiaty są pełne szczegółów, gdy ogląda się je z bliska, a różnorodność śmiałych, jaskrawych kolorów, jakie oferują, sprawia, że są one popularnym tematem. Aby wydobyć z nich pełnię szczegółów warto sięgnąć po obiektyw makro. W tym zdjęciu jako tło wykorzystałam płytę CD, a do oświetlenia użyłam zewnętrznej lampy błyskowej. Ustawiłam aparat w trybie manualnym i zmniejszyłam przysłonę do wartości f/11.

Aby zsynchronizować czas otwarcia migawki z lampą błyskową, ustawiłam czas otwarcia migawki na 1/200 s, a czułość ISO utrzymałam na niskim poziomie 100. Ponieważ miałam lampę błyskową ustawioną blisko kwiatu, zmniejszyłam siłę błysku na 1/8 mocy. Po wykonaniu zdjęcia testowego warto sprawdzić histogram, aby upewnić się, że ekspozycja jest prawidłowa. W przypadku tego zdjęcia musiałam się upewnić, że nie prześwieciłam jasnych partii kwiatu, gdyż wypłukałoby to jego bogaty, pomarańczowy kolor.

1 Płyta CD jako tło

Masz w domu stertę niepotrzebnych płyt CD lub DVD, które wciąż przechowujesz i ciągle myślisz, że musisz się ich pozbyć? Nie wyrzucaj ich! Stanowią one fantastyczne tło dla ujęć z bliska. Jeśli dobrze ustawisz źródło światła, możesz stworzyć efekt tęczy na odbijającej się powierzchni. Właściwy efekt uzyskasz metodą prób i błędów, ale jest to warte podejmowanego wysiłku.

2 Światło

Aby oświetlić ten kwiat i stworzyć efekt tęczy na płycie CD, użyłam jednej systemowej lampy błyskowej zdjętej z aparatu i skierowanej bezpośrednio na kwiat. Do wyzwolenia błysku użyłam zdalnego wyzwalacza, a siłę błysku ustawiłam na 1/8 mocy w trybie manualnym. Gdy fotografujesz z lampą błyskową, korzystanie z trybu manualnego daje największą kontrolę.

3 Wybierz obiektyw makro

Popularne są obiektywy makro o powiększeniu 1:1, ale Venus Optics Laowa 65 mm f/2,8 2x Ultra Macro APO zapewnia skalę odwzorowania dwa razy większą. Dzięki temu sfotografujesz swój temat z ekstremalnie bliskiej odległości. Zaprojektowany jest do aparatów APS-C, oferując odpowiednik popularnej ogniskowej 100 mm stosowanej w modelach pełnoklatkowych. Jest przy tym lekki i poręczny. W ofercie Laowa znajdziesz też analogiczne modele Macro 2x: 50 mm do M4/3 i 100 mm do pełnej klatki.

1

Latarnia w Happisburgh

Położona na północnym wybrzeżu Norfolk, niedaleko Cromer, jest najstarszą działającą latarnią morską w okolicy (ok. 1790 r.) i jedyną niezależnie działającą latarnią w Wielkiej Brytanii.

Nikon Z7 + Nikkor 24-70 mm f/4 S; 0,5 s, f/11, ISO 100

3 | DOKUMENT

Latarnie nadziei

Steve Crump fotografuje latarnie morskie, aby pokazać ich wyjątkowe historie

Z

aczęłem fotografować w 2016 roku. Obecnie spędzam większość mojego wolnego czasu podróżując po wybrzeżu

Wielkiej Brytanii. Fotografuję krajobrazy i, co najważniejsze, latarnie morskie. Moja miłość do nich rozpoczęła się po wykładzie w klubie fotograficznym Fstop Foto Group, na temat korzyści płynących z posiadania konkretnego tematu fotograficznego do realizacji, po którym nastąpiła klubowa wycieczka do Kornwalii. Spędziliśmy wieczór fotografując Godrevy Lighthouse. Po przejechaniu około 6500 mil i sfotografowaniu 27 brytyjskich

latarni z ponad 60, myślę, że mogę powiedzieć, że znalazłem swoją niszę. Korzystając z mapy latarni morskich Trinity House (www.trinityhouse.co.uk/lighthouses-and-lightvessels), organizuję tygodniowe wycieczki dla siebie i moich dwóch przyjaciół. Staram się uchwycić indywidualną historię i charakter każdej latarni, ponieważ nie ma dwóch takich samych. Osiągnięcie ostatecznego celu, jakim jest odwiedzenie i sfotografowanie wszystkich latarni morskich w Wielkiej Brytanii, stanowi dla mnie duże wyzwanie - ale daje ogromną satysfakcję.

Instagram: @crumpy_s

2

Latarnia w Dovercourt

Ta kultowa i często fotografowana latarnia morska jest jedną z dwóch historycznych i nieużywanych już konstrukcji na wybrzeżu Essex. Nikon Z7 + Nikkor 105 mm f/2,8 + ND64; 10 s, f/11, ISO 64

3

Latarnia w Southwold

Zbudowana jeszcze w 1887 roku znajduje się w samym centrum Southwold. Fantastyczne niebem, pięknie podkreśliło obiekt. Nikon Z7 + Nikkor 24-70 mm f/4 S; 1/13 s, f/16, ISO 100

4

Latarnia w Portland Bill

Położona na dużym granitowym wzniesieniu w Dorset latarnia morska i domki strażników stoją samotnie na tle morza od 1906 roku. W czasie mojej wizyty niebo było idealne do zdjęć. Fotografując z niskiego punktu widokowego, starałem się uchwycić latarnię morską stojącą dzielnie na posterunku.

Nikon Z7 + Nikkor 20 mm f/1,8 S; 1/60 s, f/8, ISO 64

5

Latarnia w Whiteford

Historyczna latarnia morska na wybrzeżu w Whiteford Point na półwyspie Gower. Zbudowana w 1865 roku, jest jedyną żeliwną latarnią morską w Wielkiej Brytanii, która niszczy na wybrzeżu. Zdjęcie zostało zrobione podczas odpływu, w trakcie dwugodzinnego okna, w którym otworzyły się niebiosa! Podobnie jak w przypadku poprzednich zdjęć, chciałem uchwycić poczucie izolacji, a jednocześnie oporu wobec żywiołów - w tym ujęciu, zobrazowane przez deszczowe chmury i mgłę. Nikon Z7 + Nikkor 20 mm f/1,8 S; 1/60 s, f/11, ISO 64

Północna ekspozycja

Julien Carcano uchwycił piękno Norwegii dzięki kompozycji, która łączy kolory i geometryczne linie

Obecnie mieszkam w Londynie i często podróżuję do odległych miejsc, by uchwycić najbardziej niezwykle krajobrazy na świecie. Jestem wielokrotnie nagradzanym fotografem krajobrazu z Francji. Tworzę spokojne, stonowane, i minimalistyczne zdjęcia, stosując technikę długiej ekspozycji. Zamrażam czas na kilkadziesiąt sekund i kadruję jego emocje w tym właśnie momencie. Odczytuję piękno i prostotę miejsca i przepisuję je nam na nowo. Moja kompozycja ujawnia grę fakturą, materiałem i nową geometrię - linie,

których nie można się spodziewać. Technika długiej ekspozycji daje mnóstwo możliwości twórczej zabawy. Moja postprodukcja pozwala mi na udoskonalenie rzeczywistości, której doświadczam, gdy jestem na miejscu. Uwydatniam linie, wyciszam elementy i kształtuję kontury, aby przekazać piękno i emocje, które bardziej przyciągają uwagę. Wydaje mi się że siła moich zdjęć leży w zdolności do precyzyjnego uchwycenia magicznej scenerii odległych miejsc - magii, która w nich jest.

www.julienarcano.com

Instagram: @julien_carcano

1**Lofoty**

Kilka razy miałem okazję odwiedzić Lofoty w Norwegii, to prawdziwe klejnoty Północy. Efektem jest seria minimalistycznych fotografii pejzażowych. Połączenie śniegu, nietkniętych łądów, kolorowych budynków, gór, błękitnej wody i unikalnego światła jest poetycką i pełną spokoju mieszanką.

2**Emocje**

Staram się wyeksponować emocje danej chwili w stylu, który jest głęboko osobisty. Pokazując scenę w sposób surrealistyczny, chcę, by zdjęcia zachwyciły. Staram się przenieść ludzi do najczystszej istoty piękna i emocji. W umyśle, gdzieś pomiędzy rzeczywistością a fikcją, jest miejsce, gdzie istnieje magia. Mam nadzieję, że moje zdjęcia zabiorą tam ludzi.

3**Postprodukcja**

Moja praca urzeka połączeniem tego, co niezwykle i nowe. Dzięki własnemu stylowi postprodukcji mogę jeszcze bardziej dopracować i udoskonalić każde odzwierciedlenie realizmu. W ten sposób przenoszę widza do najczystszej istoty piękna i emocji. W otchłani pomiędzy rzeczywistością a fikcją, gdzie istnieje magia.

4**Podróże**

Poprzez odpowiednie wydłużenie czasu otwarcia migawki można przenieść się w inne wymiary. Odkrywam każde nowe artystyczne miejsce. Ćwicząc swoje zmysły, pragnę uchwycić jego naturalnego ducha. Aby oddać charakter miejsca, ważne jest, aby zachować otwarty umysł

5**Planowanie**

Każda nowa lokalizacja, którą fotografuję, wymaga dokładnego planowania, aby upewnić się, że wszystkie elementy (takie jak przypyły, słońce i wiatr) są odpowiednie dla rezultatu, który zamierzam osiągnąć. Na miejscu zawsze pojawiają się jakieś niespodzianki, ale jest to część przygody, którą uwielbiam.

Filtruj jak profesjonalista

Kwadratowe filtry gradacyjne i filtry szare to konieczny element wyposażenia fotografa krajobrazowego. Kompleksowe rozwiązanie zapewnia system 100 mm firmy Irix. Każdy z modeli gwarantuje naturalne kolory, transmisję światła na poziomie 99,6%, wielowarstwowe powłoki antyrefleksyjne zapobiegające odbłaskom oraz hydro- i oleofobowe powłoki NANO odpychające wodę i ułatwiające czyszczenie filtra. Z kolei imponująco mały, lekki, a jednocześnie solidny uchwyt Irix IFH-100 mocowany na obiektywie, pozwala stosować jednocześnie więcej niż jeden filtr. Łączenie ich daje więc ogromne pole do popisu dla kreatywnego fotografa krajobrazu.

W OBCE ŚWIATY

Tym razem, wyposażony tylko w aparat, kilka lamp i komputer, postanowiłem wyruszyć w kosmos nie ruszając się z domu

Fotograf: Mateusz Łazarz / Akademia Fotografii
Produkcja: Adrian Norbert Cuper / Akademia Fotografii

Oczami wyobraźni zobaczyłem postrzępione górskie szczyty zbudowane z ostrych, wulkanicznych skał

W studio, pełne
zaćmienie słońca,
można mieć na
pstryknięcie palców!

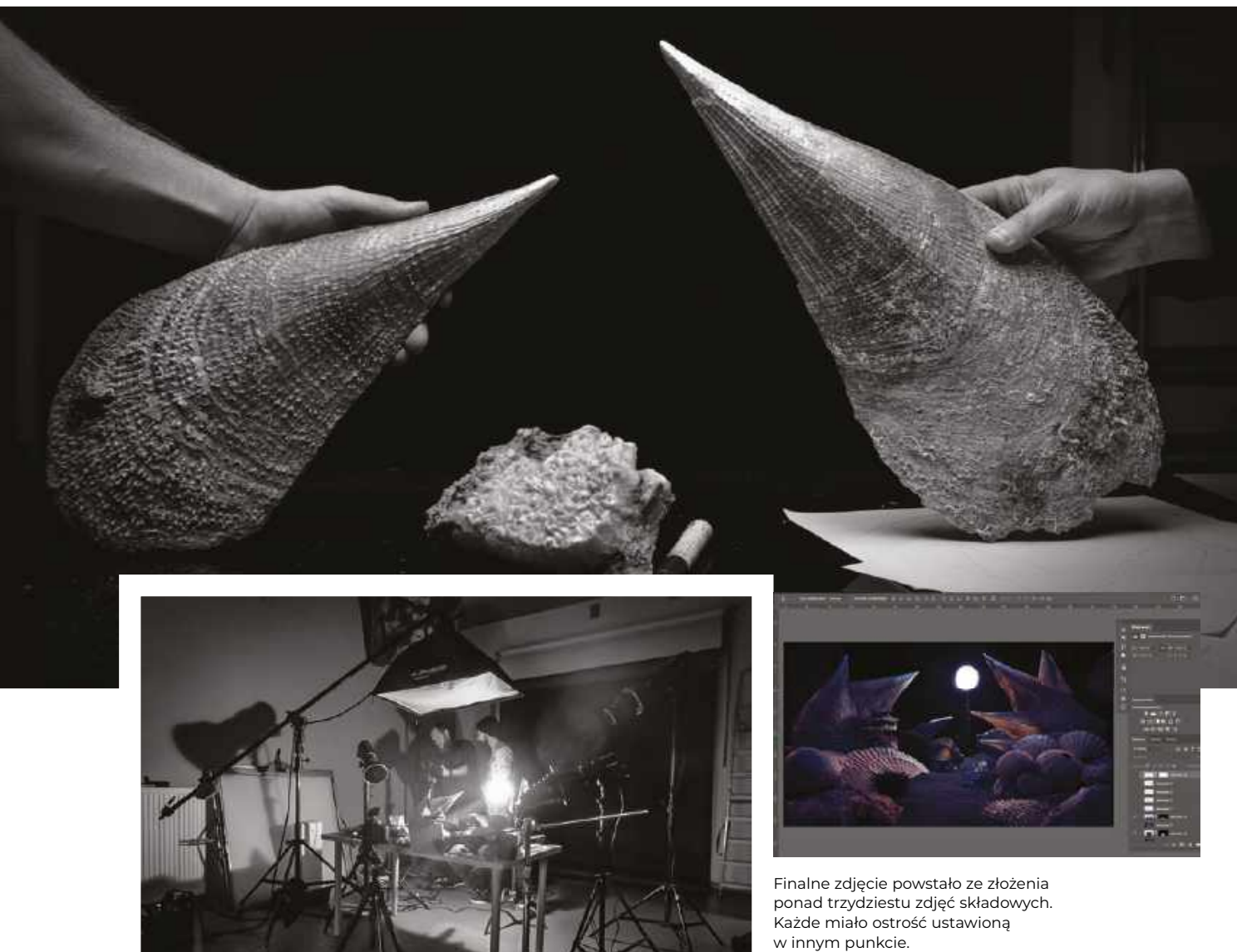
Z

afascynowany fotografiami Carla Warnera, który wyczarował wspaniałe krajobrazy używając do tego wyłącznie jedzenia, postanowiłem przenieść się w moim studio w świat miniaturowych krajobrazów, tylko tym razem nieco dalej niż do własnej kuchni...

Ponieważ mieszkam w Krakowie, znam wielu zbieraczy minerałów i skamieniałości, w które obfituje ten region. Od dawna więc szukałem ciekawego pomysłu na zdjęcie, w którym mógłbym wykorzystać bogate zbiory moich kolegów, a które nie byłoby zwyczajną digitalizacją okazu geologicznego. Inspiracja przyszła z filmów dokumentalnych, namiętnie oglądanych przeze mnie w Internecie w czasie wiosennego lockdownu. Zdjęcia z teleskopów kosmicznych i łazików marsjańskich podsunęły mi pomysł na stworzenie własnego, hipotetycznego świata - obcej planety, na której wylądowali astronauta z przyszłości. Jak mówi popularny mem - urodziliśmy się zbyt późno, aby odkrywać nowe lądy i zbyt wcześnie, aby odkrywać nowe planety, dlatego pozostaje nam puścić wodze fantazji i zgadywać jak będzie wyglądać nasza

odyseja kosmiczna. Do tego doszła moja fascynacja muzyką i wspaniałą teledysk do piosenki Davida Bowie'go - „Blackstar” oraz działający na wyobraźnię klimat filmu „Stalker” w reżyserii Andrieja Tarkowskiego. Taki mix inspiracji nie mógł długo czekać na realizację.

Obcy krajobraz rysujący się niewyraźnie przez iluminator ładownika będzie na pewno wielkim przeżyciem dla przyszłych pionierów i z tego też powodu postanowiłem zaaranżować coś zupełnie niezwykłego. Oczami wyobraźni zobaczyłem postrzępione górskie szczyty zbudowane z ostrych, wulkanicznych skał, a między nimi obce formy życia zaczepione tu i ówdzie pośród niegościnnnych grani. Regularne, tajemnicze kształty przywodzące na myśl morskie potwory i niezbadane głębiny ziemskich oceanów spowija słaby blask pobliskiej gwiazdy przyćmiony przez jeden z dziesiątków okrążających planetę księżyców. Czy astronauta powinni się obawiać, czy może bez strachu powinni wyruszyć na kosmiczny spacer w celu zbadania tej tajemniczej planety i nawiązania kontaktu z jej mieszkańcami? Resztę historii każdy powinien dopisać sobie sam, ale przecież właśnie na tym to polega.

Finalne zdjęcie powstało ze złożenia ponad trzydziestu zdjęć składowych. Każde miało ostrość ustawioną w innym punkcie.

Korzystając z uprzejmości kolekcjonerów wyposażyłem się w pełne skrzynie wspaniałych okazów minerałów, muszli i skamieniałości. Z uwagi na delikatny charakter okazów musiałem być bardzo ostrożny podczas montowania całej sceny. Podbudowę wzgórz okalających piaskowy kanion wymodelowałem z pozwijanych skrawków folii, na której delikatnie układałem muszle i kamienie warstwa po warstwie. W przypadku wielkich okazów muszli odgrywających rolę górskich szczytów musiałem pomóc sobie kilkoma uchwytami Magic Arm. Środek kompozycji wyznaczyła ścieżka wysypana czarnym piaskiem dekoracyjnym, który z łatwością można dostać w kwaciarni lub markecie budowlanym w dziale „ogrodów w słoiku”. Aby podkreślić głębię sceny zdecydowałem się na dwa dodatkowe zabiegi – scena została rozciągnięta w przestrzeni w głąb stołu, na którym ją ustawiłem, oraz wypuszczony został na nią dym, nie tylko wzmagający tajemniczość miejsca i nadający „filmowego” charakteru, ale też podkreślający perspektywę powietrzną dalszych planów. Fotografowałem obiektywem szerokokątnym z bardzo bliska, z pozycji hipotetycznego astronauty stojącego na dnie kanionu, aby jeszcze bardziej rozciągnąć perspektywę kosmicznego krajobrazu. Wiązało się to oczywiście z koniecznością

zastosowania techniki focus stacking, aby na finalnym zdjęciu każdy plan był odpowiednio czytelny. Nawet mocne przymknięcie przysłony nie pozwoliło uzyskać wystarczającej ostrości. Po zbudowaniu mojego małego, kruchego widoczku, przystąpiłem do pracy nad odpowiednim jego oświetleniem. Od tyłu na scenę świecił bezpośrednio palnik lampy zakryty kartonowym krążkiem, co dało efekt zaćmionej gwiazdy. Wokół stołu rozstawiłem sześć lamp wyposażonych w strumienice i garnki z bardzo gęstymi plastrami miodu, które punktowo oświetlały poszczególne elementy scenografii, a umieszczony nad sceną mały softbox dodawał delikatnej poświaty błyszczącym powierzchniom muszli. Oddzielnie oświetlanie każdego ważnego elementu oraz focus stacking sprawiły, że finalne zdjęcie powstało jako zlepek ponad trzydziestu zdjęć składowych. Pomimo tego, że samo układanie i fotografowanie sceny trwało bardzo długo, to właśnie postprodukcja zajęła najwięcej czasu. Dlatego też zawsze powtarzam, że umiejętność pracy w studio i rozumienia zasad rządzących światłem jest kluczowa, ale bez opanowania Photoshopa przynajmniej na poziomie średniozaawansowanym, fotograf nie będzie w stanie w pełni zrealizować swoich wizji w fotografii reklamowej.

5 | KRAJOBRAZ

Odjazd!

Brad Matthews
odwiedza Szkocję,
aby uchwycić jej
ponadczasowe piękno

M

ieszkałam w krainie
Robin Hooda,
w Nottinghamshire.
Zajmuję się
fotografowaniem

krajobrazu i dzikiej przyrody. Dorastając na angielskiej wsi, już od najmłodszych lat nawiązałam głęboki kontakt z naturą, więc kiedy pierwszy raz wziąłem do ręki aparat, podczas moich podróży naturalnie ciągnęło mnie do świata przyrody. Połączenie w fotografii technologii i kreatywności jest tym, co interesowało mnie od początku. Wraz z rozwojem moich umiejętności spędzałem dużo czasu na nauce Lightrooma. Dzięki niemu zacząłem rozwijać swój styl. Dziś na mojej stronie udostępniam szereg ustawień, które pomogły już setkom fotografów zaoszczędzić czas i uzyskać podobny wygląd do moich zdjęć.

www.matthewsphotography.co
Instagram: @iam_bradmatthews

Rozpoznanie lokalizacji

Z powodu pandemii zacząłem szukać bliższych lokalizacji. Odwiedziłem więc po raz pierwszy Szkocję, która mnie zachwyciła i doskonale współgrała z moim stylem fotografowania. Niektóre z ulubionych zdjęć zrobiłem w lesie pięć minut drogi od domu.

Mój sprzęt

Przerzuciłem się na Canona EOS R, którego uwielbiam. Mój ulubiony obiektyw to 16-35 mm, który jest fantastyczny do krajobrazów. Coraz częściej sięgam po teleobiektywy, takie jak 70-200 mm i 150-600 mm Sigmy - wystarczająco lekkie do plecaka i bezkompromisowe.

Stylowa edycja

Mój nastrojowy i dramatyczny styl edycji zawsze był inspirowany miłością do filmu. Uwielbiam sposób, w jaki temat może być podkreślony poprzez ostrożne użycie kontrastu i odcieni. Posiadam szereg presetów, które pomagają mi osiągnąć powtarzalny wygląd.

Brad Matthews

NOWOCZESNA FOTOGRAFIA KRAJOBRAZU

Współczesny pejzaż to już nie tylko odległość hiperfokalna i filtry ND. Oto nasz przewodnik po najnowszych technikach!

Ansel Adams, zapewne najbardziej znany fotograf krajobrazu wszechczasów, powiedział kiedyś: "Dobra fotografia to wiedza, gdzie stanąć". Choć pozostaje to prawdą do dziś, można śmiało dodać, że dobre zdjęcie to także wiedza o tym, jaką technikę należy zastosować, gdy już znajdzie się najlepszy punkt widzenia - te dwie rzeczy idą ze sobą w parze. Istnieje kilka kluczowych technik, którymi dysponują fotografowie cyfrowi, a wiedza o tym, co, kiedy, dlaczego i jak ich używać, jest niezwykle ważna. Pomimo wątpliwej reputacji, fotografia HDR jest w istocie świetnym sposobem na zachowanie szczegółów w scenach o wysokim kontraście, a jej wykorzystanie może wyglądać tak naturalnie, że nie da się jej dostrzec. Mieszanie ekspozycji to z kolei sposób łączenia zdjęć wykonanych z różnymi wartościami przysłony i czasu otwarcia migawki dla uzyskania kreatywnego efektu; a focus-stacking gwarantuje ostrość od samego początku sceny aż po horyzont. Poznajmy więc te i inne techniki, niezbędne umiejętności, które musi znać każdy fotograf krajobrazu, aby móc jak najlepiej uchwycić piękny świat...

NOWE SPOSOBY FOTOGRAFOWANIA CZEGO SIĘ NAUCZYSZ

HDR: Jak, kiedy i dlaczego warto go stosować?	strona 62
Mieszaj ekspozycje jak zawodowiec	66
Focus-stacking dla uzyskania absolutnej ostrości	68
Pobudź swoją kreatywność do działania	72

ROZCIĄGANIE CZASU

Ekstremalnie gęste filtry ND są stosunkowo nowym typem filtrów. Dostępne są w wersjach redukujących światło o 6, 10, a nawet 15 EV. W tym zdjęciu zastosowano połączenie 6-stopniowego filtra ND i 4-stopniowego filtra gradacyjnego z miękkim przejściem, by przyciemnić niebo. W rezultacie uzyskano długą ekspozycję, która uchwyciła ruch chmur jako dynamiczne smugi na niebie.

WYKORZYSTAJ HDR DO ZDJĘĆ KRAJOBRAZU

Zwiększ zakres dynamiki tonalnej by uzyskać naturalnie wyglądające kadry

H

DR (High Dynamic Range) to technika, która jest używana do zwiększenia

zakresu dynamiki fotografowanego ujęcia. W przypadku stosowania HDR wystarczy wykonać co najmniej trzy ekspozycje różniące się poziomem 2 EV, aby uchwycić wszystkie szczegóły w najjaśniejszych światłach, tonach średnich i głębokich cieniach sceny. Kiedy korzystać z funkcji HDR? W sytuacjach, gdy dynamika sceny jest tak rozległa, że aparat nie może jej zarejestrować na pojedynczym ujęciu, nie dysponujesz przy tym filtrem gradacyjnym, lub gdy

takiego filtru nie możesz zastosować, np. gdy pada deszcz lub soczewka obiektywu jest wypukła. HDR jest techniką, którą warto stosować, aby zachować szczegóły w całej scenie - zwłaszcza na niebie. Dlaczego warto korzystać z HDR? To niesamowita technika, która niestety zyskała złą reputację gdy niektórzy fotografowie zbyt intensywnie z niej korzystali, co prowadziło do mocno nienaturalnych efektów. Jednak przyjmując bardziej subtelne podejście, możesz sprawić, że Twoje zdjęcia będą wyglądać nawet bardziej naturalnie niż te, które są wykonane przy użyciu optycznych filtrów gradacyjnych.

RADA ZAWODOWCA DOBRY I ZŁY HDR

Zbyt mocno przetworzone zdjęcia HDR bardzo łatwo poznać - mają aureole wzdłuż krawędzi obiektów o wysokim kontraście, mocno uwydatnioną teksturę i spłaszczone tony średnie. Powszechne jest (błędne) przekonanie, że zdjęcia HDR powinny pokazywać szczegóły od cieni aż po światła: uwzględnienie większego kontrastu pozwala na bardziej realistyczne, prawie "niewidoczne" wykorzystanie tej techniki.

DOBRO

ZŁE

Gdy pada śnieg

To zdjęcie zostało zrobione w trakcie opadów śniegu. Potrzebna była osłona obiektywu, więc użycie filtrów nie wchodziło w grę. Dzięki HDR udało się uchwycić najważniejszych szczegóły w światłach.

UŻYJ BRACKETINGU EKSPOZYCJI

WYBIERZ TRYB

1 Podczas wykonywania zdjęć HDR aparat musi znajdować się na stabilnym statywie. kolejne ujęcia nie mogą być przesunięte względem siebie, aby późniejsze łączenie ich było bardziej skuteczne. Wszystkie ustawienia aparatu, z wyjątkiem czasu otwarcia migawki, również powinny pozostawać takie same, dlatego też należy robić zdjęcia z priorytetem przysłony lub najlepiej w trybie ręcznym.

2

Jednorodna biel

Gdyby to zdjęcie zostało wykonane przy użyciu filtra gradacyjnego, aby skompensować ekspozycję dla nieba, pokryta śniegiem góra byłaby ciemniejsza od reszty krajobrazu.

3

Szybka seria

Przy zastosowaniu bracketingu ekspozycji, spust migawki wystarczy wcisnąć tylko raz, aby zainicjować serię zdjęć: w tym przypadku automatycznie wykonane zostały trzy ekspozycje.

James Abbott

USTAW PARAMETRY

2 Ustaw ręcznie ostrość i zablokuj, aby mieć pewność, że nie zmieni się w trakcie serii ujęć. Następnie ustaw przysłonę na około $f/11$, aby zapewnić odpowiednią głębię ostrości, oraz ISO na 100.

Jeśli czas ekspozycji może przekroczyć 30 sekund, należy zwiększyć czułość ISO. Na koniec, należy użyć histogramu do oceny ekspozycji i ewentualnie tak ją skorygować, aby uzyskać prawidłowo naświetlone średnie tony.

BRACKETING EKSPOZYCJI

3 Większość aparatów oferuje funkcję automatycznego bracketingu ekspozycji (AEB) i jest to najprostszy sposób na wykonywanie zdjęć HDR. Przykład poniżej ilustruje ustawienie aparatu, który wykona trzy ekspozycje, które będą różnić się o dwa stopnie przysłony. Alternatywą do automatycznego bracketingu ekspozycji, może być po prostu fotografowanie w trybie manualnym i ręczne przestawianie czasu otwarcia migawki po wykonaniu pojedynczego ujęcia.

PRAWIDŁOWA EDYCJA HDR

Zobacz jak prawidłowo przetwarzać ujęcia HDR, aby wyglądały całkowicie naturalnie

Mówi się, że diabeł tkwi w szczegółach - a jeśli chodzi o przetwarzanie HDR, nie mogło to zabrzmieć bardziej trafnie. Dzięki oprogramowaniu oferującemu szereg suwaków, które mogą sprawić, że detale będą naprawdę widoczne, kuszące jest przesunięcie ich na maksymalną

wartość, ale bardziej powściągliwe podejście przyniesie lepszy efekt.

Subtelne, ale mocne
Prawdziwym sukcesem zastosowania HDR na zdjęciu jest to, aby widz patrzył na obraz i nie był w stanie stwierdzić, że technika ta została zastosowana. Dziś jest to łatwiejsze do osiągnięcia niż kiedykolwiek wcześniej...

HDR W LIGHTROOMIE

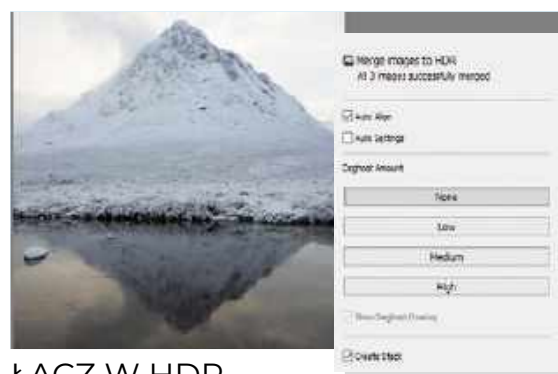
TWÓJ SPRZĘT STATYW

Serię zdjęć do HDR możemy zrobić z ręki, ale zawsze istnieje ryzyko, że ujęcia nie będą się dobrze układać podczas późniejszej obróbki, a i tak po nałożeniu, może być konieczne ciałśniejsze wykadrowanie. Dlatego niezależnie czy robisz zdjęcia HDR, do stackowania czy mieszania ekspozycji stabilny statyw będzie niezbędny.

ZAZNACZ ZDJĘCIA

1 W module Library Lightrooma wybierz serię ekspozycji, klikając na pierwszy obraz i trzymając Shift, na ostatni. Następnie przejdź do modułu Develop, aby zastosować korekty.

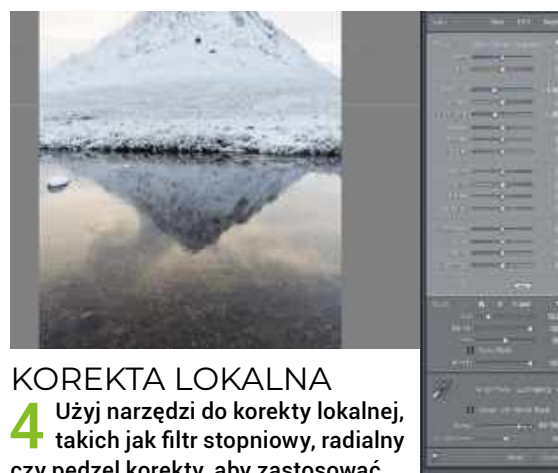
ŁĄCZ W HDR

2 Idź do Photo > Photo Merge > HDR. W oknie dialogowym zaznacz opcję Auto Align i Create Stack, a następnie usuń zaznaczenie opcji Auto Settings. Jeśli na scenie wystąpił ruch, zastosuj najwyższą wartość Deghost Amount.

EDYCJA OBRAZU HDR

3 Najważniejsze ustawienia to Shadows i Highlights: ustaw je najpierw, aby odzyskać szczegóły, ale nie przesuwaj suwaków za daleko. Teraz można regulować Whites i Blacks, aby uniknąć zbyt mulistych tonów. Po tym swobodnie zastosuj wszystkie inne ustawienia.

KOREKTA LOKALNA

4 Użyj narzędzi do korekty lokalnej, takich jak filtr stopniowy, radialny czy pędzel korekty, aby zastosować dalszą regulację jasności, kontrastu, cieni, świateł, bieli i czerni do określonych obszarów ujęcia, w celu uzyskania precyzyjnej obróbki.

1 **Realistyczne cienie**
Gdy będziesz zwracał uwagę na alerty o utracie szczegółów w cieniach podobnie, jak przy edycji normalnego zdjęcia, uzyskasz obraz HDR o dużo bardziej naturalnym wyglądzie.

2 **Detale na niebie**
Niebo zostało subtelnie przyciemnione, przy użyciu filtra stopniowego Lightrooma, aby podkreślić niebieski kolor nieba nad mgłą.

3 **Miękkie światła**
Światła na zdjęciu zachowały wszystkie detale; przy subtelnym kontraście w tych obszarach, obecne kolory pozostały naturalne bez zwiększonego nasycenia.

ŁĄCZENIE EKSPOZYCJI

Mieszaj ujęcia wykonane przy różnych ustawieniach ekspozycji

Jednym z najbardziej ekscytujących aspektów fotografowania cyfrowego jest możliwość łączenia wielu ekspozycji na różne sposoby.

Technika ta polega na stosowaniu różnych czasów migawki przy zachowaniu dużej głębi ostrości, bez konieczności zwiększania czułości ISO. Najczęściej wykorzystuje się ją w warunkach słabego oświetlenia, gdy wydłużające czas ekspozycji filtry ND nie są potrzebne, a jedynie wystarczy wydłużyć czas otwarcia migawki, aby uzyskać określony efekt.

Utrzymanie wysokiej jakości

Podczas wykonywania tego zdjęcia pierwsza ekspozycja została zrobiona przy f/16, aby zapewnić dużą głębię ostrości, ale zaowocowało to 15-sekundową ekspozycją. Tak więc następnie, w trybie priorytetu przysłony, ustawiłem f/4, z ostrością na wraku - dzięki temu uzyskałem 0,6-sekundową ekspozycję z większą ilością tekstu w wodzie.

Jednym z celów takiej kombinacji było utrzymanie niskiej wartości ISO: podniesienie jej z ISO 50 do osiągnięcia wartości 0.6 s przy f/16 wymagałoby zastosowania ISO 800, co oznaczałoby obniżenie ogólnej jakości obrazu.

RADA ZAWODOWCA NA PLAŻY

Podczas długich ekspozycji stopy statywu często opadają podczas przypływu i odpływu. Najłatwiejszym sposobem walki z tym jest wepchnięcie nóg w piasek, aż się zatrzymają. Możesz także użyć trzech płyt CD, na których umieszcza się stopy statywu.

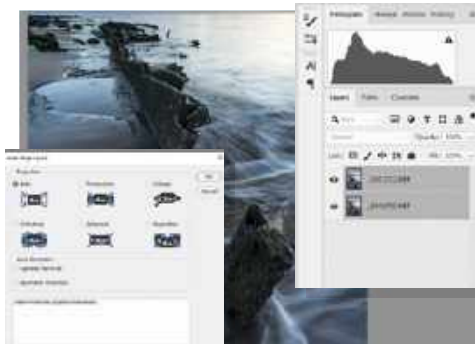

MIESZAJ SWOJE MULTIEKSPOZYCJE

SYNCHRONIZUJ

1 W programie Lightroom wykonaj wszystkie niezbędne korekty na pierwszym zdjęciu. Po zakończeniu, przytrzymaj klawisz Shift i kliknij na drugi obraz, a następnie naciśnij przycisk Sync. Kliknij na Check All, a następnie na OK, aby zastosować ustawienia z pierwszego zdjęcia do drugiego, tak aby oba były przetworzone w identyczny sposób.

EKSPORT I WYRÓWNIANIE

2 Kliknij prawym przyciskiem myszy na wybrane zdjęcia i przejdź do opcji Edit In > Open As Layers In Photoshop. Gdy zdjęcia otworzą się jako warstwy, wybierz obie, a następnie przejdź do opcji Edycja > Auto-wyrównanie warstw i wybierz Auto. Po wyrównaniu obrazów najprawdopodobniej będziesz musiał wykadrować puste miejsca, które pojawią się wokół krawędzi obrazu.

MASKUJ

3 Kliknij górną warstwę, a następnie naciśnij przycisk Dodaj maskę warstwy w dolnej części panelu warstw. Następnie wciśnij D, aby ustawić kolory palety na czarno-białe, a następnie przyciskiem X, przełączaj się między nimi. Użyj narzędzia Pędzel (B) i pomaluj na czarno, aby odsłonić warstwę poniżej; pomaluj na białą, aby ponownie ją ukryć w razie błędów.

1 **Głębina obrazu**

Fotografowanie przy $f/16$ zapewniło dużą głębię ostrości, dzięki której cały wrak był ostry, a także zapewniło długą ekspozycję, trwającą 15 sekund, pozwalającą na wygładzenie wody.

2 **Gładkie tło**

Gładsza woda z ujęcia przy $f/16$ została wtopiona w środkowy i tylny plan, ponieważ dobrze zadziałało to wizualnie, a ponadto maskowanie warstwy spodniej było znacznie łatwiejsze.

3 **Struktura wody**

Woda fotografowana z krótszym czasem otwarcia migawki zachowuje więcej tekstury niż przy długiej ekspozycji i sprawia, że obraz jest bardziej dynamiczny i interesujący na pierwszym planie.

FOCUS-STACKING W KRAJOBRAZIE

Maksymalizuj ostrość w całym kadrze przy użyciu tej zaawansowanej techniki

Wyobraź sobie obraz, który jest absolutnie ostry od mniej niż metra przed obiektywem, aż po horyzont. Brzmi niemożliwie, prawda? Ale dobra wiadomość jest taka, że nie tylko jest to możliwe, ale również dość łatwe do zrealizowania, wykorzystując pewną technikę fotografowania i edycji.

Czym jest focus-stacking?

Zaletą techniki focus-stacking jest to, że pozwala na fotografowanie z użyciem wartości przysłony, która daje najostrzejszy obraz, jaki jest w stanie uzyskać obiektyw. Zazwyczaj jest to przysłona f/8 lub f/11, która jednak nie zapewni największej możliwej

głębokości ostrości. Jednak dzięki ustawieniu ostrości w kilku punktach sceny, a następnie połączeniu ich ze sobą w postprodukcji, można uzyskać znacznie większą głębię niż byłoby to możliwe nawet w przypadku ustawienia f/22, a jednocześnie bez utraty ogólnej ostrości spowodowanej dyfrakcją.

Jak stackować?

Najprostszym sposobem na ustawianie ostrości jest użycie autofokusa i wskazywanie kolejnego punktu ostrości na dotykowym ekranie LCD aparatu, po każdorazowym wyzwoleniu migawki. Następnie otwierasz wszystkie zdjęcia w programie do edycji zdjęć; po ich połączeniu możesz cieszyć się superostrością w całym kadrze.

RADA ZAWODOWCA PUNKTY OSTROŚCI

Umiejętność ustawiania ostrości, tak aby wykonane zdjęcia w całości pokrywały się z głębokością rejestrowanej sceny jest niezbędna dla powodzenia tej techniki. Wszelkie luki, w których występuje rozmycie, będą oznaczać, że Photoshop lub inne oprogramowanie nie będzie w stanie skutecznie połączyć ujęć. Jednak dokładne określenie miejsca, w którym należy ustawić ostrość, wymaga praktyki. Głębokość ostrości rozciąga się od jednej czwartej jej szerokości przed punktem ostrości, więc należy o tym pamiętać podczas ostrzenia na daną odległość.

PUNKTY OSTROŚCI

2 Maksymalna ostrość
Seria ujęć do tego obrazu została wykonana przy f/11, jednym z najostrzejszych otworów względnych w obiektywie Nikkor 16-35 mm f/4.

1 Ostrość w całym kadrze
Pierwszy plan był niecały metr przed aparatem, ale wszystko aż po wzgórze w tle ma doskonałą ostrość.

JAK WYKONAĆ ZDJĘCIA

USTAWIENIA APARATU

1 Przymocuj aparat do statywu. Ustaw go w tryb Priorytetu przysłony z wartością f/8 lub f/11. Jeśli chcesz zwiększyć czas naświetlania w celu rozmycia wody, przymknij np. do wartości f/13, ale nie więcej. Ustaw ISO na 100. Użyj histogramu, aby upewnić się, że cienie i światła nie zostały przycięte, a dopiero potem zamontuj na obiektywie potrzebne Ci filtry.

3

Spiesz się

Chmury szybko się przesuwały po niebie, a światło ciągle się zmieniało, więc cztery ujęcia musiały być wykonane w krótkim odstępie czasu.

James Abbott

USTAW PUNKTY OSTROŚCI

2 Należy zaczynać od części kadru, która będzie najbliższej obiektywu, najczęściej dolnej. Zrób zdjęcie, a następnie przesun punkt AF na pozycję za nim i tak dalej, aż do wykonania trzech lub czterech ujęć z różnymi punktami ostrości. Nie należy tak po prostu przesuwać punktu ostrości w górę kadru: najpierw trzeba ocenić głębokość sceny i wtedy odpowiednio przeostrzać.

UŻYJ PILOTA

3 Po ustawieniu punktu ostrości dla każdego ujęcia, odczekaj 1-2 s przed zwolnieniem migawki. Możesz użyć wężyka spustowego lub samowyzwalacza, ale najlepszą opcją jest bezprzewodowy pilot. Dzięki niemu unikniesz opóźnień między zdjęciami, jak w przypadku samowyzwalacza, a prawdopodobieństwo wystąpienia drgań aparatu zmniejszy się do minimum.

AUTOMATYCZNE ŁĄCZENIE ZDJĘĆ

Używaj zautomatyzowanych procesów w Photoshopie do szybkiego i dokładnego stackowania zdjęć

Łączenie w Photoshopie zestawu zdjęć z przesuniętą ostrością nie mogło być prostsze. W rzeczywistości cały proces opiera się na serii zautomatyzowanych zadań, więc wszystko co musisz zrobić, to wybrać odpowiednie polecenie w menu głównym, a oprogramowanie zajmie się resztą. Podobnie jak w przypadku

fotografowania serii zdjęć w technice HDR, ważne jest, aby wszystkie ustawienia aparatu, oprócz czasu otwarcia migawki, pozostały niezmiennie podczas fotografowania z przesuniętym punktem ostrości. Jedyną rzeczą jaką możesz zmienić w trakcie edycji pojedynczych RAW-ów jest ujednolicenie jasności poszczególnych ujęć - ale to w zasadzie wszystko.

PRZED

POŁĄCZ UJĘCIA METODĄ STACKOWANIA

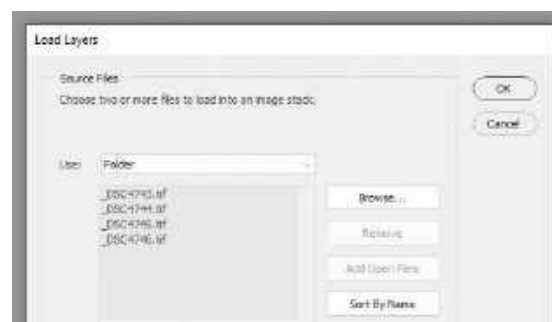
RADA ZAWODOWCA BRZEGI KADRU

Po złączeniu zdjęć w Photoshopie należy przyciąć puste miejsca wokół krawędzi, powstałe po wyrównaniu ujęć. Poza tym, powiększając obraz, należy zwrócić uwagę na rozmycie wzdłuż tych krawędzi: jeśli przeoczmy niedoskonałości zepsujemy finalny efekt.

SYNCHRONIZUJ

1 W Lightroom przeprowadź korektę pierwszego ujęcia, następnie przytrzymaj wciśnięty Shift i kliknij końcowy obraz w serii. Następnie naciśnij przycisk Sync po prawej stronie. Kliknij przycisk Check All, a następnie przycisk OK.

ZAŁADUJ ZDJĘCIA

2 Eksportuj obrazy jako TIFF-y. W Photoshopie użyj Plik > Skrypty > Wczytaj pliki do stosu. W oknie dialogowym wybierz opcję Przeglądaj i zlokalizuj folder z obrazami. Zaznacz Próbę automatycznego wyrównania obrazów i kliknij OK.

AUTOMATYCZNE ŁĄCZENIE

3 Kliknij na górną warstwę na stosie w panelu warstw, przytrzymaj Shift i kliknij dolną warstwę, aby wszystkie zostały zaznaczone. Następnie przejdź do zakładki Edycja > Automieszanie warstw. Upewnij się, że zaznaczone jest pole wyboru Płynne tony i kolory, i kliknij OK.

OSTATECZNE KADROWANIE

4 Wokół obrazu mogą być puste fragmenty powstałe po wyrównaniu ujęć i ewentualne rozmycia na krawędziach, więc należy to sprawdzić i odpowiednio wykadrować. Na koniec przejdź do menu w prawym górnym rogu panelu Warstwy i wybierz opcję Spłaszczenie obrazu.

1 Idealne połączenie

Pomimo tego, że obraz składa się z czterech oddzielnych ujęć, końcowy efekt na to nie wskazuje, poza ogromną głębią ostrości.

2 Długa ekspozycja

Focus-stacking może zadziałać przy długich czasach otwarcia migawki, ale im dłuższa ekspozycja, tym większe ryzyko, że światło będzie się zmieniać z jednego ujęcia na drugie.

3 Obejrzyj w dużym formacie

Finany efekt oglądany w małej rozdzielczości może nie robić wrażenia, ale fotografie wydrukowane w dużym formacie i zawieszane na ścianie będą na pewno zachwycać.

NOWE SPOSOBY FOTOGRAFWANIA KRAJOBRAZÓW

Myśl niekonwencjonalnie, a zostaniesz nagrodzony jeszcze bardziej wyjątkowymi zdjęciami

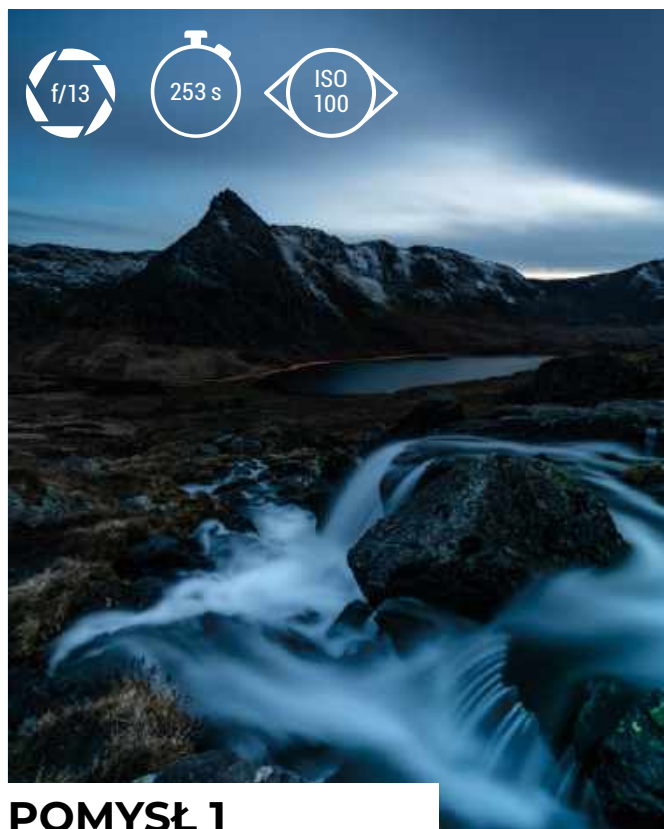
Fotografia jest ciągle rozwijającym się medium, a postęp w technologii aparatów cyfrowych i możliwości oprogramowania do edycji nieustannie wprowadzają nowe, ekscytujące techniki krajobrazowe na stół. Mimo że niektóre z nich opierają się na cyfrowych technikach, takich jak HDR czy focus-stacking, a inne na wykorzystaniu sprzętu, np. filtrów ND w celu uzyskania bardzo długiego naświetlania, od fotografa zależy,

którą metodę zastosuje, by zrealizować własną koncepcję. Bez względu na to, czy jest to pora dnia, punkt widzenia, z którego chcesz zrobić zdjęcie, czy też miejsce, w którym się znajdujesz w stosunku do wschodzącego lub zachodzącego słońca, nowe sposoby widzenia i fotografowania krajobrazów mogą pochodzić z Twojej głowy - po prostu musisz ich szukać. Oto więc kilka dodatkowych pomysłów na to, jak tchnąć nowe życie w swoje zdjęcia krajobrazowe...

RADA ZAWODOWCA TELE-OBIEKTYWY

Najczęściej stosowanym do fotografowania krajobrazów jest obiektyw szerokokątny, np. pełnoklatkowy 16-35 mm lub 10-15 mm pod APS-C. Mniej oczywistym, ale równie użytecznym może być 70-200 mm.

POMYSŁ 1

NATURALNIE DŁUGA EKSPOZYCJA

1 Wszyscy staramy się być na posterunku podczas "złotej godziny", ale często warto być na miejscu godzinę przed wschodem lub godzinę po zachodzie słońca. Przy zanikającym poziomie światła w tych "niebieskich godzinach" światło może wyglądać niewiarygodnie, a czas naświetlania często wydłuża się do kilku minut bez konieczności stosowania jakichkolwiek filtrów; do tego 4,5-minutowego naświetlania zastosowano jedynie polaryzator.

POMYSŁ 2

FOTOGRAFUJ Z DOŁU

2 Najwygodniejszą pozycją do fotografowania jest wprawdzie pozycja stojąca, ale nie zawsze pozwoli ona w pełni wykorzystać potencjał, jaki ma do zaoferowania krajobraz przed nami. Powyższe zdjęcie zostało wykonane przy pomocy aparatu niemalże dotykającego ziemi, umieszczonego na pochylonej kolumnie środkowej statywu, co było niezbędne do tego, by z powodzeniem włączyć do zdjęcia urokliwą wełniankę.

POMYŚL 3

ŚWIATŁO BOCZNE

3 Najczęstszym sposobem fotografowania wschodu lub zachodu słońca są zdjęcia pod światło, ponieważ często daje to najbardziej spektakularne i dramatyczne rezultaty. Tylko z tych powodów jest to zrozumiałe, ale podejście do każdego miejsca w ten sam sposób jest mało kreatywne. Nawet w przypadku spektakularnego wschodu lub zachodu słońca warto spojrzeć czasem za siebie, aby zobaczyć, czy w tym kierunku nie ma lepszego widoku, a także poszukać dramatycznego oświetlenia bocznego, jak w tym ujęciu.

ŁĄCZENIE FILTRÓW Zdjęcie to zostało wykonane przy użyciu 10-stopniowego filtra ND, który wydłużył czas naświetlania; aby jeszcze bardziej zwiększyć szczegółowość nieba, użyto również filtra gradientowego o ostrym przejściu. W trybie Live View możesz kadrować gdy filtr ND jest nałożony, co ułatwia ustawianie ekspozycji.

5 SZYBKICH WSKAZÓWEK I TRIKÓW

NIEKONWENCJONALNE PODEJŚCIE DO KOMPONOWANIA ZDJĘĆ KRAJOBRAZOWYCH

1 Dominujący pierwszy plan

Tematem pierwszoplanowym jest zazwyczaj mały obiekt, ale włączenie tutaj bardziej widocznych elementów dobrze zrównoważyło cały obraz, wprowadzając jednocześnie widza w kadr.

2 Wypełnij kadr w całości

Tradycyjny krajobraz składa się z czterech części - pierwszego i środkowego planu, tła i nieba. Ale tematy o mocnych kształtach mogą być wykorzystane do wypełnienia kadru dla lepszego efektu.

3 Szukaj symetrii by zaskakiwać

Symetria w przyrodzie zawsze wygląda świetnie. Odbicia w gładkiej tafli wody to świetny sposób na zrównoważone kadry, gdzie główny motyw zdjęcia umieszczony jest dokładnie w połowie wysokości sceny.

4 Prowadź widza po kadrze

Najważniejszym elementem tego ujęcia jest most, ale uwagę skupiamy na mniejszym budynku po prawej stronie, który leży w tak mocnym punkcie, aby ta wizualna równowaga działała.

5 Komponuj ze światłem

Obraz ten nie jest zgodny z zasadą trójpodziału i jest na nim o wiele za dużo pierwszego planu, ale silnie zamglone światło padające z tyłu wciąż jest w stanie przykuć uwagę widza.

Images: James Abbott

Fotograficzny “home working”

David Shoukry pracuje w studio zbudowanym obok własnego domu. Zeglądamy tam, by podejrzeć jak tworzy swoje charakterystyczne zdjęcia portretowe.

Zdjęcia: David Shoukry. Modelka: Sam Elson

David Shoukry

Fotograf portretowy

Pracował jako muzyk i nauczyciel, ale to w fotografii odnalazł swoje powołanie. Udało mu się zamienić hobby w dochodowy biznes i dziś jest uznanym specjalistą od fotografii portretowej www.davidshoukry.com

R

ok 2020 zostanie zapamiętany między innymi jako ten, w którym praca w domu stała się normą, a nie wyjątkiem. Ale

wielu fotografów nie musiało dokonywać tej zmiany - czy to fotografując ludzi, jedzenie czy martwą naturę, od lat z powodzeniem prowadzili działalność w domu. Kiedy więc świat zatrzymał się w miejscu, byli w pełni przygotowani do kontynuowania tego, czym i tak zajmowali się na co dzień.

Jednym z takich fotografów jest David Shoukry, który specjalizuje się w portretowaniu ludzi, głównie aktorów, modeli i muzyków. Ta ostatnia grupa jest szczególnie bliska sercu Davida, ponieważ jest absolwentem i byłym nauczycielem muzyki, który w pewnym momencie zamienił jedną ze swoich pasji na drugą - fortepian ustąpił miejsca fotografii, którą dotychczas traktował jako jedno z hobby.

W sumie nie jest to nic niezwykle: muzyka to przecież matematyka, a rozmowa techniczna o fotografii nie jest

możliwa bez odniesienia do ciągów liczb i ułamków. I choć tak wiele radości z muzyki czerpiemy ze współgrania tonu, tempa i głośności, tak samo jest z fotografią, w której różne elementy łączą się ze sobą, tworząc dany obraz.

Kompozycja i sposób, w jaki David buduje swoje ujęcia przywodzą na myśl klasyczne portrety, a jego indywidualny styl dopełnia całość poprzez wykorzystanie koloru.

Chcąc zobaczyć, jak David pracuje, zaaranżowaliśmy sesję zdjęciową w jego domowym studio i zaprosiliśmy z Bristolu, Sophie i Curtly'ego, by dla niego zapozowali.

Domowe studio Davida powstało po przebudowie garażu przylegającego do jego domu i dopasowaniu go do specyficznych potrzeb.

Jego workflow bazuje obecnie na średnioformatowym aparacie Fujifilm GFX 50S, podłączonym do komputera Apple iMac z oprogramowaniem Capture One. Oświetlenie zaś, to pięć głowic błyskowych Elinchrom BX250 RI, z softboksami typu okta Elinchrom Rotalux.

Średni format dla każdego

Do niedawna cyfrowe aparaty średnioformatowe można było spotkać niemal wyłącznie na wyposażeniu dużych studiów produkcyjnych. Kosmiczne ceny sprawiały, że były one poza zasięgiem nawet topowych fotografów. Sytuacja zgoła się zmieniła, gdy na rynku średnioformatowym zadebiutowało Fujifilm. Modelem GFX 50S japoński producent udowodnił, że aparat wyposażony nawet w tak dużą matrycę może być nie tylko szybki i poręczny, ale również stosunkowo niedrogi - cena samego korpusu GFX nie różni się bowiem znacząco od zaawansowanych modeli pełnoklatkowych.

Obecnie do wyboru mamy trzy modele, które odpowiadają różnym potrzebom i stylom pracy. Pierwszy w systemie GFX 50S to przede wszystkim wygoda dzięki maszywnemu uchwytowi i genialna szczegółowość obrazu. GFX 50R to ta sama, 50-milionowa matryca, ale w znacznie bardziej poręcznym body, które przypomina aparaty dalmierzowe czy serię X-Pro. Z kolei GFX 100 (poniżej), to obecnie topowy model, oferujący zawrotną rozdzielczość 100 Mp, w nadal kompaktowym body i bardzo konkurencyjnej cenie!

Dużą zaletą GFX-a jest możliwość wygodnego kadrowania za pomocą tylnego ekranu LCD.

Średnioformatowy aparat fotograficzny, dzięki bardzo dużej fizycznej matrycy i rozdzielczości aż 50 Mp gwarantują Davidowi świetną reprodukcję szczegółów, ale w jego studiu bardzo ważne są także specjalnie wykonane tła.

"Zwisają z szyn wykonanych z miedzianych rurek hydraulicznych", wyjaśnia David. "Są to ręcznie malowane tła, wykonane z płótna artystycznego. Posiadam około 20 sztuk, które pokrywają wszystkich kolorów i odcieni, jakich potrzebuję. Używam ich w połączeniu ze starymi parawanami do przebierania lub przepierzeniami dzielącymi pomieszczenia. Lubię tworzyć warstwy faktur, używając kilku tła naraz, ponieważ można wtedy podkreślić konkretne tło w zdjęciu, co wyraźnie uwypaknia poczucie głębi".

Chcieliśmy, aby modelki wyglądały nowocześnie, ale i ponadczasowo. Planując pierwszą aranżację, David zasugerował, by Sophie miała na sobie beżowy top i spodnie w kolorze wielbłądziej wełny.

"Dopasowuję tło i oświetlenie w zależności od tego, jakie będą ubrania, stosując tradycyjną teorię kolorów" - mówi David, zawieszając tło, które uzupełni paletę Sophie.

"Na potrzeby oświetlenia ustawiam najpierw światła wypełniające, tylko po to, aby mieć pewność, że mam płaskie, równe światło, w którym wszystko wygląda, jakby było odpowiednio wyeksponowane. Nie używam światłomierza do pomiaru błysku. Wszystkie ustawienia ekspozycji wykonuję na oko, a ponieważ aparat mam na stałe podłączony do komputera, mogę więc z dużą dokładnością korygować moc lamp, po każdym testowym ujęciu. Ustawienia aparatu z reguły są takie same przez cały czas trwania sesji; zwykle stosuję czas 1/125 s przy f/8 i ISO 100".

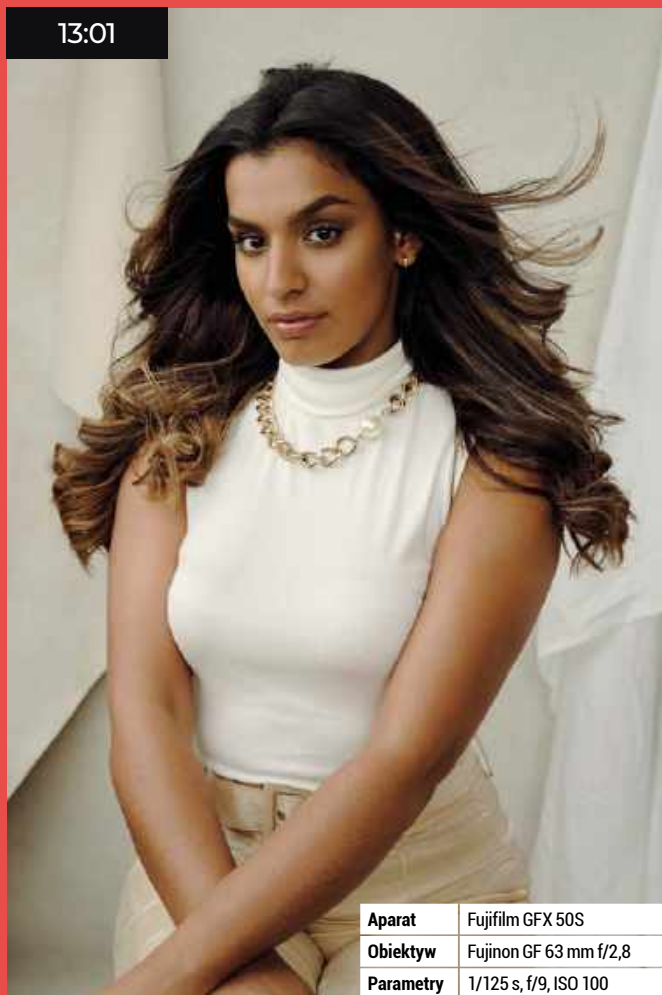
Ostatnią rzeczą dodaną przez Davida jest wentylator, który rozwieje włosy Sophie, dodając im objętości. Patrząc na zdjęcia na ekranie, ten mały szczegół mocno zmienia odbiór zdjęcia, wprowadzając do obrazu zdecydowanie więcej dynamiki.

Korzystanie z tetheringu z pewnością przynosi dużo korzyści: szybki podgląd wykonanego zdjęcia na dużym ekranie oznacza, że David może na bieżąco korygować oświetlenie, pozę modelki i scenografię z dużą dokładnością.

Nasze kolejne ujęcia wymagały zmiany tła i lekkiego dostosowania oświetlenia - Sophie założyła pomarańczową, jedwabistą sukienkę. Aby dopełnić jej elegancki wygląd, David zamienia prosty drewniany stółek z pierwszego ujęcia na wiktoriańską sofę dwuosobową. Pojawia się zielone tło, zawieszone za sofą, oraz szaro-zielone, które tworzy płócienną ścianę przy lewej krawędzi sofy. Zmiany te wymagają dostosowania

13:01

13:56

14:46

Sprzęt fotograficzny Davida

Czego używa w swoim studio do fotografii portretowej

1

Fujifilm GFX 50S

"To niesamowity aparat. Uwielbiam kolory Fujifilm, ale często sięgam też po emulacje analogowych filmów".

2

Fujinon GF 63mm f/2.8 R WR

"Do portretu GF110 mm f/2 byłby idealny, ale jest za długi do mojego studia. Pracuję więc z krótszym GF 63 mm".

3

Fujifilm X-Pro 1

"To jest mój aparat do szybkich ujęć, służy mi za notatnik i do codziennej fotografii. Zabieram go ze sobą dosłownie wszędzie. Z niewielką stałką sprawdza się świetnie".

8

Godox XProF

"Te wyzwalacze dedykowane do aparatów Fujifilm są wygodne i niezawodne".

ustawień oświetlenia. "Zasada jest taka sama, ale generalnie w przypadku zestawów z ciemniejszym tłem użyję mniejszej, 100-centymetrowej okty, która daje trochę więcej kontrastu", zauważa David. "Softbox okta 150 cm jest dobry na jaśniejsze tła. Sprawdza się przy fotografowaniu w wysokim kluczu i jest szczególnie dobry do fotografowania kobiet, ponieważ bardzo schlebia skórze".

Teraz kolej na Curtly'ego, który debiutował w studio Davida. Ubrany w strój, który równie dobrze pasowałby do lat 50. XX wieku, jak i obecnych, Curtly siedzi na stołku przed trzecim tłem tego dnia i opiera się na stosie drewnianych skrzynek.

"Użyłem żółtego tła zrobionego kilka lat temu dla klienta", wyjaśnia David. "Pasuje do każdego, kto nie ma kaukaskiego odcienia skóry, bo nie wygląda tak dobrze przy cerze bladej".

David przedstawia dwie wariacje - ujęcie w orientacji portretowej z rękami Curtly'ego na pierwszym planie oraz kompozycję poziomą z ręką Curtly'ego na podbródku. Oglądając ujęcia na komputerze, nie możemy się nadziwić subtelności tonów i ilości drobnych szczegółów, które średnioformatowa matryca tego aparatu potrafi uchwycić.

Podczas gdy Curtly był zajęty pozowaniem, Sophie założyła długą czarną suknię, aby dołączyć do niego. David przełącza się na inne tło, tym razem z szarą teksturą, i ustawia jeden ze swoich antycznych parawanów. Wraz z zajęciem przez modeli swoich pozycji, kolory wpadają w idealną harmonię, a uzupełniające się ubrania zapewniają dodatkowe przyjemne wrażenia.

Kadrowanie na wysokości trzech czwartych daje Davidowi dodatkową korzyść: Sophie jest bez butów, dzięki czemu może stać przy Curtly'u na wygodnej wysokości, ale widzi nigdy się nie dowie, że nie ma szpilek.

David daje znać, że ma to ujęcie!

Zamawiamy taksówki do domu dla naszych modeli, ale nie dla Davida... Taki home-working jest do pozazdroszczenia! ●

15:04

Sophie pozuje bez butów, by lepiej dopasować się do siedzącego Curtly'ego.

Aparat	Fujifilm GFX 50S
Obiektyw	Fujinon GF 63 mm f/2.8
Parametry	1/125 s, f/8, ISO 100

Jak robić doskonałe portrety za każdym razem

David Shoukry podpowiada, jak najlepiej wykorzystać studyjne oświetlenie.

1 "Dopasujcie kolorystykę tła i oświetlenie w zależności od tego, jakie ubrania będą nosić Wasi modele".

2 "W fotografii portretowej duża rozdzielczość matrycy ma znaczenie, ale nie mniej ważna jest jej tonalność. Zwróćcie uwagę jak dany aparat oddaje kolory skóry, by nie spędzić życia w Photoshopie. Ja po prostu kocham kolory z matrycy z Fujifilm GFX 50S".

3 "Mam pięć głowic Elinchrom BX250Ri w moim studio, ale używam tylko trzech na raz. Trzy oktaboksy Elinchrom są na stałe rozłożone, ponieważ ich składanie i rozkładanie zajmuje za dużo czasu".

4 "Staram się, aby światło kluczowe było bardzo miękkie. Z kolei światło wypełniające stanowią dwie lampy, których błysk odbija się od tylnej ściany. Stosunek między światłem kluczowym a wypełniającym powinien wynosić 2:1".

5 "Nie mam ustalonego porządku, ale dziś najpierw ustawiam światło wypełniające, tylko po to, żeby mieć pewność, że wszystko będzie równomiernie oświetlone".

6 "Światło kluczowe wyzwalam bezprzewodowo za pomocą Godox XPro F. Dwie pozostałe lampy uruchamiają się optycznie, gdy błysnie główna".

Edycja według Davida

"Fotografuję będąc połączonym na stałe ze stacją iMac, na której uruchomiony jest Phase One Capture One Pro 20. Używam tego programu, bo pliki z Fujifilm GFX 50S są ogromne, a mimo to Capture One jest wciąż szybszy niż inne programy do tetheringu. Szybkość jest najważniejsza. W Capture One dokonuję podstawowych korekt, na przykład ustawień ekspozycji, a resztę edycji wykonuję w Photoshopie".

Odpowiedzi na Wasze pytania

**Andrew
James**

Andrew jest niezwykle doświadczonym redaktorem i fotografem, więc jeżeli masz jakiś problem - pisz śmiało!

Nie rozumiesz czym jest głębia koloru? Nie wiesz co oznacza skrót DPI? Wyślij swoje pytanie dotyczące sprzętu lub techniki fotografowania na adres **redakcja@digitalcamerapolska.pl**

Fotografowanie z przysłoną nieco mniejszą niż największy otwór względny, zapewnia zwykle najlepszą równowagę pomiędzy głębią ostrości i jakością obrazu.

Andrew James

Zwiększanie głębi ostrości

P Czy przy robieniu ujęć szerokokątnych ma sens stosowanie techniki łączenia ze sobą serii zdjęć wykonywanych z ostrością ustawianą w różnych miejscach sceny? Mój obiektyw pozwala ustawić przysłonę f/22, więc i tak pozwala mi robić ujęcia z dużą głębią ostrości.

O Masz rację, że przysłona o wartości f/22 – zazwyczaj największy otwór względny w przypadku obiektywów szerokokątnych – zapewnia dużą głębię ostrości, którą określa się zazwyczaj jako akceptowalnie ostry obszar fotografii. Problem polega na tym, że przy przysłonie f/22 potencjalnie mogą pojawić się problemy z jakością rejestrowanego obrazu, co może niekorzystnie wpłynąć na jego ostrość. Z tego powodu zaleca się używanie raczej otworów względnych rzędu f/11 lub f/16, które także pozwalają uzyskać na zdjęciu dużą głębię.

Zdarzą się jednak takie sytuacje, kiedy nawet przy f/16 nie uda Ci się uzyskać wystarczająco dużej głębi ostrości rozciągającej się od pierwszego planu aż po tło. To w takim właśnie przypadku technika *fucus stacking* – łączenia ze sobą w Photoshopie serii zdjęć wykonanych z obiektywem zogniskowanym kolejno

w dwóch, trzech lub nawet czterech różnych miejscach sceny (przy zachowaniu tej samej przysłony) – może przynieść doskonałe rezultaty. Oczywiście wymaga to włożenia dodatkowego wysiłku zarówno na etapie fotografowania, jak i edycji. Mogą też pojawić się wówczas problemy podczas łączenia ujęć, jeśli w obrębie sceny znajdują się ruchome elementy – na przykład kołyszące się na wietrze rośliny. Mimo tego, jeżeli uda Ci się zrobić to dobrze, będziesz mógł uzyskać bardzo ostry obraz od pierwszego planu aż po tło – warto więc poeksperymentować niezależnie od zarejestrowania osobnego pojedynczego zdjęcia w tradycyjny sposób.

Nie myśl jednak, że zawsze trzeba korzystać ze wspomnianej techniki – w wielu przypadkach ustawienie ostrości w odpowiednim punkcie sceny i użycie przysłony f/11 lub f/16 pozwoli Ci uzyskać wymaganą głębię ostrości od pierwszego planu po tło.

Zagadnienia techniczne

Korzystaj z trybu bulb

Ta funkcja pozwoli Ci otworzyć migawkę aparatu na dowolnie długi czas

Czym jest dostępny w prawie każdym aparacie tryb bulb?

Jest to ustawienie, którego można użyć, gdy chcesz przekroczyć granicę najdłuższego automatycznego czasu naświetlania – zwykle jest to 30 sekund.

Gdzie można je znaleźć?

Może być ono oznaczone na pokrętle wyboru trybu fotografowania aparatu literą B lub jako jedna z wartości czasu otwarcia migawki w trybie manualnym.

Do czego może być potrzebna ekspozycja trwająca dłużej niż 30 sekund?

Jeśli chcesz uzyskać ekstremalne rozmycie wody podczas fotografowania z użyciem 10-stopniowego filtra szarego lub uwieczniania smug reflektorów przejeżdżających samochodów, albo fajerwerków w ciemności, to tryb bulb pozwala pozostawić na tyle długo otwartą migawkę, by można było w twórczy sposób zarejestrować taką scenę.

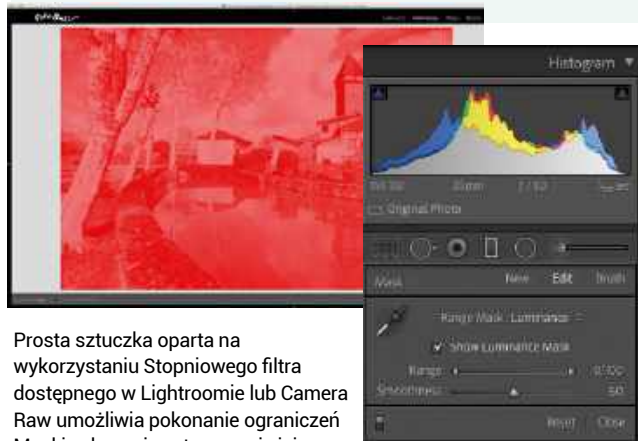
Jak długo pozostaje otwarta migawka w trybie bulb?

Dopóty dopóki wciśnięty jest spust. Najwygodniej skorzystać wówczas z wyzwalacza przewodowego, który pozwala na zdalne otwieranie

Użycie do wykonania tego zdjęcia trybu bulb pozwoliło na pozostawienie migawki otwartej do chwili pojawienia się na niebie błyskawic.

(a najlepiej blokowanie) migawki, bo jeśli spróbujesz przytrzymać przycisk palcem w trakcie długiego naświetlania, to bardzo prawdopodobne, że poruszysz w międzyczasie aparatem i tym samym zepsujesz ujęcie. Z kolei aby zarejestrowane zdjęcie nie okazało się poruszone, aparat musi być oczywiście zamocowany na statywie.

Prosta sztuczka oparta na wykorzystaniu Stopniowego filtra dostępnego w Lightroomie lub Camera Raw umożliwia pokonanie ograniczeń Maski zakresu i zastosowanie jej efektów do całego obrazu.

Maska zakresu

P Czy istnieje sposób, by używać kontrolki narzędzia Range Mask w Lightroomie w odniesieniu do całego obrazu, a nie tylko w celu przeprowadzenia korekt lokalnych?

O Jak zauważyłeś opcja Maski zakresu dostępna w Lightroomie i Camera Raw jest połączona ze zlokalizowanymi narzędziami regulacyjnymi i nie można jej używać bez nich. Możesz jednak ominąć tę niedogodność, używając jednego z narzędzi korekty lokalnej, aby móc wpłynąć w ten sam sposób na wygląd całego obrazu.

Najskuteczniejszym sposobem jest użycie narzędzia Graduated Filter. Zastosuj go z boku, poniżej lub powyżej swojego zdjęcia, ale wprowadzaj zmiany w odwrotnej kolejności niż robisz to normalnie. Na przykład kliknij

kursorem filtra na szarym obszarze po prawej stronie obrazu, a następnie przeciągnij filtr w prawo. Aby uczynić maskę aktywną, wystarczy przeciągnąć go tylko trochę. Z kolei w module Camera Raw pojawi się zielona pinezka po lewej stronie pinezki czerwonej. Jeśli włączysz widoczność maski, natychmiast zobaczysz, że cały obraz jest zaznaczony w jednolity sposób. Moja maska jest czerwona, ale Twoja może mieć inny kolor. Teraz możesz aktywować opcje Kolor lub Luminancja w menu Maski zakresu i kontrolować zakres tonalny lub cechy koloru w dość ukierunkowany sposób.

W przypadku mojego obrazu (z lewej) użyłem próbnika kolorów Maski zakresu, wskazałem nim błękitne niebo i za pomocą suwaka Ekspozycja lekko je przyciemniłem. Następnie korzystając z ustawienia Luminancja wskazałem tylko jaśniejsze obszary i zwiększyłem nieco ich kontrast. To, jak faktycznie zdecydujesz się zmienić obraz, będzie oczywiście całkowicie zależne od tematu zdjęcia, ale przynajmniej teraz wiesz, że możesz zastosować edycję za pomocą Maski zakresu do wybranych kolorów lub odcieni w obrębie całej fotografii.

f/11

Andrew James

Efekt łączenia kilku ujęć

Głębia ostrości na zdjęciach makro jest bardzo ograniczona (powyżej); wypróbuj technikę *focus stacking* (powyżej z prawej), aby uzyskać ostrzejszy obraz.

Maksymalne powiększenie

P Dlaczego głębia ostrości jest tak ograniczona na zdjęciach makro i jak moge ją zmaksymalizować?

O Im silniejsze powiększenie tym radykalnie mniejsza głębia ostrości. Chociaż zakres głębi ostrości w przypadku każdej wielkości otworu względnego jest znacznie mniejszy w przypadku obiektywu makro, podstawowa zasada zwiększania się głębi ostrości w całym obrazie wraz ze zmniejszaniem przysłony do wartości, takiej jak f/11 lub f/16, jest taka sama.

Aby zmaksymalizować głębię na zdjęciu makro, powinienś zatem – kiedy tylko to możliwe – używać małego otworu względnego obiektywu. Niestety to niekoniecznie sprawi, że ostre będzie wszystko, co chcesz, ponieważ strefa głębi ostrości na zdjęciach makro jest bardzo ograniczona. Kiedy używasz obiektywu makro, musisz albo sprytnie zaaranżować plan zdjęciowy i stosować sztuczki, takie jak upewnienie się, że obiekt jest ustawiony równolegle do płaszczyzny matrycy, lub pogodzić się ze spadkiem ostrości w pewnym punkcie obrazu i potraktować to jako zabieg estetyczny.

Inną opcją jest ustawienie ostrości (w taki sam sposób, jak wspomniałem o tym na stronie 104 w przypadku chęci zmaksymalizowania głębi ostrości na fotografii krajobrazowej). Niektóre aparaty oferują możliwość łączenia serii zdjęć wykonanych z różnie zogniskowanym obiektywem za pomocą funkcji dostępnej w menu korpusu, ale większość z nas musi stosować metodę polegającą na precyzyjnym ręcznym ustawianiu ostrości na etapie fotografowania

połączoną z manualnym lub automatycznym przetwarzaniem końcowym w oprogramowaniu do edycji zdjęć.

Przedstawione powyżej dwa zdjęcia liścia pokazują różnicę w ostrości, jaką może dać wykorzystanie techniki *focus stacking* w przypadku wykonywania zdjęć makro. Liść jest odchylony do tyłu; na pierwszym zdjęciu ostrość ustawiona jest na przednią część liścia, jednak nawet przy f/11 jego górna połowa jest całkowicie rozmyta. Jednak robiąc serię zdjęć przy przysłonie f/8, a następnie łącząc je w Photoshopie, mogłem uzyskać idealnie ostry obraz liścia, od ogona u podstawy po sam czubek.

Podwajanie

P Czy wielokrotne ekspozycje lepiej jest wykonywać w aparacie, czy lepiej łączyć zdjęcia w programie Photoshop?

O Bez wątpienia Photoshop daje większą kontrolę nad sposobem mieszania warstw i stosunkowo łatwo jest za jego pomocą bawić się różnymi obrazami, by móc sprawdzić, co pozwala uzyskać ciekawy efekt, a co nie!

Powiedziałbym też, że fotomontaż w Photoshopie da Ci większą szansę na uzyskanie udanych połączeń, ponieważ możesz łatwo zmieniać różne tryby mieszania, aby otrzymać intrygujący obraz. Pomimo tego jeśli Twój aparat oferuje funkcję wielokrotnej ekspozycji (nie wszystkie modele ją mają), to nieprzewidywalność skorzystania z tej możliwości w aparacie ogranicza nieco kreatywność całego procesu.

Musisz także poeksperymentować z ustawieniami w menu, aby sprawdzić, które z parametrów kontroli funkcji wielokrotnej ekspozycji pozwalają skutecznie wpływać na ostateczny wygląd obrazu. Na przykład za pomocą mojej lustrzanki cyfrowej Canon lepsze efekty uzyskuję ustawiając opcję Addytywne (Additive), co oznacza, że po zarejestrowaniu pierwszego obrazu muszę ujemnie skompensować ekspozycję dla każdego kolejnego.

Zaczynaj od połączenia ze sobą tylko dwóch klatek: to będzie nieco łatwiejsze i pomoże ci zrozumieć, jak działa ta funkcja. Na poniższym zdjęciu widać połączone ze sobą tylko dwa obrazy – kilku leżących na ziemi w lesie zmrożonych liści i spłaszczonych paproci oraz sam las. Odcienie i obiekty zarejestrowane na osobnych klatkach są mocno do siebie podobne, więc aparatowi łatwiej było je ze sobą połączyć, ale można też zrobić to w jakiś inny sposób.

Andrew James

Poprawianie zdjęć

Camera Raw pomoże poprawić to nie najlepiej wykadrowane ujęcie

Nasz obraz początkowy jest nieco prześwietlony, ale jego największą wadą jest po prostu kompozycja kadru. Częstym błędem jest umieszczanie tematu w samym centrum kadru. Gdyby makak patrzył bardziej w obiektyw, taki sposób kadrowania byłby może usprawiedliwiony, ale ponieważ małpa patrzy z ukosa w dół, to muszę usunąć część zdjęcia powyżej i bezpośrednio z lewej strony **1** za pomocą narzędzia Kadrowanie. Mając aktywną w Camera Raw pomocniczą siatkę trójkątną mogę

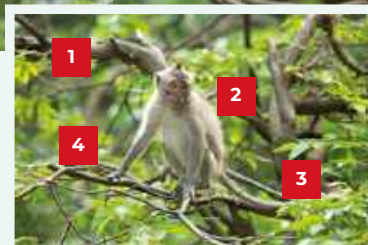
ustawić małpę kierując się liniami nakładki.

Teraz mogę zająć się prześwietleniem **2**. Ponieważ pracuję na nieprzetworzonym pliku RAW, przesunięcie w panelu Podstawowe suwaka Światła w lewo przywróci widoczność szczegółów w jasnych obszarach, choć konieczne może być także dostrojenie suwaka Ekspozycja.

Zielone liście są lekko przytłaczające **3**. W panelu Dopasowania HSL klikam więc zakładkę Nasycenie, a następnie zmniejszam

wartość Zielone do około -20. Następnie przechodzę do zakładki Luminancja i przyciemniam zielony kanał, aby małpa bardziej wyróżniała się z tła. Teraz mogę przejść do panelu Krzywa tonalna, wybrać zakładkę Punktowo i narysować delikatną krzywą w kształcie litery S, aby zwiększyć kontrast **4**.

Andrew James

Czyste tło

P Jak mogę uzyskać nierozpraszkające tło, jeśli nie mam jasnego obiektywu?

O Choć fotografowanie z przysłoną f/1,8 lub f/2,8 z pewnością pomaga rozmyć rozpraszkające

elementy, istnieje wiele innych sztuczek, których możesz użyć w tym samym celu. Nadal powinno się robić zdjęcie przy zastosowaniu maksymalnego otworu względnego, ale dobrze jest poszukać prostego, czystego tła oraz ciasno skadrować głowę i ramiona.

Jeśli chcesz skupić całą uwagę oglądających na twarzy, to jednym z najlepszych tła będzie zwykła biała ściana, szczególnie jeśli zamierzasz przekonwertować obraz na czarno-biały. Jeśli nie masz jednolitego tła, poproś modela, aby oddalił się od płaszczyzny drugiego planu: im większa odległość, tym silniejsze będzie jego rozmycie.

To proste, jeśli wiesz, gdzie szukać!

Szybka jazda

P Chciałbym zacząć fotografować wyścigi samochodowe. Jaki obiektyw najlepiej nadaje się do tego celu?

O Jeśli dopiero zaczynasz, poszukaj najlepszego teleobiektywu zmiennoogniskowego, na jaki Cię stać – optyki, która zapewni Ci zakres ogniskowych od 100 mm do 400 mm.

Teleobiektywy są drogie, ale na im lepszy zoom możesz sobie pozwolić, tym szybciej będzie on ustawiał ostrości – a to jest tak naprawdę najistotniejsze w przypadku fotografowania akcji. Właściwie poświęciłbym nawet nieco długości ogniskowej na rzecz szybciej działającego autofokusa.

Zawody tego typu odbywają się przy zróżnicowanej pogodzie, więc im większe masz szanse na dokładne i szybkie ustawienie ostrości niezależnie od warunków pogodowych, tym większa szansa na wykonanie świetnych zdjęć. Masz szczęście, że na wyścigi samochodowe można się stosunkowo łatwo dostać: na wielu lokalnych torach możesz zrobić dobre ujęcia bez specjalnej przepustki prasowej.

Dwa ekrany

P Czy korzystając z programu Lightroom mogę używać dwóch monitorów?

O Myślę, że nie jest to konieczne, jeśli nie poświęcasz bardzo dużo czasu na przetwarzanie, ale jeżeli chcesz pracować oglądając miniatury na jednym ekranie i edytować główny obraz na innym, to może się to okazać wygodne. Kiedy masz podłączony do komputera drugi monitor, musisz „powiedzieć” Lightroomowi, że ma go rozpoznać, wywołaj zatem polecenie Window > Secondary > Display > Show, a następnie kliknij małą ikonę ekranu z numerem 2, widoczną po prawej stronie w lewym dolnym rogu powyżej paska z miniaturami. Po jego skonfigurowaniu w tym samym miejscu możesz aktywować lub dezaktywować drugi ekran.

Akademia *Digital Camera*

**Kompletny przewodnik
po cyfrowej fotografii**

Przed

Po

Sprawdzone przepisy na udane zdjęcia kulinarne!

Inspirują Cię wspaniałe zdjęcia, które widzisz w kulinarnych magazynach i chcesz robić podobne? Oto kilka podstawowych wskazówek, które pomogą Ci wykonać pierwszy krok!

Fotografowanie potraw to jeden z najprzyjemniejszych rodzajów sesji, jakie można przeprowadzić w „domowym atelier”. I to nie tylko dlatego, że później możesz zjeść swój fotograficzny obiekt! Co ważne, nie potrzeba do tego również jakiegoś wymyślnego sprzętu: doskonale efekty można uzyskać używając sprzedawanego wraz z aparatem standardowego obiektywu i naturalnego oświetlenia, tak

naprawdę największy wpływ na ostateczny wygląd obrazu ma to, ile czasu poświęcisz na zaaranżowanie pikantnej lub słodkiej potrawy w celu stworzenia idealnie skomponowanego natury.

Nie oznacza to jednak wcale, że fotografowanie żywności to, nomen omen, bułka z masłem. W końcu z jakiegoś powodu istnieją profesjonaliści fotografowie i styliści specjalizujący się w tej dziedzinie.

Uzyskanie świetnych zdjęć wymaga cierpliwości i wiedzy, ale przecież każdy musi kiedyś zacząć.

Pod pewnymi względami fotografia kulinarna jest podobna do makrofotografii: fotografowanie ciekawych okazów, znajdowanie uzupełniającego tła i twórcze wykorzystanie głębi ostrości w celu zwrócenia uwagi oglądających na jakiś szczególnie interesujący element. Jeśli

złapiesz bakcyła fotografii zbliżeniowej, warto jednak pomyśleć o zakupie obiektywu makro: pozwoli ci on robić zdjęcia z tak niewielkiego dystansu, by możliwe było wypełnienie całego kadru pysznymi szczegółami, a także pięknie zaaranżowanych talerzy z jedzeniem i zastawionych stołów. Przydatnym akcesorium będzie również statyw, ponieważ podczas fotografowania w pomieszczeniach pozwoli Ci on pracować z wykorzystaniem stosunkowo słabego oświetlenia. Zamocowanie aparatu na trójnogu daje wówczas większą swobodę w doborze parametrów ekspozycji, ponieważ nie musisz się martwić o to, że zarejestrowane zdjęcia mogą być poruszone. Twój aparat może mieć tryb tematyczny Jedzenie, —>

Kontrolowanie światła

Używaj białej blendy lub czarnej zastawki do zmiany wyglądu swoich zdjęć

■ Zaaranżowanie planu zdjęciowego w pobliżu okna pozwala w pełni wykorzystać naturalne światło. Jasne, pochmurne dni zapewnią miękkie oświetlenie, które obniża kontrast i ułatwia uchwycenie apetycznych szczegółów zarówno w cieniach, jak i w światłach. Jeśli pracujesz ze światłem, które nie jest zbyt dopasowane do tematu, rozważ przyklejenie na szybie okna

arkusza kalki lub papieru do pieczenia. Odbłyśnik umieszczony po stronie przeciwnej do źródła światła rozjaśni cienie i pozwoli uzyskać bardziej zrównoważoną kompozycję. Trzymanie okrągłej, składanej blendy we właściwej pozycji może być jednak uciążliwe. Dlatego ja zazwyczaj biorę do ręki białą kartkę lub kawałek papieru – a nawet kopertę – a następnie po prostu składam ją na

pół i ustawiam na stole. Jeśli chcesz wzmocnić kontrast i mocniej zdefiniować kształty (lub wygasić przepalzone obszary), użyj zamiast białego odbłyśnika czarnej zastawki.

Z kolei pognieciona folia kuchenna pozwoli uzyskać jaśniejszy, ostrzejszy obraz, lepiej pasujący do owoców i innych tematów, które powinny wywoływać wrażenie świeżości.

Bez odbłyśnika

Oświetlenie nie jest zbyt silne, ale cienie na pierwszym planie są nieco zbyt głębokie, a obrazowi brakuje wyrazistości.

Czarna zastawka

Trzymana po prawej stronie tematu czarna zastawka zwiększa kontrast. Zwróć uwagę na silniej zarysowany kształt kostek cukru.

Biały odbłyśnik

Umieszczenie w tym samym miejscu białej blendy rozjaśniło cienie i wzmocniło kolor, zwłaszcza w obrębie filiżanki i łyżki.

Zabawa z głębią ostrości

■ Kiedy robisz zbliżenia, głębia ostrości – zakres strefy, w której obraz rzeczy jest wyraźny – będzie stosunkowo niewielka. Możesz ją zwiększyć, ustawiając mały otwór przysłony (czyli dużą wartość liczbową, na przykład $f/16$), kiedy z kolei użycie otworu względnego o małej wartości, takiej jak $f/2,8$ lub $f/4$, zmniejszy zakres głębi ostrości do zaledwie kilku milimetrów. Bardzo miękkie rozmycie może sprawić, że jedzenie będzie wyglądać bardziej „jak marzenie” i trochę mniej „naukowo”.

Bracketing przysłony Warto zrobić serię zdjęć przy różnych wielkościach otworu względnego obiektywu, co zwiększy możliwości wyboru najlepszego obrazu do edycji. Minimum to wykonanie ujęć przy trzech różnych wartościach przysłony: jednego przy dużej ($f/8$), jednego przy małej ($f/2,8$) i jednego przy średniej $f/4$.

$f/2,8$

$f/22$

Starannie wybierz tło

Stwórz kolekcję obiektów i powierzchni, które mogą Ci posłużyć jako tło

Wybór tła może mieć duży wpływ na to, czy zdjęcie będzie udane czy też nie.

Oczywiście czasem w ogóle nie jest ono widoczne w kadrze, na przykład kiedy fotografujesz potrawę bezpośrednio z góry. Wtedy musisz jednak zadbać o atrakcyjne podłoże, na którym zaaranżujesz całą scenę.

To, jakie należy wybrać tło, w dużej mierze zależy od tego, na uzyskaniu jakiego wyglądu obrazu Ci zależy. Arkusz kolorowego papieru lub kartonu może pasować do jasnego, barwnego dania, ale jeśli fotografujesz wyrafinowaną potrawę, lepszym wyborem może być bardziej subtelne tło, które nie będzie konkurować z głównym tematem zdjęcia.

Polecam stworzenie kolekcji przenośnych tła – kartonowych, drewnianych, ze zniszczonych blach do pieczenia – tak, abyś mógł szybko ustawić je w wybranych miejscach w domu, w których

Praca ze światłem Diodowe lampki choinkowe owinięte wokół rolki czarnego kartonu tworzą nastrojowe tło z efektem bokeh. Obiektyw o ogniskowej 100 mm i duży otwór przysłony f/2,8 pozwoliły uzyskać duże i miękkie plamy światła.

dostępne jest najlepsze światło. Kiedyś oparłem nawet talerz na kartonowym pudełku umieszczonym w wannie, aby móc umieścić w tle kilka konkretnych płytek ceramicznych.

Jeśli nie chcesz, aby faktura tła była zbyt wyraźna, umieść je w pewnej odległości od fotografowanego obiektu i wybierz stosunkowo duży otwór względny obiektywu (czyli małą wartość przysłony, na przykład f/4 lub f/5,6).

Tła warto przede wszystkim kolekcjonować, by urozmaicać wygląd swoich zdjęć.

Proste rozwiązania... zazwyczaj są najlepsze.

W marketach budowlanych kupisz za grosze okleinę imitującą marmur lub beton. Wystarczy nakleić ją starannie na duży arkusz tektury, lub płyty wiórowej, którą znajdziesz w tym samym sklepie. Bardzo popularnym tłem jest również drewno – profesjonalne tło z oryginalnych desek ze starej stodoły to koszt ok. 70-100 zł, ale być może masz takie na swojej działce?

ale, podobnie jak wszystkie automatyczne tryby fotografowania, pozwala ona tylko w bardzo ograniczonym zakresie modyfikować ustawienia. Aby uzyskać pełną kontrolę nad wszystkimi trzema parametrami ekspozycji: przysłoną, czasem otwarcia migawki i czułością matrycy – najlepiej jest fotografować w trybie manualnym. Chcąc zagwarantować sobie jak najlepszą jakość obrazu wykonywanych zdjęć, ustaw niską wartość ISO i wybierz przysłonę pozwalającą uzyskać pożądaną głębię ostrości. Z kolei aby można ją było rzetelnie ocenić, konieczne może się okazać skorzystanie z oferowanej przez aparat funkcji podglądu głębi ostrości. Następnie możesz po prostu wyregulować

czas otwarcia migawki tak, by uzyskać pożądaną poziom jasności obrazu. Podobne efekty uzyskasz fotografując w trybie preselekcji przysłony, w którym aparat automatycznie ustawia czas otwarcia migawki dobierając go do wybranej wartości przysłony. Chcąc wówczas uczynić obraz jaśniejszym lub ciemniejszym musisz skorzystać z dostępnej w aparacie funkcji kompensacji ekspozycji.

Jeśli fotografujesz z ręki – i masz taką możliwość – włącz stabilizację obrazu w aparacie lub optyczną stabilizację w obiektywie oraz aktywuj funkcję Auto ISO: w ten sposób, gdy spadnie natężenie światła, aparat sam zwiększy czułość, abyś mógł nadal robić ostre zdjęcia. Równie ważna, jak ustawienie

“

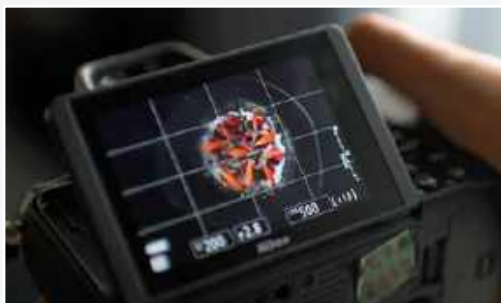
Dosłownie musisz sprawić, by przedmiot wyglądał tak apetycznie, aby chciało się go zjeść!

Skomponuj kadr

Użyj talerza jako ramki w ramce i staraj się unikać przeładowania kompozycji

Strukturyzowanie zdjęć potraw przypomina trochę gotowanie: zacznij od kilku prostych składników i ułóż je we właściwej kolejności. Rozbierz obraz na czynniki pierwsze i pomyśl, jak w efektowny sposób dopasować do siebie kształty i linie. Jest to łatwiejsze, jeśli fotografujesz bezpośrednio z góry, a okrągły lub kwadratowy talerz tworzy naturalne obramowanie. Niemniej nie każdy rodzaj jedzenia prezentuje się korzystnie oglądany z góry. Ciasta, hamburgery i inne ułożone warstwowo potrawy o niewielkiej wysokości często wyglądają lepiej, gdy są fotografowane pod ostrym kątem, chociaż powoduje to, że w kadrze widać więcej tła.

Dodawaj i odejmuj elementy aż uzyskasz harmonijną kompozycję. Użyj sztuczków, aby stworzyć linie prowadzące wzrok w głąb obrazu i stwórz ich prostymi krawędziami wizualny kontrast z krzywiznami talerza i potrawy.

Użyj odchylanego ekranu, by wygodnie kontrolować kadr gdy fotografujesz z góry. Włącz też siatkę pomocniczą (ja używam podziału 3:3 lub 4:4) - pomoże Ci ona w odnalezieniu mocnych punktów kompozycji - dodatki najlepiej umieszczać w miejscu przecinania się linii

Jaki obiektyw? Wybór właściwej optyki ma kluczowe znaczenie

Nawet standardowym obiektywem zrobisz świetne zdjęcia, ale by zrobić kolejny krok sięgnij po optykę makro

Uniwersalny zoom

Podstawowy zoom Nikkor AF 24-50 mm f/4-6.3D to obiektyw bardzo uniwersalny - sprawdzi się zarówno w szerszych, bardziej reportażowych ujęciach pokazujących kontekst jak i zbliżeniach, gdzie nasze danie odgrywa główną rolę. Świetny na początek, ale szybko będziesz chciał więcej!

Jasny standard

Nikkor Z 50 mm f/1.8 S, to już zaawansowany i bardzo jasny obiektyw stałogniskowy, którym zrobisz i świetne zdjęcia jedzenia z małą głębią ostrości i portret szefa kuchni! 50 mm to ulubiona ogniskowa wielu fotografów kulinarnych. Jedną z zalet tego obiektywu jest też stosunkowo nieduży rozmiar i waga, dzięki czemu zawsze można mieć go przy sobie!

Krótkie makro

Nikkor 60 mm f/2.8G ED Micro to już typowy obiektyw do zdjęć z bliska. Ogniskowa 60 mm wydaje się idealna do zdjęć pełnego talerza, ale dzięki konstrukcji makro, pozwoli też zbliżyć się do naszego obiektu by wypełnić nim kadr. By podpiąć go do korpusów Nikon Z będziesz potrzebować przejściówki FTZ.

Zaawansowane 1:1

Nikkor 105 mm f/2.8G VR Micro to optyka dla wymagających! Minimalna odległość ostrzenia 30 cm i skala odwzorowania 1:1 pozwolą uczynić głównym tematem zdjęcia wisienkę na torcie! Stabilizacja VR ułatwi z kolei wykonywanie zawsze ostrych zdjęć. Do Nikona Z5/6/7 podepniesz go przez adapter.

Wybór aparatu do zdjęć jedzenia

Który aparat będzie najlepszy do fotografowania jedzenia? Na jakie funkcje warto zwrócić uwagę?

Praktycznie każdy aparat z wymienną optyką nadaje się dziś do fotografowania jedzenia. Nie ma tu specyficznych wymagań, jak w przypadku reportażu, fotografii sportu czy dzikiej przyrody. Fotografia kulinarna w największym stopniu przypomina fotografię produktową i reklamową, co oznacza, że mamy do czynienia ze statycznym obiektem a kompozycji ujęcia (o ile nie są to lody!) możemy poświęcić dużo czasu.

Od szybkości pracy ważniejsza będzie więc wygodność, dlatego warto zwrócić uwagę na ergonomię i poręczność aparatu - nie zawsze będziemy mogli pracować wygodnie ze statywu - fotografia kulinarna to często gimnastyka, i skakanie wokół obiektu w poszukiwaniu ciekawej perspektywy i najlepszego światła. Często fotografować będziemy z góry na wyciągniętych rękach, warto więc wybrać model z odchylanym ekranem, by nie strzelać „w ciemno”. Dobrze też by korpus nie był zbyt ciężki - drżące ręce po kilku ujęciach z pewnością nie wpłyną pozytywnie na ostrość ujęć!

Przydatnym rozwiązaniem będzie też z pewnością dotykowy ekran, który pozwoli precyzyjnie określić punkt ostrości w kadrze.

Ekran Odchylany i dotykowy panel to podstawa! Nic nie ułatwia tak pracy - ze statywnem czy bez!

Wizjer Duży i szczegółowy ułatwia ostrzenie i mniej męczy oczy podczas wielogodzinnej pracy

Joystick Pozwala na szybką i wygodną zmianę punktu ostrości bez odrywania oka od wizjera

w aparacie odpowiedniej ekspozycji, jest stylizacja potraw. Dosłownie musisz sprawić, aby fotografowane danie wyglądało tak dobrze, aby chciało się je zjeść, a wpływ na to mogą mieć wizualne dodatki, takie jak zioła i przyprawy lub kilka kropli wody albo oświetlenie obiektu podkreślające kruchą strukturę lub połysk.

Kolejną rzeczą, która pozwala ożywić zdjęcie potraw jest temperatura. Przed napełnieniem szklanki płynem, umieść ją w lodówce lub zamrażarce, a kondensująca się na jej ściankach para wodna sprawi, że napój będzie wyglądał na lodowaty i orzeźwiający. Natomiast jeśli fotografujesz gorące danie, zrób to umieszczając je na ciemnym tle i oświetl od tyłu, aby podkreślić parę. Pomocne może być przy tym użycie zewnętrznej lampy błyskowej.

Najbardziej satysfakcjonującą częścią całego procesu jest komponowanie i kadrowanie zdjęć.

Jeśli zamocowałeś aparat na statywie, będziesz mieć czas, aby cofnąć się o krok i dokładnie sprawdzić kadrowanie oraz kompozycję na tylnym wyświetlaczu korpusu. Jeżeli jesteś naprawdę ambitny, możesz podłączyć aparat do komputera i użyć większego ekranu, aby ocenić każdy szczegół aranżacji. Alternatywnie możesz zrobić zdjęcie próbne, a następnie powiększyć jego fragment na tylnym wyświetlaczu przesuwając obraz, aby sprawdzić, czy na składnikach potrawy nie widać żadnych skaz lub czy kompozycja jest nienaganna.

Fotografując niektóre składniki trzeba pracować bardzo szybko, aby nie stopiły się lub nie wyschły, więc najlepiej jest najpierw zaaranżować wszystkie pozostałe elementy i dopracować ekspozycję, a dopiero na końcu dodać składnik mający być „gwiazdą” zdjęcia. Niemniej nie chodzi też o to, aby wszystko prezentowało się nieskazitelnie. →

“

Z kolei aby podkreślić kremowość lodów, pozwól im spłynąć po ściankach miseczki

Adapter FTZ to wrota do bogatego wyboru optyki Nikon, idealnej do fotografii kulinarnej

Adapter Nikon FTZ pozwala wykorzystać lustrzankowe obiektywy Nikkor z mocowaniem F podczas fotografowania z aparatami Nikon z serii Z. Daje to więc użytkownikom bezlusterkowców dostęp do ogromnej „szklarni”, i co najważniejsze - nie ma mowy o jakiegokolwiek pogorszeniu jakości obrazu

- stosowanie przejściówki nie wpływa negatywnie ani na ostrość zdjęć, ani na jasność obiektywu, ani szybkość pracy systemu AF, opartego w korpusach Nikon Z na hybrydowej technologii łączącej detekcję fazy i kontrastu. Adapter FTZ współpracuje też z systemem VR obiektywów F!

Cała szklarnia do dyspozycji Obiektywy Nikon Z są genialne, ale do dyspozycji mamy też kilkadziesiąt modeli F.

Obsługa aparatu Style obrazu

Prosty sposób na wyrazistszy wygląd

Twój aparat ma zestaw gotowych „stylów” przetwarzania obrazu, które są swoistymi receptami pozwalającymi za jednym kliknięciem uzyskać zdjęcia o różnych poziomach nasycenia kolorów, kontrastu i ostrości. Każdy z nich może

być dopasowany do innego tematu zdjęć. Jeśli zapisujesz ujęcia w formacie RAW, to możesz zastosować te modyfikacje wyglądu obrazu w oprogramowaniu do przetwarzania plików RAW na etapie postprodukcji.

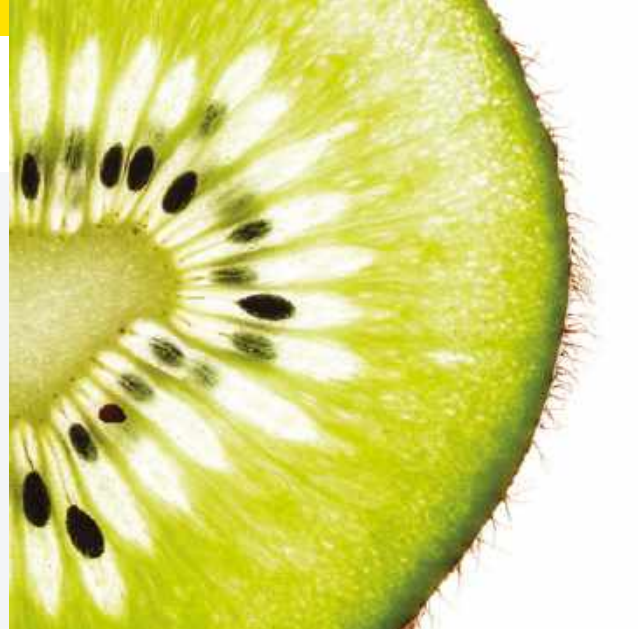
Krajobraz

Neutralny

Eksperymentuj Wzmocnienie koloru za sprawą zastosowania stylu obrazu Krajobraz w przypadku zdjęcia widocznego po lewej stronie doskonale pasuje do tego zdjęcia słodczy.

Bądź bardziej kreatywny! Użyj zewnętrznej lampy błyskowej

Przenieś swoją fotografię na wyższy poziom korzystając ze sterowanej bezprzewodowo lampy

Chociaż światło dzienne sprawia, że temat wygląda korzystniej, niż wówczas, gdy jest oświetlony wbudowaną w aparat lampą błyskową, to jednak jeśli chodzi o fotografowanie żywności, użycie flesza zdjętego z aparatu daje wiele dodatkowych twórczych możliwości. Odbij światło błyskowe od białej ściany lub użyj fotograficznej parasolki albo softboks, aby stworzyć większe źródło bardziej miękkiego światła w porównaniu z bezpośrednim błyskiem „gołego” flesza. Jest to również przydatne narzędzie do podświetlania półprzezroczystych przedmiotów, takich jak szklanka wypełniona płynem lub cienko pokrojony owoc.

Aby oświetlić widoczny powyżej plasterki kiwi, zrobiłem softbox ze starych szklanych drzwiczek od szafki z IKEA i przykleiłem z tyłu na ich szybę kilka białych kartek A4. Włożyłem lampę błyskową do kartonowego pudła i położyłem drzwiczki na krawędziach otwartego kartonu.

Wykonanie tego typu ujęć ułatwia bezprzewodowa lampa błyskowa wyzwalana za pomocą nadajnika zamocowanego w gnieździe gorącej stopki aparatu.

Wskazówki dotyczące fotografowania żywności

Nie zrobisz źle, jeśli...

- 1 Zamocujesz aparat na statywie:** Da ci to możliwość dokładnej oceny kompozycji i wprowadzenia drobnych poprawek, jeśli chodzi o aranżację potrawy. Oznacza to również, że będziesz mógł fotografować przy niskiej czułości matrycy, co pozwoli Ci uzyskać maksymalnie wysoką jakość obrazu. Wyzwól migawkę za pomocą samowyzwalacza, dzięki czemu będzie można samemu przytrzymać blendę.
- 2 Użyjesz mniej składników:** Unikaj przeładowania naczyń jedzeniem; zamiast być ucztą dla oczu, obraz stanie się wówczas przytłaczający. Kilka składników będzie wyglądać bardziej elegancko i będą one łatwiejsze do wizualnego strawienia.
- 3 Zgromadzisz akcesoria:** Stwórz kolekcję interesujących zastaw stołowych, których będziesz mógł użyć, aby urozmaicić swoje zdjęcia. Nie musisz kupować całego serwisu obiadowego – pojedyncze talerze, noże i widelce pozwolą Ci uatrakcyjnić i uczynić różnorodnymi wiele rozmaitych zdjęć. Wybieraj naczynia i sztucce o nieskomplikowanych kształtach oraz prostych zdobieniach, aby nie odciągały uwagi od samej potrawy.
- 4 Wyczyścisz rekwizyty:** Przed rozpoczęciem sesji, wyczyść rekwizyty, zwłaszcza jeśli robisz zbliżenie fotografując obiektywem makro. Ten odcisk kciuka na rękojeści noża lub klaczki ściereczki na talerzu może nie wyglądać od razu na rozprasające, ale staną się takie po powiększeniu zdjęcia.
- 5 Będziesz twórczy:** Nie musisz pokazywać całej potrawy. Wykadrowanie części naczynia z ujęcia może sprawić wrażenie, że to, na co patrzysz oglądając, jest częścią większej całości.

Pozostaw trochę przestrzeni pomiędzy głównymi elementami twojego ujęcia.

Niektóre potrawy wyglądają bardziej apetycznie, gdy są nacięte w taki sposób, aby widoczna stała się ich zawartość, gdy nadzienie zostało wyjęte na łyżeczkę, lub gdy pozwolono by zwisało z brzegu naczynia. Kremowość lodów można na przykład podkreślić, pozwalając im lekko się stopić i spłynąć po ściankach miseczek.

Istnieje też wiele branżowych sztuczek, które możesz wypróbować, ale wiele z nich spowoduje, że potrawa stanie się niejadalna – kto chciałby się napić białego kleju zamiast mleka? A co powiesz na użycie pasty do butów, aby surowe mięso wyglądało na zgrillowane na ogniu? Jest jednak kilka, z których można skorzystać bez żadnych złych skutków. Wykałaczki przydają się na przykład do połączenia ze sobą wysokich kanapek, podczas gdy kulki z waty namoczone w wodzie, a następnie podgrzane w kuchenke mikrofalowej, mogą być używane do

stworzenia wrażenia, że potrawa jest gorąca i paruje. (Spróbuj włożyć kilka do gotowanego kurczaka.) Wykałaczki, pinceta i małe szczoteczki przydają się również do przesuwania okruchów czy małych kęsów. Takie drobne szczegóły potrafią zrobić dużą różnicę w wyglądzie zdjęcia.

Zadbaj także o dodatkowe rekwizyty. Filiżanki, szklanki, serwetki i nakrycia stołu mogą dodać fotografii charakteru, nawet jeśli zwykle są ukazywane w nieostrym tle. Wybór tego ostatniego również ma kluczowe znaczenie. Jeśli będziesz fotografować umieszczając obiektyw nieco ponad krawędzią talerza, to będziesz prezentował w kadrze więcej tła, więc upewnij się, że na dalszym planie nie widać żadnych rozprasających elementów. Z kolei fotografowanie z większej odległości przy użyciu dłuższej ogniskowej zmniejszy ilość widocznego w kadrze tła. ●

“

A co powiesz na użycie pasty do butów, aby surowe mięso wyglądało na zgrillowane na ogniu?

Na ponad 100 stronach zgromadziliśmy porady dotyczące szeroko pojętej ochrony przed wirusami oraz budowania i wzmacniania swojej odporności.

Znajdziecie tu zalecenia wiodących naukowców!

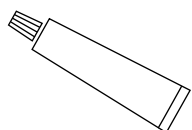

Przejrzyj i zamów z przesyłką gratis na [UlubionyKiosk.pl](https://ulubionykiosk.pl)

OPAL

FOTOCERAMIKA

Firma europejska
numer 1 w Polsce

do każdego
zdjęcia kolorowego
silikon montażowy
GRATIS

ZDJĘCIA 7x10 netto

kolor 49 zł
czarno-białe 19 zł

 ul. Lema 12, 20 – 446 Lublin

 +48 81 744 99 00

 www.opal.lublin.pl

OPAL

strefa sprzętu

Gorące premiery / Testy i opinie
/ Porady dla kupujących

Testy publikowane przez Digital Camera Polska są wykonywane przez jednych z najbardziej doświadczonych redaktorów i fotografów. To oznacza, że opiniiom tym możesz bezsprzecznie ufać.

Wyznajemy zasadę, że najlepszym sposobem, aby dobrze przetestować produkt, jest wykorzystanie go zgodnie z przeznaczeniem. W praktyce polega to na tym, że testowany sprzęt – w plenerze lub w studio – sprawdzany jest głównie pod kątem tego, czy poradzi

sobie w sytuacjach, do których został przeznaczony. Pomiar laboratoryjny nie powiedzą wszystkiego o aparacie czy obiektywie. Jednak to świetny sposób, aby dokonać miarodajnego porównania i przeanalizować wnioski z testu praktycznego. Bardziej obszernie opisy prezentowanego sprzętu, wykresy oraz zdjęcia tablic testowych i przykładowe fotografie można obejrzeć w pełnej rozdzielczości na stronie www.fotopolis.pl.

94

Leica SL2-S
Solidny jak czołg pełnoklatkowy bezlusterkowiec, który ma ambicje rywalizować z liderami rynku

96

Zdalne wyzwalanie
Porównujemy sześć sprytnych rozwiązań do zdalnego sterowania aparatem

98

Plebiscyt 2020
Oto, zdaniem Czytelników Digital Camera Polska i Fotopoli.pl, najlepsze produkty, wydarzenia i publikacje fotograficzne minionego roku,

Nasze nagrody

Dla najlepszego modelu w teście grupowym

Dla produktu o dobrym stosunku jakości do ceny

Dla produktu, który uzyskał ocenę 5 gwiazdek

Dla innowacyjnego urządzenia lub funkcji

Dla produktu zasługującego na duże uznanie

Zdalne wyzwalacze

Fotografuj z ukrycia, unikaj drgań aparatu lub zaprogramuj sekwencję zdjęć: to wszystko dzięki tym maluchom do zdalnego sterowania

CamRanger Mini

800 zł

www.camranger.com

Oryginalny CamRanger był sprytnym pudełkiem, które łączyło się przez USB z prawie wszystkimi lustrzankami Canon i Nikon. Emitując sygnał Wi-Fi łączył się bezprzewodowo z urządzeniami mobilnymi z systemem Android lub Apple, pozwalając na zdalne sterowanie aparatem. Nowa wersja Mini działa dokładnie tak samo, ale jest o połowę mniejsza. Zasięg zdalnego sterowania został zwiększony do 120 m, ale czas pracy na baterii nieznacznie skrócony do 3-4 godzin. Po pobraniu towarzyszącej aplikacji można bezprzewodowo przesyłać podgląd Live View aparatu, a następnie ustawiać dotykowo ostrość i wyzwalać migawkę z prawie niezauważalnym opóźnieniem. Dokucza 1-2 sekundowy lag, zanim obraz będzie można wyświetlić na urządzeniu inteligentnym, ale nie jest on dłuższy niż w przypadku aplikacji Canona czy Nikona. Dodatkowe funkcje, jak interwałometr, który może działać nawet 12 godzin i bracketingowe sekwencje do tworzenia HDR, zwiększają możliwości aparatu.

ZALETY Kompaktowy; pełen funkcji; łatwe łączenie i przyjazny interfejs

WADY Czasami ma problemy, jeśli aparat nie zostanie ustawiony w odpowiednim trybie

Werdykt ★★★★★

Foolography Unleashed

800 zł

www.foolography.com

Nasz model Canon C1 to malutkie urządzenie o wymiarach 35 x 13 mm, które podłącza się bezpośrednio do gniazda zdalnego sterowania aparatu i ledwo z niego wystaje. Unleashed jest zasilany przez aparat, a jego bezprzewodowe połączenie Bluetooth LE zużywa bardzo mało energii. Wszystkim steruje się za pomocą zgrabnej aplikacji dostępnej dla systemów iOS i Android. Umożliwia zdalne fotografowanie i filmowanie, z pełną kontrolą nad ustawieniami w aparacie, a także wszechstronny tryb timelapse z opcjami regulacji ekspozycji. Dostępne są nawet wstępnie ustawione programy, które automatycznie dostosowują ekspozycję do wschodów i zachodów słońca. Przy tak zredukowanej konstrukcji fizycznej i uzależnieniu od zasilania z aparatu, nie dziwi fakt, że nie ma wystarczającej mocy, aby bezprzewodowo przesyłać obraz Live View z aparatu, ale dzięki niemu można przeglądać przechwycone zdjęcia, a cały system reaguje całkiem szybko.

ZALETY Mały; bardzo dobra aplikacja; łatwy w użyciu; nie potrzebuje własnego zasilania

WADY Nie może przesyłać obrazu Live View; tylko do lustrzerek cyfrowych Canon i Nikon

Werdykt ★★★★★

Hähnel Captur Timer Kit

450 zł

www.hahnel.ie

Ten wygodny pilot jest przeznaczony do fotografowania z długim czasem naświetlania i wykonywania timelapse'ów. Można wykonać sekwencję trwającą do 100 godzin i podzieloną na jednosekundowe odcinki. Drugi timer będzie powtarzał pierwszą sekwencję, również z regulowaną częstotliwością. Captur może być również używany jako zwykły pilot zdalnego wyzwalania. Bezprzewodowe połączenie 2,4 GHz zapewnia zasięg do 100 m, a funkcja Digital Channel Matching chroni przed niepożądanymi zakłóceniami sygnału. Bezprzewodowy pilot komunikuje się z aparatem za pomocą oddzielnego odbiornika montowanego na gorącej stopce, który z kolei łączy się za pomocą kabla synchronizacyjnego. W porównaniu ze zgrabnym CamRanger Mini jest mniej poręczny ale nie jest wymagane żadne inne urządzenie, takie jak telefon lub tablet, a proste połączenie za pomocą częstotliwości radiowych działa natychmiast. Należy jednak poświęcić trochę czasu na zapoznanie się z instrukcją obsługi.

ZALETY Bezproblemowe łączy radiowo dalekiego zasięgu; łatwy w obsłudze

WADY Do interpretacji wyświetlacza potrzebna jest instrukcja; większy niż niektóre piloty

Werdykt ★★★★★★

Pięć rzeczy, na które należy zwrócić uwagę

1

Piloty bezprzewodowe mają większy zasięg, ale pilot przewodowy zapewnia nieprzerwane połączenie.

2

Wyzwalacze Wi-Fi i Bluetooth wykorzystują moc Twojego smartfona do zdalnego sterowania aparatem.

3

Wiele pilotów ma interwałometr do sekwencji timelapse, niektóre funkcję Auto HDR i focus-stacking.

4

Upewnij się, że wybrany przez Ciebie pilot jest kompatybilny z aparatem. Nawet jeśli to pilot bezprzewodowy.

5

Zapomniałeś pilota? Możesz użyć samowyzwalacza, a niektóre aparaty mają interwałometr.

Hama Timer Remote Release DCC System Base

200 zł
pl.hama.com

Ten przewodowy pilot może być podłączony do różnych aparatów Canon, Nikon, Pentax, Panasonic, Olympus i Fujifilm, a także innych marek. Trzeba jedynie dodatkowo kupić odpowiedni do aparatu kabel. Po podłączeniu, pilot może być użyty do zaprogramowania sekwencji timelapse, z możliwością dostosowania czasu rozpoczęcia, całkowitej liczby zdjęć, czasu ekspozycji i czasu trwania interwału. Interfejs wyświetlacza Hama i układ elementów sterujących nie są zbyt intuicyjne, ale nie trzeba dużo czasu, by się w tym połączyć. Poza funkcjami timelapse, pilot może również służyć jako konwencjonalny zdalny wyzwalacz migawki, zarówno do zdjęć pojedynczych jak i seryjnych. System DCC firmy Hama otwiera również inne możliwości wyzwalania. Na przykład Hama IR Remote Release składa się z nadajnika i odbiornika podczerwieni. Jeśli umiesz je naprzeciwko siebie, w odległości do pięciu metrów, Twój aparat zostanie wyzwolony, gdy obiekt przetrnie wiązkę.

ZALETY Kompaktowy; kompatybilny z wieloma aparatami i innymi akcesoriami

WADY Wymaga dodatkowego przewodu dołączenia z konkretnym modelem aparatu

Werdykt ★★★★★

Manfrotto Digital Director

390 zł
www.manfrotto.com

Digital Director nie przypomina typowego pilota: został zaprojektowany jako dopasowany kształtem futerał mieszczący iPada, który w efekcie służy jako pilot zdalnego sterowania. W podstawie wbudowano wydajny sprzęt do przetwarzania danych; tutaj znajduje się również miejsce na cztery baterie AA. W zestawie znajduje się też zasilacz sieciowy. Nie jest to system bezprzewodowy: iPada dokuje się w złączu Lightning Digital Director, a ten z kolei łączy się z aparatem za pomocą przewodu USB. Wystarczy pobrać aplikację Digital Director dla systemu iOS i można zaczynać. Mimo że jesteś fizycznie przywiązany do aparatu, korzyścią jest natychmiastowa reakcja. Doskonale zaprojektowany interfejs aplikacji wyświetla mnóstwo elementów sterujących aparatem. Funkcje takie jak automatyczny bracketing ekspozycji, interwałometr, timelapse i tryby wideo są łatwe w użyciu. Możesz nawet użyć Digital Director do zdalnego sterowania 13 wybranymi panelami świetlnymi Manfrotto.

ZALETY Intuicyjny interfejs; bogaty zestaw funkcji; bardzo łatwa konfiguracja i obsługa

WADY Wymaga iPad'a i ramienia do montażu na statywie; ograniczony zasięg przewodowy

Werdykt ★★★★★

Phottix Taimi

170 zł
www.phottix.com

Jest to najtańsza opcja, ale to dlatego, że jest to pilot przewodowy, co ogranicza jego wszechstronność. Podobnie jak w przypadku Hähnel Captur, w Taimi można zaprogramować sekwencję timelapse, więc po wybraniu preferowanych parametrów można zostawić urządzenie, by robiło swoje. Przewodowe połączenie pozwala także ograniczyć zużycie energii, dzięki czemu dwie baterie AAA wystarczają na 300 godzin pracy. W zestawie znajduje się pięć kabli, więc możesz podłączyć się do większości aparatów Canon, Nikon i Sony. Przyciski i ekran aparatu Phottix są bardzo podobne do tych z modelu Hähnel, więc nie wyrzucaj instrukcji obsługi: będzie ona potrzebna do rozszyfrowania różnych opcji timelapse i wyzwalania migawki. Podobnie jak w Captur, można zaprogramować sekwencje o długości do 100 godzin i powtarzać je. Szkoda, że nie ma opcji zwiększania ekspozycji przy zmianie warunków oświetleniowych (przysłonecznienie przy wschodzie słońca), ale w tej cenie to rozumiem.

ZALETY Bardzo kompaktowy; najłatwiejszy do podłączenia pilot; duża żywotność baterii

WADY Początkowo trudny do zaprogramowania; połączenie przewodowe

Werdykt ★★★★★

Pierwsze wrażenia Leica SL2-S

Leica SL2-S

Czytaj więcej na
www.fotopolis.pl

WWW.LEICASTORE.PL 21 500 ZŁ (BODY)

Rok po premierze modelu SL2 na rynek trafia jego tańsza i bardziej uniwersalna wersja z matrycą 24 Mp i zaawansowanym trybem wideo. Jak wypada w praktyce?

A

parat adresowany jest do nowego rodzaju twórców, dla których filmowanie jest nie mniej ważne niż fotografia, i gdy przyjrzymy się uważnie specyfikacji, faktycznie znajdziemy wiele podobieństw do multimedialnego Lumiksa S5, czyli analogicznej konstrukcji w rodzinie Panasonic (ściśła współpraca obu firm nie jest tajemnicą). Tym razem jednak z topowym wizjerem z modelu S1 i wykonaniem zgodnym ze standardami Leiki.

Budowa i wykonanie

Na materiałach konstruktorzy z Wetzlar nigdy nie oszczędzali. Leica SL2-S to z pewnością jeden z najlepiej wykonanych aparatów jakie miałem w rękach. Surowa monolityczna bryła sprawia wrażenie konstrukcji wręcz pancernej, która wytrzyma wszystko. Szkielet wykonano ze stali i magnezu, a pokryto sztuczną fakturowaną skórą. Unikalnym rozwiązaniem jest

Plus za pomocniczy górny wyświetlacz, który pokazuje podstawowe parametry. Jest duży i czytelny pod każdym kątem.

SL2-S to niezwykle soliny korpus, który znieśie wszystko

gumowany spód, by odizolować aparat od mokrego podłoża. Korpus oczywiście uszczelniono przed kurzem i zachlapaniami (stopień ochrony IP54), producent gwarantuje też niezawodność podczas pracy w ujemnych temperaturach (do -10 st. C).

Aparat wygląda na ciężki i taki jest faktycznie - 931 g z akumulatorem i ponad 2,1 kg z zoomem Leica Vario-Elmarit-SL 24-90 mm f/2,8-4. Z pewnością nie jest to aparat dla kogoś, kto szuka lżejszej alternatywy dla lustrzanki. Korpus mierzy 146 x 107 x 83 mm, co oznacza, że jest nadal mniejszy od Nikona D850 czy Canona 5D Mark III, ale też zauważalnie większy od Canona R6 czy Sony A7 III. Sam uchwyt jest na tyle wysoki i głęboki, że spokojnie zawijamy wszystkie palce i nadal zostaje nieco miejsca, a specjalne żłobienie wewnętrznej strony jeszcze go pogłębia. Szkoda, że anatomicznego profilu nie znajdziemy również na tylnej ścianie - zdecydowanie brakuje wygodnego podparcia dla kciuka i przeciwwagi gdy pracujemy z ciężką optyką. Ostro ciosana bryła, na dłuższą metę okazuje się też nieco nieporęczna. Po pewnym czasie dobrze czujemy już twardy kant i dolną krawędź, która wbija się w śródręcze. Być może dla osób o większych dłoniach aparat będzie bardziej wygodny.

Przycisków mamy jak na lekarstwo, ale wszystkie są programowalne. Wystarczy wcisnąć i przytrzymać, by pojawiło się menu personalizacji. Otrzymujemy świetnie umiejscowiony spust i duże pokrętkę, w trybach preselekcji służące do kompensacji ekspozycji. Kompletnie niewygodne są za to schowane za nim dwa funkcyjne przyciski, do których nie sposób wygodnie sięgnąć ani kciukiem, ani palcem wskazującym.

Podobnie jak w Lumix S1 jest duży (3,2"), dotykowy i ma świetną rozdzielczość 2,1 Mp. Nie jest niestety odchylany, co wydaje się dość dziwne biorąc pod uwagę filmowe aspiracje SL2-S. Na pewno pochwalić trzeba wizjer. Specyfikacja wskazuje, że to również ten sam moduł, który zastosowano w Lumix S1. 5,76 Mp przy powiększeniu 0,78x, oraz odświeżaniu na poziomie 120 kl./s sprawia, że podgląd jest bardzo klarowny i naturalny. Kadrowanie to czysta przyjemność.

Możliwości

Aparat uruchamia się bez żadnych opóźnień. Sprawnie poruszamy się po menu, przeglądamy i powiększamy zdjęcia. Co ważne, odpowiednio skalibrowany czujnik oka błyskawicznie przekazuje podgląd do wizjera. Wydajność ma być jednym z mocnych punktów tej konstrukcji. Producent przekonuje, że dzięki procesorowi Maestro III i dużej (4 GB) pamięci

SPECYFIKACJA:

Matryca: CMOS; 35,9 x 24 mm; 24 Mp **Procesor:** Maestro III
Pamięć: 2x SD/SDHC/SDXC UHS-II **Tryb filmowy:** 4K Cine 60p, Full HD 120p **Zakres ISO:** 100-50 000 (50-100 000) **Autofokus:** Detekcja kontrastu (DFD, 225 punktów AF) **Tryb seryjny:** 9 kl./s (25 kl./s mig. elektroniczna.) **Wizjer:** OLED; 120 kl./s; 5,76 Mp; 0,78x; 100% **Ekran:** dotykowy; 3,2"; 2,1 Mp **Migawka:** 30 min - 1/8000 s; Bulb **Waga:** 931 g **Wymiary:** 146 x 107 x 83 mm
Zasilanie: akumulator jonowo-litowy BP-SCL4; 1860 mAh

Ekran nie jest odchylany, co wydaje się dość dziwne biorąc pod uwagę filmowe aspiracje SL2-S

buforowej, bez zadyszki zapiszemy bardzo długie serie plików RAW i nieskończoną liczbę plików JPEG. I to z szybkością nawet 25 kl./s. Jak wygląda to w szczegółach?

Maksymalna szybkość dla migawki mechanicznej, z pełnym wsparciem AF i pomiarem ekspozycji dla każdego ujęcia to 9 kl./s, co jest wynikiem bardzo dobrym. Po przełączeniu w tryb śledzącego AF (ciągłego), szybkość spada do 5 kl./s, co nie jest już osiągiem tak imponującym. Tryb 25 kl./s tyczy się oczywiście pracy w trybie migawki elektronicznej, a seria również wykonywana jest w oparciu o pomiar wykonany tylko dla pierwszej klatki. Bufor faktycznie „daje radę”. W trybie mechanicznym, zapisaliśmy 59 plików RAW i 111 plików JPEG. W trybie elektronicznym długość serii zablokowana jest systemowo i bez względu na format i rozmiar zdjęć rejestrujemy do 50 ujęć.

Ważnym punktem specyfikacji jest wbudowana stabilizacja matrycy. Podobnie jak w konstrukcjach Lumix jest to wydajny 5-osiowy system

Obsługa przesunięta jest mocno w stronę dotyku. Większość parametrów kontrolujemy wygodnie za pośrednictwem podręcznego menu - osobnego dla trybu foto i wideo.

Pierwsze wrażenia Leica SL2-S

Aparat w wersji SL2-S jest też nieco bardziej dyskretny. Model SL2 poznamy po białym malowaniu grawerowanego logo na kopercie wizjera – tu pozostaje ono czarne

Obraz rejestrowany przez SL2-S robi świetne wrażenie. Zdjęcia są soczyste i szczegółowe.

o deklarowanej skuteczności 5,5 EV. Pierwsze testy pokazują, że system działa dobrze – wyniki są zbliżone, choć nieco gorsze niż w testowanym niedawno S5. Dla ogniskowej 50 mm 100% ostrych zdjęć uzyskamy jeszcze dla czasu 1/15 s, a przy 1/8 s nieporuszonych będzie 6 na 10 ujęć. To co ciekawiło nas najbardziej to oczywiście skuteczność systemu AF. Producent informuje o zastosowanej technologii Leica Object Detection AF, ale specyfikacja układu – 225 punktów opartych na detekcji kontrastu z mapowaniem głębi – wydaje się przepisana z nowych modeli Lumix. To po prostu adaptacja systemu DFD (Depth From Defocus), którego skuteczność w dużej mierze opiera się na znajomości „mapy nieostrości” każdego obiektywu w systemie. W praktyce spisuje się zaskakująco dobrze. W większości sytuacji ostrzy szybko i celnie. Tak jak można było przypuszczać kłopoty zaczynają się, gdy spada jasność i kontrast sceny. Nie jest źle, ale na rynku są już konstrukcje, które radzą sobie zdecydowanie lepiej. Jeśli pracujemy głównie w warunkach słabego światła praca z SL2-S może być frustrująca. Aparat, nie oferuje też obecnie, lubianej przez portrecistów detekcji oka, wykrywając jedynie twarz lub sylwetkę. Cierpliwie czekamy na aktualizację i mamy nadzieję, że wprowadzi ona też możliwość szybkiego przywołania centralnego punktu AF przez wciśnięcie joysticka. To szczegół, który znacznie ułatwia pracę.

Jakość zdjęć

24-milionowy czujnik CMOS BSI bez filtra dolnoprzepustowego, to prawdopodobnie ten sam, który zastosowano w Lumix S5 i Sony A7 III. Jak zawsze Leica oprogramowała go jednak po swojemu. Z jakim skutkiem? Otóż całkiem dobrym! Przede wszystkim Leica nie odszumia zdjęć zbyt agresywnie, stawiając raczej na szczegółowość mimo zakłóceń. Panasonic z kolei dość mocno wygładza obraz, co skutkuje dość szybką utratą drobnych faktur i detali. Pierwsze zdjęcia pokazują, że mimo podstawowej rozdzielczości 24 Mp, zdjęcia są bogate w detale i to aż do czułości ISO 6400. Przy ISO 12 800 zacierają się już drobne niuanse, ale obraz dalej wygląda świetnie. Za użyteczne można uznać nawet ISO 25 000 choć przy tej wartości pojawia się już wielobarwny szum luminancji. Ostatnia natywna czułość ISO 50 000 to już degradacja obrazu widoczna gołym okiem a dodatkowe ISO 100 000 nie przedstawia

już żadnych walorów. Generalnie jednak, obraz rejestrowany przez Leikę SL2-S robi świetne wrażenie. Zdjęcia są soczyste i szczegółowe.

Pierwsze wnioski

Nowa Leica nie jest już luksusową ciekawostką, a jej pojawienie się zostanie zapewne odnotowane przez szersze grono zawodowców. Aparat nie przeraża już ceną a wspólny bagnet z Sigmą i Panasonicem zbija argument, że body to dopiero początek wydatków, bo tak naprawdę zrujnuje nas dopiero skompletowanie podstawowych obiektywów Leica. Aparat ma mnóstwo zalet, ale oczywiście ma też wady - wiele z nich to odczucia subiektywne. Przede wszystkim SL2-S jest naprawdę duża i ciężka. Jeśli lubimy czuć ciężar puski ciesząc się jednocześnie wszystkimi zaletami bezlusterkowców – to ten aparat. Mi jednak trudno wyobrazić sobie cały dzień zdjęć z tym zestawem w ręce. Korpus jest oczywiście świetnie zaprojektowany a obsługa logiczna i przemyślana. Również wizjer to jeden z najlepszych modułów na rynku, dziwi jednak brak odchylanego ekranu. Gdy udało się już zaimplementować konkurencyjny tryb wideo Leica postanowiła sama ograniczyć jego funkcjonalność. To co przemawia za tym aparatem, to z pewnością jakość rejestrowanego obrazu. Soczyste kolory, dobra szczegółowość i świetna kontrola szumu sprawiają, że Leica SL2-S chce się wybaczyc naprawdę wiele!

Maciej Zieliński

Tylny panel jest zaskakująco pusty. Do sprawnej nawigacji w zupełności wystarcza nam jednak wygodny joystick.

PARTNER

Już po raz 16. serwis fotopolis zorganizował plebiscyt, którego celem jest wyłonienie najlepszych produktów, wydarzeń i publikacji fotograficznych minionego roku. Po raz trzeci współorganizatorem przedsięwzięcia był magazyn Digital Camera Polska. Oto jego wyniki.

ZNAMY WYNIKI PLEBISCYTU!

W podzielonym na 14 kategorii plebiscyście rywalizowało w sumie 114 produktów, wydarzeń i publikacji. Formuła plebiscytu pozostaje niezmieniona, jak zawsze staramy się jednak reagować na zmiany zachodzące na rynku. W tym roku znów łączymy i dzielimy. W segmencie aparatów jeszcze mocniej wyodrębniła się kategoria modeli, które wymykają się prostej kategoryzacji na konstrukcje amatorskie i profesjonalne. Dodaliśmy więc kategorię pośrednią - zaawansowany aparat roku - by docenić również te modele, które oferują dziś naprawdę dużo, pozostając w zasięgu portfela ambitnego amatora. Podobny po-

dział - na trzy półki - wprowadziliśmy również w przypadku optyki. Dziś mamy już pewność, że potrzebny był od dawna. Pojawia się też nowa kategoria „Filmujący aparat roku”, znika z kolei osobna kategoria dedykowana aparatom kompaktowym, które praktycznie zniknęły już z półek. Znakiem czasu są też kategorie poświęcone smartfonom, dronom czy action-camom - te gałęzie branży nadal rozwijają się bardzo dynamicznie. Ponownie osobną kategorię poświęcamy też rozwiązaniom do edycji, bo nikt nie ma już wątpliwości, że w dobie cyfrowej fotografii, wciśnięcie spustu migawki to dopiero początek pracy nad zdjęciem...

PROFESJONALNY APARAT ROKU

1 Miejsce | Canon EOS R5

Jeden z najbardziej kompletnych korpusów na rynku. Wyposażony w stabilizowaną matrycę 45 Mp może fotografować z szybkością 12 kl./s, a jednocześnie umożliwia wewnętrzny zapis wideo 8K RAW 30 kl./s. Ogrom funkcji powinien zaspokoić każdego zawodowca.

2 Miejsce | Canon EOS-1D X Mark III

Najnowszy korpus Canona to zarazem najbardziej zaawansowana lustrzanka w historii. Do 20 kl./s, 191-polowy, autofocus wspierany przez AI, zapis w formacie HEIF, a nawet filmowanie RAW w rozdzielczości 5,5K, to tylko kilka z ważniejszych udoskonaleń nowej „jedyńki”.

3 Miejsce | Fujifilm X-T4

Najnowszy przedstawiciel serii X-T to aparat wyjątkowo solidny, który pod żadnym względem nie odstaje od topowych konstrukcji konkurencji. Debiutuje stabilizacja, ma też jeszcze wydajniejszy autofocus, masywniejsze body i lepiej zoptymalizowany pobór mocy.

ZAAWANSOWANY APARAT ROKU

1 Miejsce | Nikon Z5

Pierwsza konsumencka pełna klatka w linii Nikon Z oferuje naprawdę wiele. To aparat, który ergonomią nie ustępuje znacząco wyższemu modelowi Z6, a możliwościami pod niektórymi względami, nawet go przebija. Wyjątkowo wygodny, ma też najlepszy wizjer w swojej klasie.

2 Miejsce | Sony A7C

C jak Compact! A7C to zaawansowana pełna klatka, która możliwościami dorównuje topowym modelom, ale zamknięta została w body klasy APS-C. Świetny wybór dla ambitnego amatora ale również, a może przede wszystkim, kreatywnego twórcy wideo.

3 Miejsce | Fujifilm X-S10

Pod względem możliwości to prawie X-T4. Pod względem ergonomii – wygodniejszy X-T30. Najnowszy X-S10 to bez wątpienia jeden z najlepszych aparatów APS-C na rynku! Imponuje zarówno ergonomią jak i możliwościami - również filmowymi!

AMATORSKI APARAT ROKU

1 Miejsce | Fujifilm X-T200

Następca modelu X-T100 bierze wszystko co najlepsze z poprzednika i obudowuje to znacznie lepszą specyfikacją. Dzięki 24-milionowej matrycy, 425 punktom AF, serii 8 kl./s i filmom 4K 30 kl./s, X-T200 pretenduje do miana najlepszego amatorskiego aparatu na rynku.

2 Miejsce | Olympus E-M10 Mark IV

Czwarta generacja najbardziej popularnego amatorskiego korpusu z segmentu Mikro Cztery Trzecie wprowadza niewielkie, ale potrzebne usprawnienia. Przyjemny w obsłudze aparat, który amatorom oferuje naprawdę wiele możliwości. A do tego świetnie wygląda!

3 Miejsce | Sony ZV-1

Pierwszy kompakt stworzony specjalnie z myślą o vlogerach. Dzięki świetnie skrojonej specyfikacji, dużej funkcjonalności, wygodnemu uchwytowi i osłonie na mikrofon, staje się narzędziem all-in-one dla twórców internetowego wideo.

FILMUJĄCY APARAT ROKU

1 Miejsce | Sony A7S III

Na tę wersję miłośnicy filmowania czekali aż 5 lat, ale było warto. Niezmieniona matryca 12 Mp wspierana jest teraz 8 razy bardziej wydajnym procesorem BIONZ XR, oferując rozszerzony zakres ISO 80-409 600 oraz tryb wideo 4K 120 kl./s z zapisem wewnętrznym.

2 Miejsce | Canon EOS R5

Najbardziej zaawansowany bezlusterkowiec Canona oferuje wewnętrzny zapis wideo 8K 30 kl./s, możliwość filmowania z prędkością do 120 kl./s w rozdzielczości 4K oraz szereg funkcji wspomagających rejestrację. Jeden z najlepszych filmujących korpusów na rynku

3 Miejsce | Panasonic Lumix S5

Najmniejszy bezlusterkowiec w linii S kompaktowym body skupia najważniejsze punkty specyfikacji modeli S1 i S1H, co czyni z niego jedną najbardziej atrakcyjnych pozycji dla zawodowców łączących pracę foto i wideo.

PROFESJONALNY OBIEKTYW ROKU

1 Miejsce | Sigma 85 mm f/1,4 DG DN Art

Jasna, solidna i przede wszystkim stosunkowo nieduża portretówka do pełnoklatkowych bezlusterkowców Sony. W konstrukcji zastosowano aż 11 listków przysłony, co przekłada się na piękny bokeh, a możliwość bezstopniowej zmiany przysłony spodoba się filmowcom.

2 Miejsce | Olympus M.Zuiko ED 150-400 mm f/4,5 TC1.25x IS PRO

To najbardziej zaawansowany teleobiektyw systemu Mikro Cztery Trzecie i pierwszy taki zoom na rynku! Oferuje stałe światło w całej rozpiętości, a dzięki wbudowanemu konwerterowi pokrywa zakres ogniskowych o ekwiwalencie 300-1000 mm.

3 Miejsce | Fujinon XF 50 mm f/1 R WR

Najjaśniejsza stałka w systemie X i jeden z najjaśniejszych obiektywów wyposażonych w autofocus w ogóle. W magnezowym i uszczelnionym korpusie umieszczono zaawansowany układ optyczny i szybki silnik AF.

ZAAWANSOWANY OBIEKTYW ROKU

1 Miejsce | Tamron 17-70 mm f/2,8 Di III-A VC RXD

Obiektyw, który przeciera zupełnie nowy szlak. Ekwivalent obiektywu 25-105 mm o dużej jasności, ze względu na możliwości i dobrą cenę ma szansę stać się jedną z najchętniej wybieranych pozycji w segmencie APS-C.

2 Miejsce | Canon RF 70-200 mm f/4L IS USM

Bezlusterkowa odsona popularnego zooma 70-200 mm. Dzięki rekordowo kompaktowej i lekkiej budowie oraz zaawansowanej stabilizacji staje się dużo ciekawszą pozycją niż lustrzankowi poprzednicy.

3 Miejsce | Irix 45 mm f/1,4

Jedyny manualny obiektyw w tegorocznym zestawieniu, który dzięki doskonałej jakości wykonania i świetnym wynikom optycznym może konkurować z zaawansowanymi natywnymi stałkami.

AMATORSKI OBIEKTYW ROKU

1 Miejsce | Canon RF 50 mm f/1,8 STM

Popularna budżetowa "pięćdziesiątka" doczekała się wersji do bezlusterkowców Canon R. Dzięki nowej optyce z soczewkami asferycznymi PMo, ma oferować wysoką jakość obrazu nawet na „pełnej dziurze”.

2 Miejsce | Tamron 28-200 mm f/2,8-5,6 Di III RXD

To jedno z najbardziej uniwersalnych szkielec do systemu Sony, i jedno z najlepiej wycenionych. Z racji szerokiego zakresu ogniskowych jest idealnym obiektywem na początek i dla osób, które lubią mieć jeden obiektyw do wszystkiego.

3 Miejsce | Samyang AF 35 mm f/1,8 FE

Wypasany w AF, kompaktowy, jasny i tylko ciut droższy od wersji f/2,8. To obiektyw, który wydaje się być idealnie wyważony względem ceny i możliwości.

SMARTFON FOTOGRAFICZNY ROKU

1 Miejsce | iPhone 12 Pro Max

Trzy obiektywy, skaner głębi LiDAR, Filmy HDR 4K 60 kl./s z kodowaniem Dolby Vision HDR, a do tego format PRO RAW i topowa specyfikacja telefonu. iPhone 12 Pro Max ma wszystko, by stać się najdoskonalszym fotografującym i filmującym smartfonem na rynku.

2 Miejsce | Huawei P40 Pro+

Tym razem otrzymujemy 4 aparaty, a wśród nich największą w historii serii matrycę (1/1,28 cala) o rozdzielczości 50 Mp i sensor ToF. Do tego worek software'owej magii, która pozwoli nam wykonywać zachwycające zdjęcia nocne czy imponujące zbliżenia.

3 Miejsce | Xiaomi Mi 10 Ultra

Telefon, który uzyskał najwyższy wynik w historii testów DxO. Znajdziemy tu aż 4 obiektywy (w tym peryskopowy teleobiektyw o ekwiwalencie 120 mm), które pokrywają doskonałą większość potrzeb. Do tego tryb nocny i możliwość rejestracji wideo w 8K.

Z POWIETRZA I W RUCHU

1 Miejsce / DJI Mavic Air 2

20-milionowa matryca, filmy 5K, jeszcze lepsza stabilizacja, dodatkowy przedni ekran, a także system adapterów na obiektyw. Najnowsza odsłona najbardziej znanej kamery sportowej na rynku ma być technologicznym skokiem w przyszłość action-camów.

2 Miejsce | DJI Mini 2

Druga odsłona miniaturowego drona dla amatorów oferuje bardziej zaawansowane tryby, a także lepsze parametry lotu. Otrzymujemy m.in. zapis 4K 30 kl./s i funkcję bezstratnego zooma przy rejestracji Full HD, a także możliwość rejestracji zdjęć w formacie RAW.

3 Miejsce | GoPro HERO9 Black

Matryca 48 Mp, filmy 4K 60 kl./s, zaawansowane tryby HDR, dłuższy czas lotu, nowe funkcje śledzenia czy ulepszony system omijania przeszkód - Mavic Air 2 zaciera granice między segmentem amatorskim a zawodowym.

AKCESORIUM FOTOGRAFICZNE ROKU

1 Miejsce | SanDisk Extreme PRO Portable SSD

Sandisk Portable SSD to dobrze znana linia wytrzymałych i kompaktowych przenośnych dysków SSD. Najnowszy model z linii PRO jest przy tym również rekordowo szybki, podwajając osiągi swojego poprzednika.

2 Miejsce | Manfrotto Befree Advanced 3W Live

Wszystkie zalety znanej i lubianej linii Befree, a dzięki płynnej głowicy 3-kierunkowej okaże się przydatny zarówno w fotografii, jak i podczas filmowania. Oferuje duży udźwieg 6 kg a po złożeniu mierzy zaledwie 40 cm!

3 Miejsce | Loweepro Fastpack Pro BP 250 AW III

To świetna propozycja na jednodniowy wypad w plener. W najnowszej odsłonie jest jeszcze lżejszy i bardziej kompaktowy, a także bardziej wytrzymały. Nowe materiały mają być nie do zdarcia, by plecak służył nam przez lata!

AKCESORIUM OŚWIETLENIOWE ROKU

1 Miejsce | Profoto A10

W tym modelu Profoto wprowadza łączność Bluetooth AirX co pozwoli na użycie błysku nie tylko z lustrzanką, czy bezlusterkowcem, ale i smartfonem. Cechą charakterystyczną tej serii jest okrągła głowica o energii błysku 76 Ws, która zapewnia naturalne oświetlenie.

2 Miejsce | Canon Speedlite EL-1

To pierwsza lampa z czerwoną obwódką linii L. Flagowy speedlite do systemu EOS jest dopracowany w każdym calu. Oferuje lepszą kontrolę mocy błysku, większą wydajność, wygodny interfejs i dużą odporność.

3 Miejsce | Quadralite Reporter 200 Pro TTL

Nowa wersja jednej z najbardziej popularnych przenośnych lamp błyskowych ostatnich lat. Model Pro jest szybszy, bardziej stabilny i jeszcze wydajniejszy - teraz wykonamy do 500 błysków z pełną mocą.

ROZWIĄZANIA DO EDYCJI

1 Miejsce | Apple Macbook Air z procesorem M1

Jest tańszy i znacznie szybszy. Ma większy touchpad reagujący na gesty, i mimo że w podstawowej wersji obsługuje go procesor i3, jest teraz ponad 40% szybszy. W dodatku można go rozbudować o 4 rdzeniowe procesory i5 lub i7.

2 Miejsce | BenQ SW321C

Pełne 32 cale przy rozdzielczości 4K UHD, 99% Adobe RGB, sprzętowa kalibracja obrazu, a do tego nowy system stabilizacji koloru i jasności ekranu. Nowy monitor BenQ ma wszystko, czego może oczekiwać wymagający fotograf, a do tego w wyważonej cenie.

3 Miejsce | NEC MultiSync PA311D

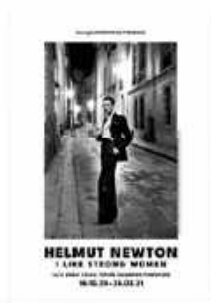
Profesjonalna konstrukcja opiera się o 31-calowy, 10-bitowy panel IPS TFT z podświetleniem W-LED, który pozwoli wyświetlać obraz w maksymalnej rozdzielczości 4K z kontrastem 1400:1, jasnością 350 cd/m² oraz 99-pokryciem Adobe RGB.

WYDARZENIE FOTOGRAFICZNE ROKU

1 Miejsce | Wszyscy jesteśmy fotografami 13 | 14

Cykl spotkań pomyślany jako przyjazny przewodnik po świecie współczesnego obrazu fotograficznego. Opracowany przez artystów, kuratorów, dziennikarzy, animatorów kultury i historyków sztuki, zachęca do uważnego i krytycznego spojrzenia na medium.

2 Miejsce | „Lubię silne kobiety” - wystawa Helmuta Newtona w CSW Toruń

Ponad 200 zdjęć na 2 piętrach, prezentowane w tematycznych sekcjach - przygotowana przy współpracy z Fundacją Helmuta Newtona retrospektywa to największa wystawa tego wybitnego artysty w Polsce.

3 Miejsce | FotoCamp 2020 / 17 Rybnicki Festiwal Fotografii

3 dni spotkań, warsztatów, paneli dyskusyjnych i okazja do inspirujących rozmów w otoczeniu pięknej natury. Osią Festiwalu są z kolei spotkania autorskie, ale każda edycja to również ponad 20 wystaw indywidualnych i zbiorowych. Po raz pierwszy podwójna nagroda ex aequo!

PUBLIKACJA FOTOGRAFICZNA ROKU

1 Miejsce | Jacenty Dędek - Portret Prowincji

Jacenty Dędek, wraz z Katarzyną Dędek, przez sześć i pół roku pytali mieszkańców polskich miasteczek o to, co ich napędza i daje chęć do życia. Powstał rozległy portret polskiej prowincji zamknięty w 360 stronach albumu.

2 Miejsce | Archiwum Protestów Publicznych - Gazeta Strajkowa

Gazeto-wystawa, będąca fotograficzną dokumentacją protestów przeciwko zaostrzeniu ustawy aborcyjnej. Wydarzenia tej jesieni widziane przez obiektywy czołowych polskich reporterów.

3 Miejsce | Mariusz Stachowiak - Bo żyję

Wyjątkowa publikacja, ze zdjęciami wyjątkowego człowieka. Surowy i szczery do bólu zapis polskiej rzeczywistości końcówki XX wieku, autorstwa zmarłego przed 15 laty fotoreportera.

Brakuje Ci archiwalnego
wydania?

**DIGITAL
CAMERA
POLSKA**

UZUPEŁNIJ
KOLEKCJĘ NA
ULUBIONYKIOSK.PL
(PRZESYŁKA GRATIS)

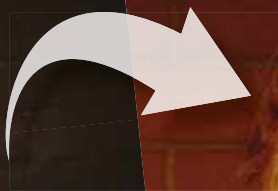
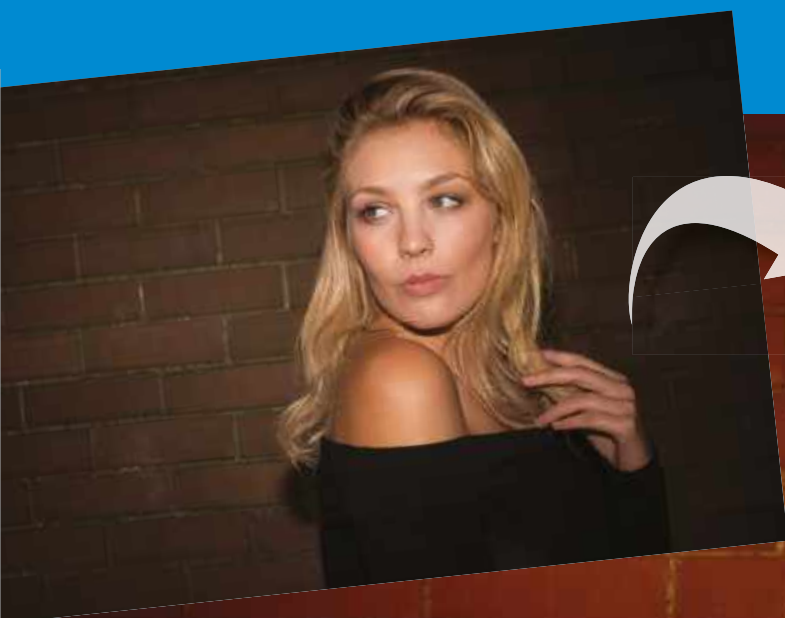
Magazyn **Czas na Wnętrze**

Od inspiracji
do realizacji

Szukaj w salonach prasowych oraz na www.UlubionyKiosk.pl (przesyłka GRATIS)

Photoshop® praktyczny

108

Lightroom

Wykorzystaj funkcję Split Toning i nadaj swoim ujęciom wygląd klasycznych starych odbitek

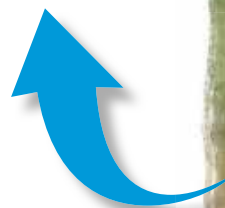
W tym miesiącu

110

Photoshop

Poznaj narzędzie Pióro, aby dokładnie zaznaczyć obiekt i umieścić go na zupełnie innym tle

112

Krok po kroku

Użyj naszych niestandardowych szablonów, by Twoje fotografie zyskały oryginalny wygląd

Przed

Po

PLIK NA
WWW.MEDIA.AVT.PL

Rozdziel tonowanie

Poznaj możliwości dostępnego w programie Lightroom Classic narzędzia z panelu Split Toning, aby nadać swoim ujęciom charakterystyczny wygląd klasycznych starych odbitek

Jason Parnell-Brookes

Jason jest fotografem, wykładowcą i dziennikarzem. Uprawia wiele gatunków fotografii – od zdjęć mody i portretów po pejzaże i zdjęcia dzikich zwierząt.

T

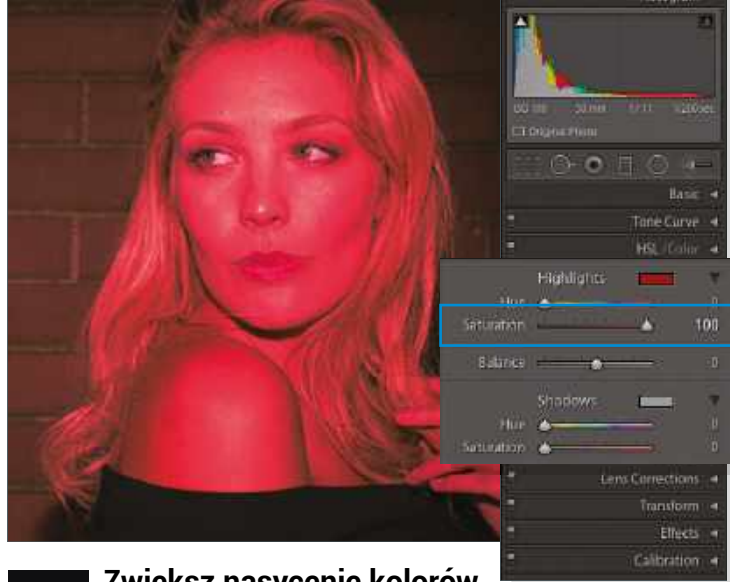
echnika dwubarwnego tonowania obrazu, która sięga czasów klasycznej fotografii czarno-białej, polega na zabarwianiu przez doświadczonych laborantów wywoływanych odbitek na określony kolor.

Przez krótki czas traktowali zdjęcie pewnym rodzajem barwnika, a następnie użyli do tego samego celu drugiego. W ten sposób mogli najpierw zmienić odcień światła, by następnie wpłynąć na kolor wyłącznie cieni.

Lightroom w istocie odtwarza cyfrowo techniki ciemniowe, więc nic dziwnego, że oferuje narzędzia umożliwiające naśladowanie tej metody pracy. Dwubarwne tonowanie nadaje zdjęciu wygląd retro w wyniku zawężenia palety kolorów, co jest obecnie bardzo modne. Zatem wypróbujmy te narzędzia!

Dzięki rozdzieleniu odcieni ujęcia na światła i cienie, Lightroom Classic pozwala zabarwić na różne kolory niezależnie jasne i ciemne obszary. Oznacza to, że możesz wprowadzić jeden dominujący kolor w jasnych, a drugi w ciemnych partiach obrazu.

Aby stworzyć bardziej interesujące tonalnie ujęcie, zdecydowałem się ocieplić ten portret dodając odcienie żółci w światłach i nieco czerwieni w cieniach. Zdecydowałem się natomiast dużo mocniej podkreślić jaśniejsze obszary, co oznacza, że intensywność koloru w cieniach jest nieco zmniejszona dzięki czemu modelka (jaśniejsza część obrazu) wyróżnia się z tła. Aby przekonać się, jak to zrobiłem, wykonaj te same proste czynności w programie Lightroom Classic lub Camera Raw.

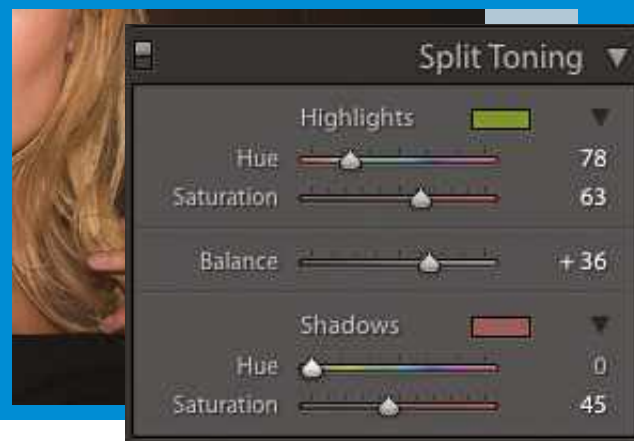
1

Zwiększ nasycenie kolorów

Aby szybko zorientować się, jak działa panel Split Toning, kliknij go i przejdź do sekcji panelu o nazwie Highlights. Zwiększ wartość parametru Saturation do 100, a zobaczysz jaskrawoczerwoną poświatę pokrywającą wszystkie najjaśniejsze fragmenty obrazu. W tym samym miejscu możesz dostosować również wartości suwaków Hue i Saturation.

Zmień nasycenie

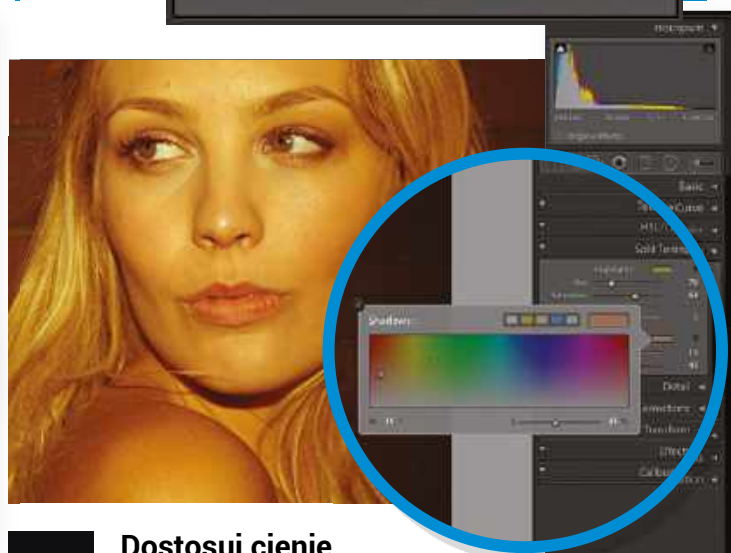
Możesz zmienić poziom nasycenia kolorów za pomocą suwaka Saturation w panelu Split Toning lub za pomocą suwaka S pojawiającego się w polu podglądu koloru.

2

Zmień odcień

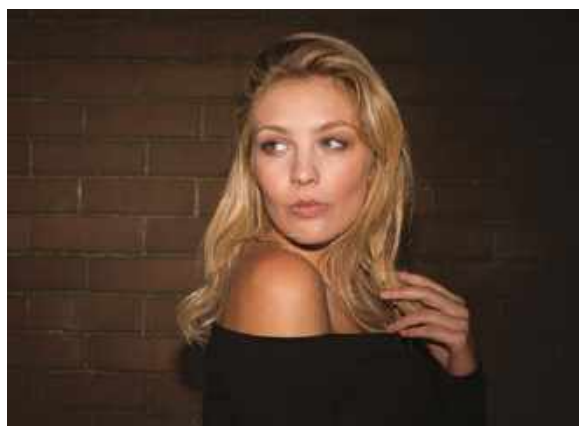
Możesz zmienić kolor, klikając pole podglądu koloru i wybierając pożądaną barwę w wyświetlonym oknie. W tym przypadku wybrałem dla światła żółtawą zieleni, a następnie zmniejszyłem nasycenie do 63, ponieważ zbyt mocno oddziaływała ona na kolorystykę skóry modelki.

3

Dostosuj cienie

Ponieważ żółtawo-zielony zafarb sprawił, że obraz wydawał się chłodny, w polu koloru dla cieni wybrałem czerwono-pomarańczowy. Był zbyt intensywny, więc zmniejszyłem go do około 45. Niemniej nadal można zauważyć, że na finalnym obrazie widać odrobinę barwy pomarańczowo-ceglanej.

4

Znajdź równowagę

Na koniec poprzelącałem się pomiędzy widokami Before i After, które dostępne są w lewym dolnym rogu okna podglądu obrazu, aby porównać przetworzoną wersję zdjęcia z oryginalną. Aby być nieco bardziej wiernym fotografii źródłowej, zwiększyłem wartość suwaka Balance do +36, dzięki czemu kolor światła przyćmił nieco barwę cieni.

WIDEO I PLIK NA
WWW.MEDIA.AVT.PL

Wyszparuj samochód i stwórz fotomontaż

Użyj dostępnego w programie Photoshop CC narzędzia Pióro, aby zaznaczyć obiekt i umieścić go na zupełnie innym tle

James Paterson

Po ponad dziesięciu latach pracy jako dziennikarz i fotograf James wie dokładnie, które narzędzia oraz techniki pracy w Photoshopie i Lightroomie są najbardziej przydatne.

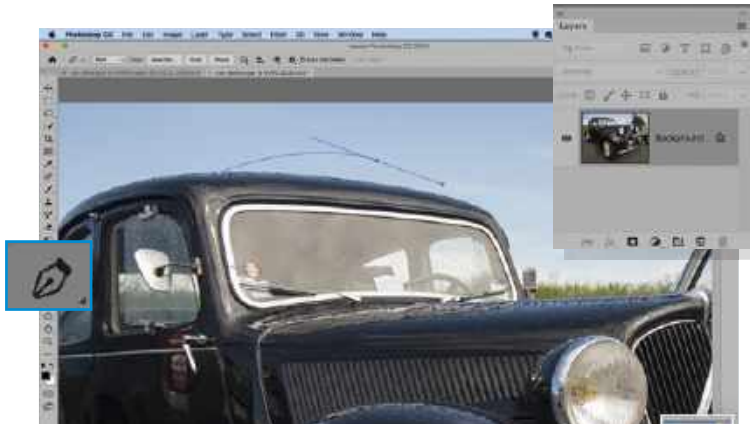
Posługiwanie się Piórem może się wydawać jedną z trudniejszych rzeczy, ale tym, którym starczy wytrwałości, narzędzie to pozwoli uzyskać pełną kontrolę nad wyglądem swoich obrazów, nieporównywalną z żadną inną techniką edycji. Działa ono umożliwiając nanoszenie na zdjęcie serii punktów kontrolnych. Każdy z punktów ma zaś uchwyty sterujące, które pozwalają określić krzywiznę linii. Na początku może się to wydawać skomplikowane i nieporęczne w użyciu, ale odrobina praktyki sprawi, że szybko oswoisz się z takim sposobem pracy.

W tym samouczku użyjemy narzędzia Pióro do obrysowania samochodu, a następnie użyjemy maski warstwy, aby ukryć oryginalne tło i wstawić zupełnie nowe. W zależności od rodzaju zadania program Photoshop udostępnia różne narzędzia do wyboru.

Jeśli chcesz dokonać zgrubnego wyboru, możesz użyć narzędzia Lasso; natomiast jeśli chcesz zaznaczyć część obrazu, na przykład niebo, najlepiej jest użyć narzędzia Szybkie zaznaczanie.

Z kolei narzędzie Pióro nie jest tak naprawdę przeznaczone do zaznaczania skomplikowanych obiektów z dużą liczbą niewyraźnych szczegółów. Zamiast tego doskonale nadaje się do wycinania elementów o ostrych i zakrzywionych krawędziach, takich jak karoseria samochodu. Warto również zauważyć, że narzędzie to jest równie użyteczne, jeśli chodzi o tworzenie kształtów jak ich zaznaczanie, dlatego jest ono tak uwielbiane przez grafików i fotoedytorów pracujących w Photoshopie.

Używając narzędzia Pióro warto korzystać z kilku przydatnych skrótów klawiaturowych, które – jak się przekonamy – znacznie przyspieszają pracę...

1

Zacznij rysować ścieżkę

Otwórz obraz startowy car_before.jpeg i chwyć narzędzie Pióro. W opcjach dostępnych na górnym pasku narzędzi ustaw tryb na Ścieżka, a następnie kliknij ikonkę zębatki i zaznacz pole wyboru Stempel (powoduje to dołączenie linii do kursora). Kliknij raz górną część samochodu, a następnie kliknij i przeciągnij myszkę, aby utworzyć początkową zakrzywioną linię.

2

Zaokrąglaj krawędzie

Przytrzymaj wciśnięty klawisz [Ctrl]/[Cmd] i przeciągaj punkt kontrolny lub jego dwa uchwyty sterujące w celu zmiany położenia lub krzywizny linii. Dostosuj ich położenie tak, aby punkt kotwiczenia przylegał do obrysu samochodu. Kliknij i przeciągnij ponownie, aby utworzyć więcej kotwic i w ten sposób obrysować krawędzie samochodu.

3

„Ostre pokonywanie zakrętów”

Jeśli chcesz, aby ścieżka zmieniła bieg pod ostrym kątem, przytrzymaj wciśnięty klawisz [Alt] i kliknij punkt kontrolny. Spowoduje to usunięcie zewnętrznego uchwyty, umożliwiając stworzenie narożnika. Kontynuuj obrysowywanie krawędzi samochodu, aż ścieżka będzie kompletna, a następnie kliknij pierwszy punkt kontrolny utworzony w kroku 1, aby zamknąć ścieżkę i zakończyć zaznaczanie.

4

Utwórz maskę

Gdy już narysujesz ścieżkę, przytrzymaj wciśnięty klawisz [Ctrl]/[Cmd] i poprzeciągaj kotwice, aby precyzyjnie dopasować ich położenie do wszystkich krawędzi samochodu. Następnie kliknij ścieżkę prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie Utwórz zaznaczenie. Ustaw Promień wtapiania na 0,5 i kliknij OK. Przejdź do panelu Warstwy i kliknij ikonę Dodaj maskę, aby przekształcić zaznaczenie w maskę.

5

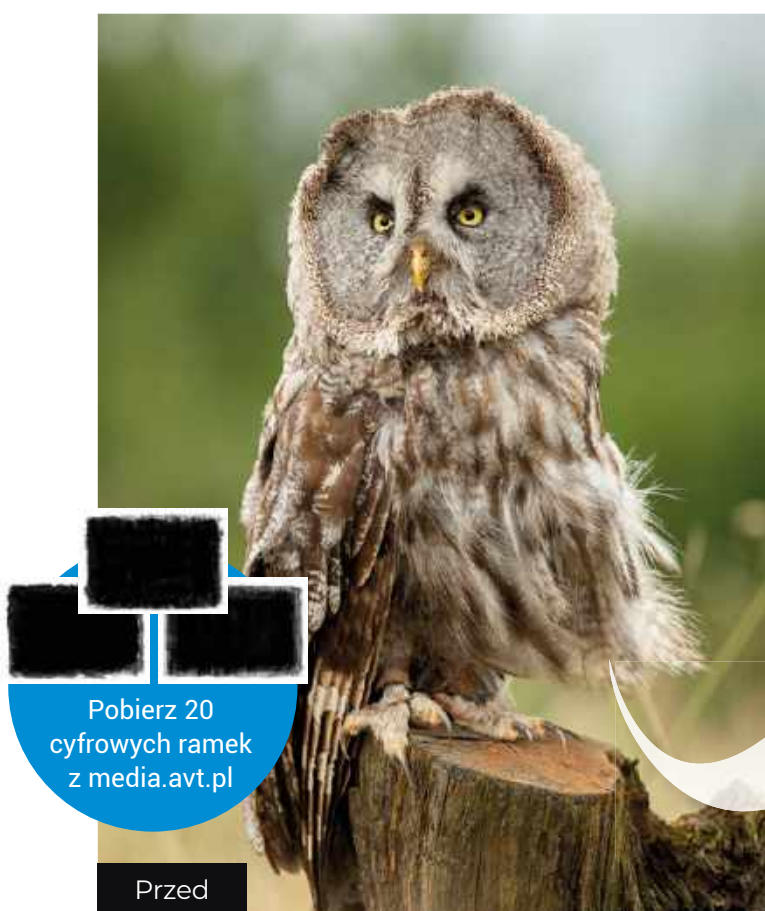
Przeciągnij i upuść

Otwórz ujęcie, które będzie stanowiło nowe tło. (Ja użyłem darmowego zdjęcia z serwisu pixabay.com – wpisz w wyszukiwarce „2072528”.) Chwyć narzędzie Przesuwanie, a następnie przeciągnij samochód do dokumentu z obrazem tła, aby skopiować go jako nową warstwę. Aby zmienić pozycję i wielkość samochodu, naciśnij skrót [Ctrl]/[Cmd] + [T], dzięki czemu pojawi się obwódka trybu swobodnego przekształcania. Utwórz nową warstwę i przeciągnij ją pod warstwę z samochodem.

6

Namaluj cień

Po wybraniu czarnego koloru i ustawieniu parametru Krycie Pędzla na 30%, namaluj cień pod samochodem, aby lepiej osadzić go w kadrze. Podświetl górną warstwę, kliknij Utwórz nową warstwę wypełnienia lub korekcyjną i wybierz pozycję Balans kolorów. Ustaw tryb mieszania na Łagodne światło, kliknij ikonę przypinania do warstwy i dodaj nieco żółci i czerwieni do barwy karoserii samochodu.

Przed

Po

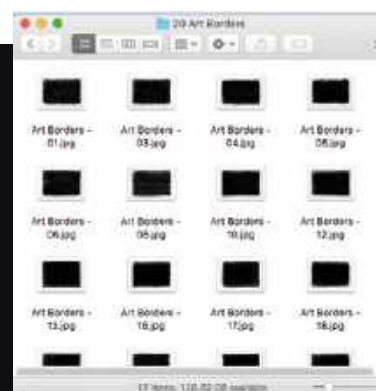
WIDEO I PLIK NA
WWW.MEDIA.AVT.PL

Nadaj zdjęciu artystyczny charakter za pomocą ręcznie malowanej ramki

Użyj naszych niestandardowych szablonów, by fotografie zyskały oryginalny wygląd

Samodzielnie zaprojektowane obramowania mogą stanowić idealne wykończenie artystycznej fotografii, ale stworzenie ramki za pomocą różnych pędzli dostępnych w programie Photoshop może być czasochłonne. Poza tym namalowanie naprawdę ładnej i naturalnie wyglądającej ramki może być trudne, chyba że masz wrażliwy na nacisk tablet graficzny i bogaty wybór różnego rodzaju pędzli artystycznych.

Najłatwiejszym sposobem obejścia obu tych problemów jest użycie zestawu gotowych szablonów utworzonych przy użyciu prawdziwych farb i pędzli – i tak właśnie przygotowane zostały ramki, które udostępniamy wam z tym numerem. Wszystkie szablony obramowań zostały ręcznie namalowane, a następnie sfotografowane w wysokiej rozdzielczości, aby widoczny był każdy niuans pociągnięcia pędzlem. Każde z zamieszczonych w zestawie 20 obramowań zostało dopasowane do formatu A4, aby ułatwić drukowanie zdjęć, ale jeśli masz większą drukarkę, możesz łatwo je powiększyć do formatu A3, A3+ lub dowolnego innego rozmiaru, który odpowiada twoim potrzebom. Wszystkie pliki zostały przygotowane i działają dokładnie w taki sam sposób, więc kiedy już opanujesz opisaną technikę, możesz szybko i łatwo podmieniać obramowania, aby móc wypróbować różne efekty, jakie pozwalają one uzyskać.

O artystycznych ramkach

Wszystkie dokumenty mają rozmiar A4 i rozdzielczość 300 dpi, ale jeśli masz drukarkę większego formatu, otwórz plik z ramką w Photoshopie i wywołaj polecenie Obraz > Rozmiar obrazu. Zaznacz pole wyboru Ponowne próbkowanie i zmień wymiary na 420 x 297 mm dla zdjęć w formacie A3 lub na 483 x 329 mm dla tych w formacie A3+.

Jon Adams

Jon jest profesjonalnym fotografem i dziennikarzem. Prowadzi również indywidualne i grupowe warsztaty z zakresu obsługi cyfrowych lustrzanek i edycji zdjęć w Photoshopie.

1

Dodaj zdjęcie

Pobierz folder Artistic Borders na dysk komputera, a następnie uruchom Photoshopa i otwórz zdjęcie, które chcesz użyć. Naciśnij skrót klawiaturowy [Ctrl]/[Cmd] + [A], aby zaznaczyć cały obraz, a następnie [Ctrl]/[Cmd] + [C], aby go skopiować. Teraz możesz już go zamknąć za pomocą skrótów [Ctrl]/[Cmd] + [W].

Wywołaj polecenie Plik > Otwórz i wybierz obramowanie, które chcesz załadować do programu Photoshop. Jeśli musisz je obrócić, aby dopasować do orientacji ujęcia, wywołaj polecenie Obraz > Obracanie obrazu. Jeśli chcesz zmienić rozmiar obramowania (powiedzmy na A3), zrób to teraz, zmieniając wymiary w oknie Obraz > Rozmiar obrazu. Aby dodać zdjęcie do obramowania, naciśnij [Ctrl]/[Cmd] + [V]. Jeśli rzucisz okiem na panel Warstwy (Okno > Warstwy), to zobaczysz tam teraz ten obraz na nowej warstwie nad obramowaniem.

2

Umieść zdjęcie w ramce

W panelu Warstwy sprawdź, czy warstwa ze zdjęciem jest aktywna, a jeśli nie, to kliknij ją i zmień tryb mieszania na Ekran. W celu dopasowania rozmiaru obrazu do wielkości obramowania, naciśnij klawisze [Ctrl]/[Cmd] + [T], aby przejść do trybu Przekształć swobodnie, a następnie przeciągaj narożne uchwyty ramki skalowania, aby zmienić wielkość i położenie obrazu w obrębie ramki. Nie chcesz, aby widoczna była ostra krawędź samego zdjęcia, więc sprawdź dokładnie, czy nie widać pustej białej przestrzeni wewnątrz ręcznie namalowanej ramki.

Gdy rezultat będzie satysfakcjonujący, naciśnij klawisz [Enter] lub kliknij dwukrotnie wewnątrz obwiedni Przekształcania swobodnego, aby zatwierdzić wprowadzone zmiany. Aby zapisać nowy obraz z obramowaniem, wywołaj polecenie Plik > Zapisz jako i zapisz go jako plik JPEG pod nową nazwą. Użyj opcji Maksymalna jakość (poziom 10–12), aby uzyskać najwyższą jakość obrazu.

3

Twórz różne efekty przy krawędzi

Aby móc różnicować wygląd ręcznie malowanych ramek w niemal nieograniczony sposób, możesz łączyć je ze sobą po dwa lub nawet nakładać na siebie kilka obramowań. Pozwoli to podkreślić subtelne różnice w wyglądzie faktury powstającej w wyniku malowania pędzlem, ponieważ połączone zostaną ze sobą wówczas różne krawędzie obramowań. Wywołaj polecenie Plik > Otwórz i kliknij dwukrotnie ten, który chcesz wypróbować. Kiedy ramka pojawi się na ekranie, naciśnij skrót klawiaturowy [Ctrl]/[Cmd] + [A], aby go zaznaczyć, [Ctrl]/[Cmd] + [C], by go skopiować, i [Ctrl]/[Cmd] + [W], aby zamknąć dokument. Przejdź do okna ze zdjęciem i naciśnij [Ctrl]/[Cmd] + [V], by wkleić obramowanie. Wybierz dla nowej warstwy z ramką tryb mieszania Ekran. Naciśnij [Ctrl]/[Cmd] + [T], aby przejść do trybu swobodnego przekształcania, w którym możesz obrócić obramowanie i zmienić jego rozmiar, aby uzyskać pożądany wygląd nałożonych na siebie krawędzi. Użyj suwaka Krycie, aby określić sposób przenikania się nowej i istniejącej ramki, po czym zapisz efekt, który Ci się podoba, tak samo jak poprzednio.

4

Zmiana kształtu ramki

Nie wszystkie fotografie mają proporcję boków odpowiadającą formatowi A4. Na przykład możesz chcieć cyfrowo „oprawić” zdjęcie panoramiczne lub kwadratowe, a te mniej powszechnie spotykane formaty nie dają się obramować opisaną przeze mnie metodą.

W takich przypadkach najpierw otwórz zdjęcie, a następnie plik z ramką, której chcesz użyć. Gdy pojawi się ona na ekranie, naciśnij kolejno skróty [Ctrl]/[Cmd] + [A], [Ctrl]/[Cmd] + [C] i [Ctrl]/[Cmd] + [W], a następnie [Ctrl]/[Cmd] + [V], aby wkleić obramowanie do zdjęcia. Zmień tryb mieszania warstwy z ramką na Ekran. Naciśnij klawisze [Ctrl]/[Cmd] + [T], aby przejść do trybu Przekształcanie swobodne. Przytrzymaj wciśnięty klawisz [Shift] wyreguluj pozycję uchwytów po bokach u góry i u dołu, aby rozciągnąć lub ścisnąć ramkę w celu dopasowania jej rozmiaru do wielkości zdjęcia. Kiedy wszystko będzie ustawione jak należy, naciśnij [Enter], aby zatwierdzić zmiany i zapisać dokument pod nową nazwą, podobnie jak poprzednio.

Do czego służy filtr polaryzacyjny?

Ile tak naprawdę wiesz o fotografii? Sprawdź swoją wiedzę w naszym comiesięcznym quizie!

Getty/National Media Museum/Royal Photographic Society

1 Który fotograf wykonał widoczne powyżej słynne zdjęcie wnętrza Katedry Wells, zatytułowane „A Sea of Steps”?

- A Frederick H. Evans
- B Julia Margaret Cameron
- C Henry Fox Talbot
- D Frank Meadow Sutcliffe

2 Który z tych przedmiotów jest przydatnym akcesorium przy fotografowaniu kwiatów?

- A Uchwyt Wimberley
- B Pompa Waverley
- C Zacisk Kimberly
- D Lampa Liversley

3 Która z poniższych wad *nie* jest rodzajem zniekształcenia optycznego lub aberracji?

- A Koma
- B Dystorsja poduszkowata
- C Dystorsja beczkowata
- D Wtąpanie

4 Który z tych producentów aparatów *nie* produkuje korpusu z mocowaniem Mikro Cztery Trzecie?

- A Panasonic
- B Olympus
- C Blackmagic
- D Pentax

5 Którego z poniższych typów kart pamięci można używać z Nikonem D500?

- A QDX
- B QXD
- C XDQ
- D XQD

6 Który znany poeta napisał wiersz pt. „War Photographer”?

- A John Betjeman
- B Carol Ann Duffy
- C Ted Hughes
- D William Wordsworth

7 Jak nazywa się hollywoodzki przebój kinowy, w którym James Woods gra weterana-fotoreportera?

- A The Hard Way
- B Dawno temu w Ameryce
- C Salvador
- D Specjalista

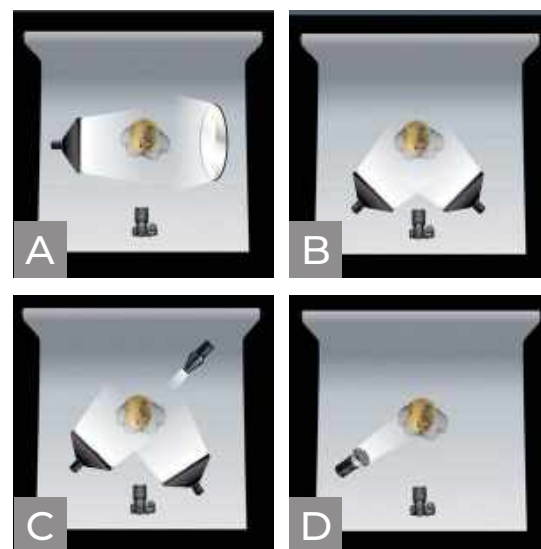
8 Jakim współczynnikiem pozornego wydłużenia ogniskowej charakteryzuje się lustrzanka cyfrowa z matrycą formatu APS-C Canon EOS 7D Mark II?

- A 1,2x
- B 1,3x
- C 1,5x
- D 1,6x

9 Której z poniższych rzeczy *nie* pozwala zrobić filtr polaryzacyjny?

- A Usunąć odbicia z powierzchni wody
- B Podkreślić koloru błękitnego nieba
- C Wzmocnić koloru malowanych powierzchni
- D Usunąć odbicia z lustra

10 Który z poniżej przedstawionych schematów oświetleniowych pozwala uzyskać oświetlenie typu rembrandtowskiego?

Jak Ci poszło?

10 punktów Jesteś fotograficznym omnibusem!
8-9 punktów Fantastycznie, jesteś prawdziwym mądrałą
6-7 punktów Uzyskałeś naprawdę dobry wynik
4-5 punktów Nieźle, ale nie zachwycająco
2-3 punkty Zachowamy Twój wynik w tajemnicy
0-1 punkt Kompletna porażka

ODPOWIEDZI
1 A, 2 A, 3 D, 4 D, 5 D, 6 B, 7 C, 8 D, 9 D, 10 D

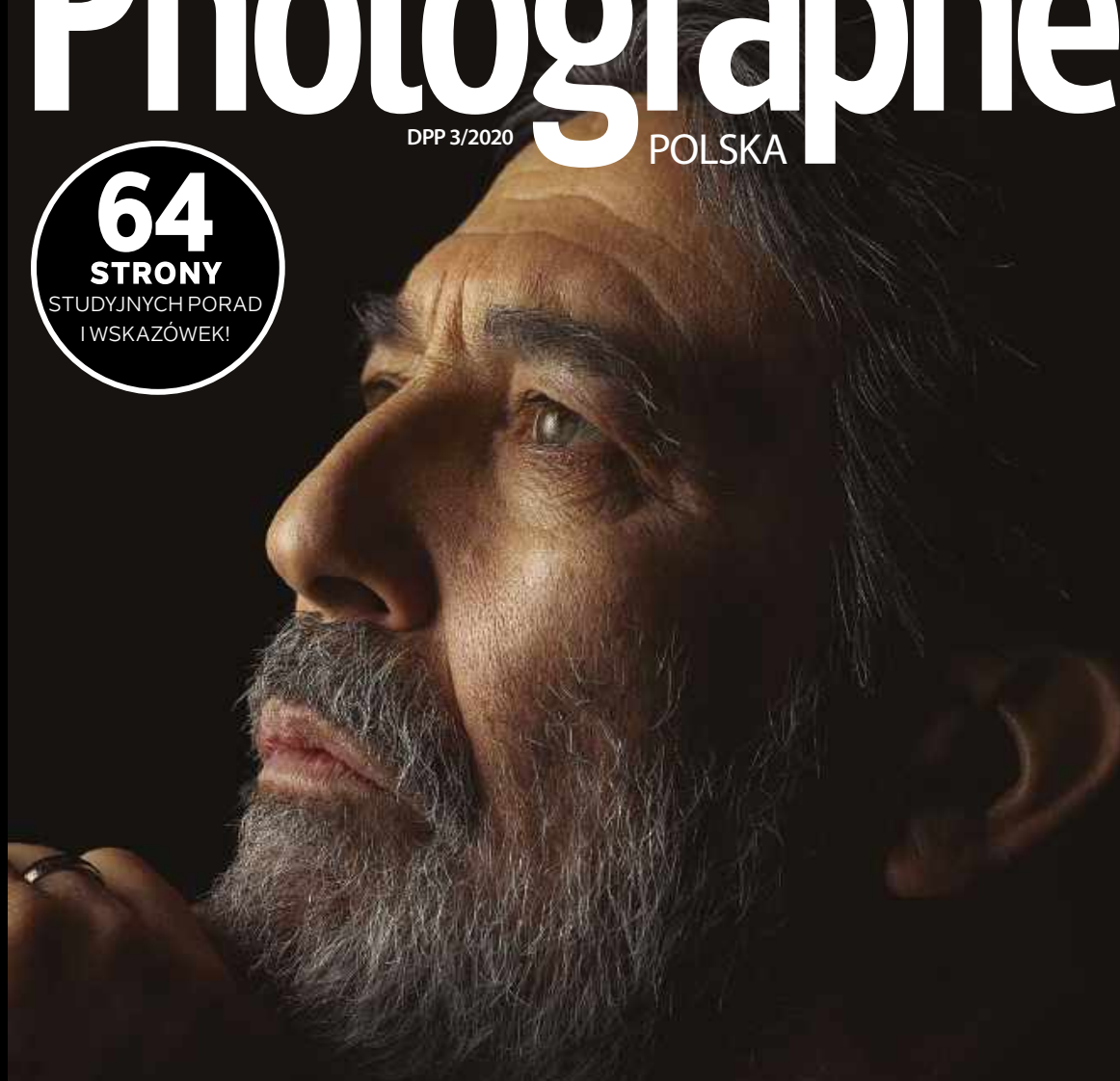
NOWOŚĆ NA POLSKIM RYNKU

Digital Photographer

Magazyn ambitnych fotoamatorów

DPP 3/2020 POLSKA

64
STRONY
STUDYJNYCH PORAD
I WSKAZÓWEK!

W FOTOGRAFII —
ŚWIATŁO
— JEST WSZYSTKIM!

DPP 3/2020 29 zł (w tym 8% VAT)

ISSN 2300-8475 INDEKS 298670

TAJEMNICE EKSPOZYCJI ● SZTUKA EDYCJI ● MODELOWANIE BŁYSKU
MALARSKIE PORTRETY ● ŚWIATŁO FILMOWE ● ARTYSTYCZNE STILL-LIFE

Przejrzyj całe wydanie on-line i zamów na UlubionyKiosk.pl

eprasa.pl b7f8f46106

**Studium
Kursy
Warsztaty**

akafoto.pl

**Akademia
FOtografii**

fot. Daniel Antropik, absolwent AF

